

การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ZHONG BINGLING

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

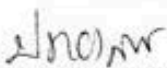
เมษายน 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ZHONG BINGLING ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

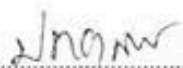
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พิมพ์พาทย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พิมพ์พาทย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ศรีญาณลักขณ์)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรินทร์เรืองชัย)

วันที่ ๒๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.ชูชาติ พิณพาทย์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ทำให้ผู้วิจัยได้รับคำปรึกษาตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ และความสมบูรณ์ของชุดกิจกรรม รวมทั้งข้อเสนอแนะในการวิจัย และให้คำแนะนำแก้ไขของเครื่องมือ ทำให้เครื่องมือวิจัยมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนชัยศึกษา ที่อนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยได้ทดลองหาคุณภาพของเครื่องมือ และได้เอาไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนชัยศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 26 คน ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่เป็นกำลังใจให้ด้วยดีเสมอมา รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ ขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ทุกคน ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นกำลังใจอย่างยิ่ง จนสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

คุณค่า และประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่ บพภารี บุรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ZHONG BINGLING

58920584: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน/ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ZHONG BINGLING: การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (THE DEVELOPMENT OF CHINESE COMMUNICATION-BASED
LEARNING PACKAGE FOR THAI GRADE 8 STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์:
ชูชาติ พิณพาทย์, กศ. ค., ปริญญา ทองสอน, ศษ.ค. 229 หน้า. ปี พ. ศ. 2561

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน
3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนชัยศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560
จำนวนทั้งหมด 26 คน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
2) แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน 3) แบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้
ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) ความถี่ 2) ค่าร้อยละ
3) ค่าเฉลี่ย 4) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5) ค่าประสิทธิภาพ E1/E2

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น
มีประสิทธิภาพ 84.27/80.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน
ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน มีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรม
การสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง

58920584: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed.
(CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: LEARNING PACKAGE/ CHINESE COMMUNICATE/ GRADE 8 THAI
STUDENTS

ZHONG BINGLING: THE DEVELOPMENT OF CHINESE COMMUNICATION-
BASED LEARNING PACKAGE FOR THAI GRADE 8 STUDENTS. ADVISORY
COMMITTEE: CHUCHART PINPART, Ed.D., PARINYA TONGSORN, Ph.D.
229 P. 2018.

This research aimed to 1) construct Chinese communication-based learning package for Thai grade 8 students with efficiency of 80/80, 2) compare the Chinese communicating ability of students before and after the implementation of the Chinese communication-based learning package, 3) study the attitude of students toward the use of Chinese communication-based learning package. The population of the study consisted of 26 Thai grade 8 students of Rattanchaisuksa school in the second semester in 2017 academic year. The instrument used for this study were 1) the Chinese communication-based learning package, 2) Evaluation form measuring Chinese communicating ability, 3) Attitude form measuring students' attitude after using the Chinese communication-based learning package. The statistics used in the research were 1) Frequency, 2) Percentage, 3) Mean, 4) Standard Deviation.

The results of this research were as follows:

1. The efficiency of the Chinese communication-based learning package for Thai grade 8 students was shown on 84.27/80.88 which was more efficiency than the standard of 80/80.
2. The ability to communicate in Chinese of students after using Chinese communication-based learning package was higher than their ability before studying.
3. The attitude of students after using the Chinese communication-based learning package was at the medium level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	8
การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย.....	25
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร.....	29
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับชุดกิจกรรม.....	37
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
ประชากร.....	57
แบบแผนการวิจัย.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
การพัฒนาและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4 ผลการศึกษาวิจัย.....	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ผลการพัฒนา.....	68
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
ผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผลการวิจัย.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก.....	94
ภาคผนวก ข.....	99
ภาคผนวก ค.....	118
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	229

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สาระการเรียนรู้และเวลาเรียนในชุดกิจกรรม 5 ชุด.....	4
2	แบบแผนการทดสอบแบบ One group pretest posttest design.....	57
3	กำหนดสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรม.....	58
4	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ ของแบบวัดเจตคติ.....	65
5	แสดงผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก (E1) ของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	79
6	แสดงผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง (E2) ของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	80
7	ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	80
8	เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	81
9	คะแนนเฉลี่ยของเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน.....	81
10	ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 1-5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	100
11	ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	100
12	ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	102
13	ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	104
14	ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	106
15	ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	109
16	ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน.....	111
17	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติ	111
18	ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบวัดความสามารถ ทางการเรียนตามชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
19 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน.....	115
20 คะแนนสอบวัดความสามารถทางการเรียน ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรม การสื่อสารภาษาจีน.....	116

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 ฟังขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Teaching stages).....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียน ให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190)

ปัจจุบันนี้ คนไทยจำนวนมากนิยมเรียนภาษาจีนทั้งการเรียนในโรงเรียนหรือแบบเรียน นอกโรงเรียน อันเนื่องมาจากการที่ภาษาจีนได้เข้ามามีบทบาทต่อตลาดแรงงานของไทยในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การติดต่อทำธุรกิจค้าขาย หรือการร่วมทุน กับนักธุรกิจชาวจีนทั้งจากแผ่นดินใหญ่ ไต้หวัน ฮองกง หรือ สิงคโปร์ ที่มีอัตราส่วนทางการทำธุรกิจเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้มีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ในการใช้ภาษาจีนกลางเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว จากเหตุผลที่ได้กล่าว ภาษาจีนเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญต่อประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้บรรจุภาษาจีนกลางเข้าเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ โดยให้โรงเรียนที่เปิดสอนเป็นผู้ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนการสอน เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว จนถึงวันนี้เราได้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ในประเทศไทยมีอย่างกว้างขวางทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยจะเห็นได้ว่าการสอน ภาษาจีนกลางอยู่ในทุกระดับ ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และในระดับมหาวิทยาลัย ตลอดจนสถานบันสอนภาษาเอกชนที่เปิดสอนภาษาจีนกลางให้กับผู้ที่สนใจทั่วไป อย่างไรก็ตาม เราเห็นได้ว่า สถานการณ์โดยรวมของการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนนั้น ยังไม่สามารถเรียกว่าประสบความสำเร็จเท่าใดนัก ทั้งนี้เพราะเหตุปัจจัยที่เป็นอุปสรรคหลายประการ

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษา ดังคำกล่าวของ เบญจมาศ ขำสกุล (2558) ก็คือ เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารกับคนอื่น การสื่อสารมีความสำคัญมากในสังคมนี้

1. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ไม่มีใครที่จะดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสาร ทุกสาขาอาชีพก็ต้องใช้การสื่อสารในการปฏิบัติงาน การทำธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคม จึงดำเนินไปพร้อม ๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร

2. การสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สะท้อนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิตของผู้คน ช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุข และอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

3. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม การพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ รวมทั้งศาสตร์ในการสื่อสาร จำเป็นต้องพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมีความสำคัญอย่างที่กำลังมา เนื่องจากภาษาจีนที่ใช้ในการสื่อสารเข้ามาในชีวิตของคนไทย และมีบทบาทสำคัญมากขึ้น การเรียนการสอนการสื่อสารภาษาจีนเป็นสิ่งสำคัญต่อคนไทย รัฐบาลไทยก็มีนโยบายออกมาด้วย และโรงเรียนได้เป็นสถานที่ที่ดำเนินการจัดการเรียนภาษาจีน แต่การเรียนการสอนของวิชาภาษาจีนนั้น ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูสอนที่โรงเรียนรัตนชัยศึกษา ได้เห็นว่า ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาจีนว่า ภาษาจีนเป็นภาษาที่ยาก ต้องจดจำคำศัพท์มากมาย ทำให้นักเรียนไม่อยากจะเรียนภาษาจีน ปัญหาอีกประการ คือ นักเรียนส่วนมากมีปัญหาด้านการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร เมื่อเรียนภาษาจีนไปแล้ว ไม่สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้ ตลอดระยะเวลาที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียน นักเรียนบางคนอาจไม่เคยพูดภาษาจีนเลย แม้แต่ประโยคเดียว เมื่อถึงเวลาจำเป็นต้องพูดก็รู้สึกอึดอัดพูดไม่ออก เมื่อพบครูจีนก็พยายามหลบไม่กล้าพูดด้วย เพราะไม่มั่นใจตนเอง เห็นได้ว่า ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาจีนเป็นจุดอ่อนที่ควรได้รับการแก้ไขพัฒนา

ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระบุตัวชี้วัดผลการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เรียนภาษาจีนได้เน้นการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อฝึกการสื่อสารของภาษาจีน ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนจะต้อง

หาวิธีช่วยฝึกทักษะการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสื่อสารได้ และให้ความสำคัญจากการตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องที่เกิดจากการสื่อสารไม่ได้โดยการจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการสื่อสารของภาษาจีน หรือนำเครื่องมือพัฒนาการสื่อสารมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรม การสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อแก้ปัญหาของนักเรียนที่สื่อสาร ใช้ภาษาจีนไม่ได้และเพื่อที่จะได้นำชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนมาช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนชัยศึกษาให้สามารถใช้ภาษาจีน เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ก่อนและหลัง การเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรม การสื่อสารภาษาจีน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังจากการใช้ชุดกิจกรรม การสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. ได้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการสอนการสื่อสารภาษาจีนให้กับนักเรียนที่มีปัญหา การสื่อสารภาษาจีนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยต้องการพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้คำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาจากหนังสือบทเรียน เรียนภาษาจีนให้สนุกของ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นำมาจัดเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ ตามเนื้อหาบทเรียน แล้วนำมาสร้าง
ชุดกิจกรรม 5 ชุด ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางการเรียนรู้และเวลาเรียนในชุดกิจกรรม 5 ชุด

ชุดที่	สาระการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชม.)
1	การทักทาย	2
2	นี่คืออะไร	2
3	คุณชอบกินอะไร	2
4	เขาเป็นใคร	2
5	คุณไปที่ไหน	2
	รวม	10

ขอบเขตด้านประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนชัยศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560
จำนวนทั้งหมด 26 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียน

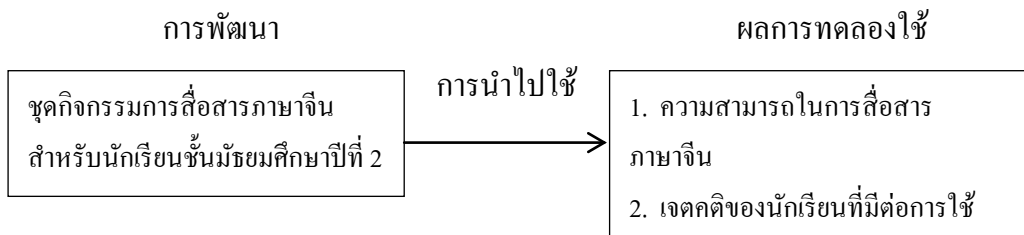
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระยะเวลา

การพัฒนาและใช้ชุดกิจกรรมครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560
ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ในการทดลอง มีจำนวน
5 ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมละ 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวม 5 แผนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ โดยใช้เวลาจัดการเรียนการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการใช้ชุดกิจกรรม
10 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนการสื่อสารภาษาจีน จำนวน 5 ชุด ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง สวัสดิ์ค๊ะ/ ครับ ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง นี่คืออะไร ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง คุณชอบกินอะไร ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง เขาเป็นใคร และชุดกิจกรรมที่ 5 เรื่อง คุณไปที่ไหน โดยแต่ละชุดมีองค์ประกอบดังนี้

- 1.1 คู่มือครู 1 ฉบับ
- 1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ
- 1.3 แบบฝึกหัด
- 1.4 แบบประเมินย่อยท้ายบท
- 1.5 แบบบันทึกผล

2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน หมายถึง มีความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนเพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม สามารถสื่อสาร

3. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน หมายถึง ความสามารถของชุดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนของนักเรียนในชุดกิจกรรมแต่ละชุด และจากการทดสอบหลังเรียน เมื่อนักเรียนได้รับการทำกิจกรรมจากชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนตามเกณฑ์ $E_1 = 80$ และ $E_2 = 80$

E_1 คำนวณจากคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทุกชุดของนักเรียนแต่ละคน
รวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย และเทียบส่วนเป็นร้อยละ

E_2 คำนวณจากคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนทั้งหมดรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย
เทียบส่วนเพื่อหาค่าร้อยละ (80 ตัวหลัง)

4. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีอิทธิพลต่อนักเรียนแต่ละคนในการตอบสนองต่อ
สิ่งเร้าแตกต่างกันออกไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังมีเนื้อหาสาระตามลำดับ
ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
 - 2.1 สภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
 - 2.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 แนวการสอนภาษาเพื่อการศึกษา
 - 3.2 กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับชุดกิจกรรม
 - 4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
 - 4.2 ประเภทของชุดกิจกรรม
 - 4.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
 - 4.4 หลักการและขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม
 - 4.5 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม
 - 4.6 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
 - 5.1 ความหมายของเจตคติ
 - 5.2 ลักษณะของเจตคติ
 - 5.3 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 5.4 ประโยชน์ของการวัดเจตคติ
 - 5.5 การสร้างแบบวัดลิเคอร์ต์สเกล (Likert scale)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3)

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีเจตนาและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3-4)

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา
สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคม
อย่างมีความสุข

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง
และพหุปัญญาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของ
การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม
และค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไก
สำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า
ต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ
เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ
ภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบ
การตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่า
สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียน
ในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม
นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญ
สำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 6)

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ

(ประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 3)

2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ คือ ความรู้ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า17)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 16) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิด ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือ แบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 17)

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐานการติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ คัดสรรสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำและผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบ โครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษา และสภาพของผู้เรียน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 17)

1. ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง
2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (น.ก.)
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (น.ก.)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศ ที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้เพิ่มเติมตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 23-24)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเอง หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ว่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/ รายภาค ผลการประเมินการอ่าน ทักษะการคิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่า ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้าร่วมการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษา

ในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วทั้งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา และประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัด และประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา ให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ ที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ถือปฏิบัติร่วมกัน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และ ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับบาติ และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190)

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่าง สร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190-191)

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคม โลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคม โลก

คุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 192-196)

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำกลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหว่าง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำ ที่ฟังตรงตามความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อ และคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7. ฟัง/ พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายใน วงคำศัพท์ ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10. ใช้ประโยคคำเดียว (One word sentence) ประโยคเดียว (Simple sentence)

ในการสนทนา ได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความนิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ ระบุประโยคและข้อความ ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/ เขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/ เขียน แสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/ เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ
3. พูด/ เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/ เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว
4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง/ ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
5. บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประ โยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประ โยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย เปรียบเทียบ ความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณี ของเจ้าของภาษากับของไทย
6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน
7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้อง ตามหลักการอ่าน ระบุ/ เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญรายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจงและคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูด และเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/ เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์/ เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูด และเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูด และเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/ จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 -2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่านอธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูด และเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ ประเด็น/ ข่าว/ เหตุการณ์ ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูด และเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์เรื่อง และประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/ อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย วิเคราะห์/ อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/ สืบค้น บันทึก สรุปรูป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยวการบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1-34)

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้น ๆ ตามหลักการอ่าน
3. ระบุประโยคและข้อความ หรือตอบคำถาม ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน
4. ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญรายละเอียด สนับสนุน และตอบคำถาม เกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมให้ เหตุผล และยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และ คำอธิบาย เช่น การเล่นเกม การทำอาหาร และเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การบอกทิศทาง ป้าย และสัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือการใช้อุปกรณ์
- 2.1 หลักการอ่านออกเสียง
 - 2.2 ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้น ๆ
 - 2.3 การใช้พจนานุกรม
 - 3.1 ประโยค หรือข้อความที่มีความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา อาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ภาษา วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี คำศัพท์สะสม 750-900 คำ
 - 3.2 สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมายกราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคลสถานที่ต่าง ๆ
 - 4.1 บทอ่าน บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น เรื่องเล่า
 - 4.2 การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญรายละเอียดสนับสนุน
 - 4.3 คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใชหรือไม่
 - 4.4 ประโยคที่ใช้ในการแสดง ความคิดเห็น การให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
2. ใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธในสถานการณ์ต่าง ๆ
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น ของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- 1.1 ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรก อย่างสุภาพ การเชิญชวน
 - 1.2 ประโยคหรือข้อความที่ใช้แนะนำ ตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว การตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
- คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย
- ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ ในการแสดงความต้องการ การขอและให้ความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ขอและให้ ข้อมูล บรรยาย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่าน
- ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผล เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม และประสบการณ์ ในชีวิตประจำวันเช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว เกี่ยวกับรสชาติ ความสวย น่าเกลียด ความดี ไม่ดี

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น
ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ ในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจ เช่น การเดินทาง อาหาร กีฬา นันทนาการ งานอดิเรก การท่องเที่ยว การศึกษา
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญเกี่ยว เรื่องใกล้ตัว	2.1 ข้อความ บทสนทนา บทอ่าน นิทาน เรื่องสั้นเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว เช่น ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี และเพลง
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรม เรื่องใกล้ตัว และประสบการณ์ พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	2.2 การสรุปใจความสำคัญ ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้แสดงความ คิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับ เกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องใกล้ตัว และประสบการณ์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 35-48)
มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับ บุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของจีน	ประโยคและสำนวนภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของจีน
2. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ของจีนและประเพณีของจีน	ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ของจีนและประเพณี ของจีน เช่น เครื่องแต่งกาย อาหาร เครื่องดื่ม สิ่งของ เครื่องใช้ ชนเผ่า ตัวเลข สี นามสกุล ฤดูกาล

ตัวชี้วัด

3. เข้าร่วมหรือจัดกิจกรรมทางภาษา
และวัฒนธรรมของจีนตามความสนใจ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน
เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การถักเชือก
การตัดกระดาษ การเขียนพู่กันจีน บทบาท
สมมติ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือน
และความแตกต่างระหว่างการออกเสียง
ประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำ
ตามโครงสร้างประโยคของภาษาจีน
และภาษาไทย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1.1 ความเหมือนและความแตกต่าง
ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ

1.2 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค
ของภาษาจีนและภาษาไทย เช่น

- เสียงในภาษาจีน: เสียงสูง-ต่ำ /
เสียงหนัก-เบา
- ตัวอักษรจีน: วิธีการสร้างอักษรจีน/
ส่วนประกอบของตัวอักษรจีน
- คำ: การประสมคำ
- วลี: โครงสร้างวลี
- ประโยค: ประโยคความเดียว

ที่ไม่มีส่วนขยาย

- เครื่องหมายวรรคตอน
- รูปประโยค

2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือน
และความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่
และวัฒนธรรมของจีนกับของไทย

ความเหมือน และความแตกต่างระหว่าง
ชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของจีน
กับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 49-52)

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล หรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดหรือการเขียน	1.1 การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูลหรือข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น 1.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 53-59)

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาเงินสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	1.1 การใช้ภาษาเงินสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาและชุมชน 1.2 นำคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนา ที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์จริง

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาเงินในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม นำเสนอ และสรุปความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาเงินในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม นำเสนอ และสรุปความรู้ หรือ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

สภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

สภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

1. ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามวงจร PDCA อย่างครบถ้วนทุกด้าน มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เป็นหลักมีการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนด้วย วิธีการต่าง ๆ และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนการสอน โดยมีครูสอนภาษาจีนเป็นผู้รับผิดชอบหลัก และมีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม

2. ด้านหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 85 ของสถานศึกษามีการเปิดสอนภาษาจีน โรงเรียนรัฐเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐาน โดยจัดเป็นวิชาเลือก จำนวน 1-2 คาบ/ สัปดาห์ โรงเรียนเอกชนเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐาน โดยจัดเป็นวิชาบังคับ จำนวน 1-2 คาบ/ สัปดาห์ ส่วนโรงเรียนจีนเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐานควบคู่กับวิชาทักษะทางภาษา โดยจัดเป็นวิชาบังคับ จำนวน 3-10 คาบ/ สัปดาห์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน ร้อยละ 68 ของสถานศึกษามีการเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็น โรงเรียนรัฐ และเอกชน วิชาที่เรียนหลากหลายแต่เน้นภาษาจีนพื้นฐานควบคู่กับวิชาทักษะทางภาษา จำนวน 5-10 คาบ/ สัปดาห์ สำหรับแผนการเรียนอื่น ๆ เปิดสอนภาษาจีนน้อยลงส่วนมากเป็น โรงเรียนรัฐที่เปิดสอน ซึ่งเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐาน โดยจัดเป็นวิชาเลือก จำนวน 1-2 คาบ/ สัปดาห์ ทั้งนี้ สถานศึกษาจะมีการจัดกิจกรรมด้านภาษาจีนที่หลากหลาย เพื่อเสริมหลักสูตรให้นักเรียนทุกช่วงชั้น

3. ด้านสื่อการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (แผนการเรียนอื่น) โรงเรียนรัฐและโรงเรียนเอกชนนิยมใช้แบบเรียน “สัมผัสภาษาจีน” เป็นหลัก ส่วนโรงเรียนจีนมีการเลือกใช้แบบเรียนที่แตกต่างกัน สำหรับแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนส่วนใหญ่จะเลือกใช้แบบเรียนหลายเล่มควบคู่กัน เนื่องจากมีรายวิชา และจำนวนคาบเรียนค่อนข้างมาก ในส่วนของสื่อการสอนอื่น ๆ สถานศึกษาส่วนมากมีความพร้อมในด้านสื่อการเรียนการสอนเสริม และมีหนังสือเสริมความรู้ในห้องสมุด

4. ด้านผู้สอนสถานศึกษาที่มีเปิดสอนภาษาจีนส่วนมากมีทั้งครูชาวไทยและครูชาวจีน ในจำนวนนี้ครูชาวไทยส่วนใหญ่เป็นครูประจำ ครูชาวจีนส่วนใหญ่เป็นครูอาสาสมัครและสัดส่วนของครูชาวไทยจะน้อยกว่าครูชาวจีน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความขาดแคลนครูชาวไทย และมีการพึ่งพาครูชาวจีนมากกว่า นอกจากนี้ ในโรงเรียนรัฐ และเอกชน 1 แห่ง จะมีครูสอนภาษาจีน

ประมาณ 1-3 คน ส่วนโรงเรียนจีนส่วนมากจะมีครูสอนมากกว่า 10 คน และภาระงานสอนของครูในแต่ละโรงเรียนจะแตกต่างกันไปตามจำนวนครูที่มี แต่ส่วนมากไม่เกิน 18 คาบต่อสัปดาห์ แสดงว่ามีครูสอนภาษาจีนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในส่วนของคุณภาพผู้สอน ครูชาวไทยและชาวจีนในสถานศึกษาส่วนมากจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาจีน

5. ด้านผู้เรียน ในโรงเรียนรัฐภาษาจีนจัดเป็นวิชาเลือกในทุกช่วงชั้น แต่มีนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งในระดับชั้นที่เลือกเรียนภาษาจีน โดยมีขนาดชั้นเรียน 30-40 ต่อห้อง ส่วนแผนการเรียนศิลปภาษาจีนส่วนมากจะมี 1 ห้อง และทุกระดับชั้นจะจัดให้เริ่มต้นเรียนใหม่ เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานภาษาจีนไม่เท่ากัน ในโรงเรียนเอกชนภาษาจีนจัดเป็นวิชาบังคับในทุกช่วงชั้น โดยมีขนาดชั้นเรียน 20-30 คน ต่อห้อง ส่วนแผนการเรียนศิลปภาษาจีนส่วนมากมี 1 ห้อง แม้นักเรียนในแต่ละช่วงชั้นจะมีพื้นฐานต่างกันแต่ส่วนมากจัดให้เรียนต่อเนื่องจากช่วงชั้นก่อนหน้า ส่วนโรงเรียนจีนได้จัดภาษาจีนเป็นวิชาบังคับในทุกช่วงชั้น โดยมีขนาดชั้นเรียน 20-30 คน ต่อห้อง ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ 30-40 คน ต่อห้อง ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกแผนการเรียน ส่วนแผนการเรียนศิลปภาษาจีนส่วนมากมี 1 ห้อง แม้นักเรียนในแต่ละช่วงชั้นจะมีพื้นฐานต่างกัน แต่ส่วนมากจัดให้เรียนต่อเนื่องจากช่วงชั้นก่อนหน้า

6. ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น สถานศึกษาส่วนมากมีความร่วมมือกับโรงเรียนในประเภทและระดับเดียวกัน โดยโรงเรียนรัฐมีความร่วมมือกับโรงเรียนศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนค่อนข้างมาก โรงเรียนเอกชนและโรงเรียนจีนร่วมมือกับโรงเรียนในเครือเดียวกันค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่เป็นความร่วมมือด้านสื่อการสอนผู้สอนและหลักสูตร หากเป็นหน่วยงานของจีน โรงเรียนรัฐและโรงเรียนเอกชนมีความร่วมมือกับสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ หรือฮันบัน (The office of chinese language council international: Hanban) ห้องเรียนและสถาบันขงจื่อมากที่สุด และได้รับการสนับสนุนด้านสื่อการสอน ผู้สอน และทุนการศึกษาค่อนข้างมาก ส่วนโรงเรียนจีนได้รับการสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน จากหน่วยงานของจีน

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

จากกระแสความนิยมของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ที่ได้ผ่านร้อนผ่านหนาวอย่างโชกโชนนั้น ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย สามารถสรุปได้ดังนี้ (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551)

1. ความต้องการเรียนภาษาจีนมีมาก เห็นได้จากการเปิดสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน หรือแม้กระทั่งการเรียนต่อในประเทศจีนที่จำนวนนักเรียนไทยอยู่ในอันดับที่ 4 รองจากเกาหลีใต้ สหรัฐฯ และญี่ปุ่น

2. ประสิทธิภาพการเรียนรู้ต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ขาดแคลนครูผู้สอน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการต้องขอครูอาสาสมัครชาวจีนมาจากทางการจีนกว่า 1,000 คน ให้มาช่วยสอนในโรงเรียนระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา

4. แบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดความเหมาะสม แบบเรียนที่นิยมใช้ไม่ว่าจะเป็น การเรียนการสอนในระบบหรือนอกระบบ ต่างใช้แบบเรียนที่สอนนักเรียนต่างชาติในประเทศจีน

5. วิธีการสอน ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิค การสอน ที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจและสนใจเรียนภาษาจีน

กฎกระทรวง (2559 อ้างถึงใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 20-22) ได้รวบรวมประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

1.1 โรงเรียนไม่จัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

1.2 การจัดทำสาระหลักสูตรไม่ได้วิเคราะห์สภาพความต้องการของผู้เรียน และนำไปใช้จริง ทำให้สาระการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น และไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง

1.3 หลักสูตรการสอนไม่ชัดเจน มีการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เป็นแกนกลาง ซึ่งไม่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทย

1.4 กระทรวงศึกษาธิการควรมีหลักสูตรแกนกลางที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน พร้อมจัดทำคู่มือ และอบรมการใช้หลักสูตรให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีน้อย ไม่หลากหลาย และขาดงบประมาณสนับสนุน การทำกิจกรรมให้ผู้เรียน

1.6 ควรมีการวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาจีนที่เป็นมาตรฐาน มีข้อสอบ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางฯ

1.7 เวลาเรียนภาษาจีนไม่เพียงพอ

2. ด้านครูผู้สอน

2.1 ครูมีภาระงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาจัดทำแผนการสอน ผลิตสื่อการสอน และทำงานไม่ทันตามกำหนด

2.2 ครูไม่พึงพอใจในหน้าที่การทำงานที่ทำได้ ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน และหาความรู้เพิ่มเติม จึงควรสร้างศรัทธาและขวัญกำลังใจให้กับครู และดูแลเอาใจใส่ ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ

2.3 ครูขาดประสบการณ์และทักษะการสอน ควรพัฒนาความรู้ความสามารถของครู ให้มากขึ้น

2.4 ครูไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

2.5 ครูขาดงบประมาณและทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ควรสนับสนุน ให้มีการไปศึกษาต่อ อบรมสัมมนา หรือมีการแลกเปลี่ยนครูผู้สอน

2.6 ครูอาสาสมัครไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ และไม่สามารถปรับตัวให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนได้

2.7 ขาดครูชาวไทยที่มีความรู้ภาษาจีน ควรมีครูสอนภาษาจีนชาวไทยประจำการ ที่โรงเรียน

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

3.1 สื่อการเรียนการสอน เช่น แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบไม่เพียงพอ

3.2. สื่อการเรียนการสอนขาดความหลากหลาย ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

3.3 โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อและเทคโนโลยีประกอบการสอน

3.4 สื่อการเรียนการสอน เช่น แบบเรียน ไม่ตรงกับความต้องการของครูและนักเรียน ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และไม่สอดคล้องกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย

4. ด้านผู้เรียน

4.1 ความสนใจและความตั้งใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของผู้เรียนค่อนข้างต่ำ

4.2 ควรส่งเสริมให้นักเรียนใส่ใจในการเรียนภาษาจีนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาจีน สร้างแรงจูงใจและเป้าหมายในการเรียนให้แก่นักเรียน

4.3 ระดับพื้นฐานภาษาจีนของนักเรียนไม่เท่ากัน

5. ด้านการบริหารจัดการ

5.1 รัฐบาลควรส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีความต่อเนื่องทุกระดับชั้น

5.2 ผู้บริหารบางโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญทางด้านนโยบายการเรียนการสอน ภาษาจีน

5.3 ปัญหาด้านการบริหารจัดการเป็นปัญหามากที่สุดในการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีน

5.4 โรงเรียนเอกชนควรมีโครงการที่ร่วมมือกับ สพฐ. ในการวางแผน ดำเนินงาน พัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันที่เกิดกับนักเรียน

จากการศึกษาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย พบว่า เนื่องจากบทบาทของประเทศจีนมีความสำคัญมากขึ้นอยู่ในโลก และมีคนจำนวนมากขึ้นที่เรียนภาษาจีน คนไทยมีจำนวนมากที่นิยมเรียนภาษาจีน รัฐบาลไทยก็มีนโยบายที่ส่งเสริมภาษาจีนเข้ามาในไทย ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีความสำคัญยิ่งขึ้น แต่ก็ได้พบว่ามีปัญหาหลากหลายด้าน หลักสูตร ครูผู้สอน สื่อการเรียนการสอน ผู้เรียน และการบริหารจัดการอยู่ในการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

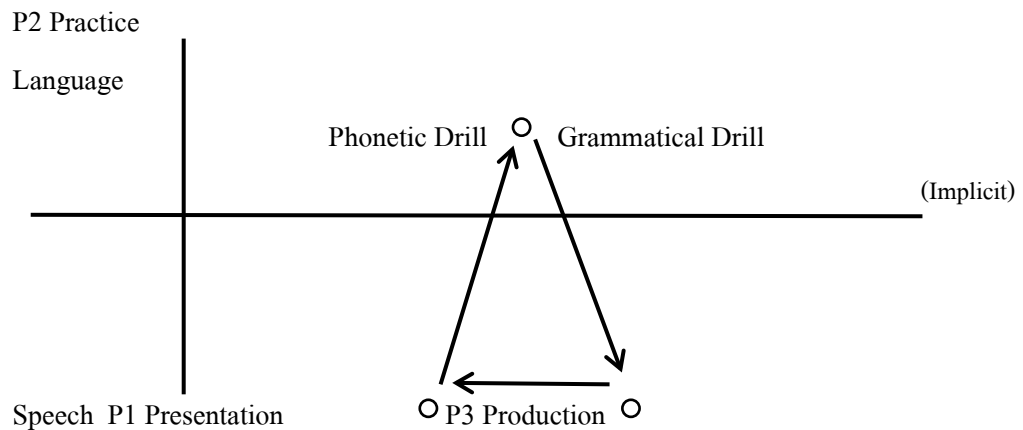
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการศึกษา

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามคำจำกัดความที่ ดักลาส บราวน์ (H. Douglas Brown, 1993 อ้างถึงใน ธรรมนูญฯ ฉบับที่ 2547, หน้า 25) เสนอไว้ มีลักษณะ 4 ประการที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้

1. เป้าหมายของการสอนเน้น ไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร และไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์
2. เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษาและปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามีใช้เป้าหมายหลักแต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย
3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้องเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้ด้วยความหมาย
4. ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

จากแนวการสอนต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่า ควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้องแล้ว จึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามผัง ดังนี้

ภาพที่ 2 ฟังขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Teaching stages)

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2544 อ้างถึงใน
ธีระ ฉายสุริยะ, 2547, หน้า 18-19)

จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่าง ๆ
3 ขั้นตอน ที่ใช้จัดการสอนกันไปไปในขณะนั้นขึ้น และขั้นตอนการสอนนี้ มีผลเชื่อมโยงต่อไป
ถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอนจึงควร
ทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการสอนทั้ง 3 ขั้น นี้ จะพบว่ามีปรากฏอยู่ในวิธีการนำเสนอเนื้อหาในแบบเรียน
ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนแบบเรียนมีความรู้ในด้านภาษาศาสตร์และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เป็นอย่างดี และปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้ง 3 ขั้นตอน วิธีการดำเนินการในในแต่ละขั้นตอนนี้

1. ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอน
ที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการนับเริ่มต้นการเรียนรู้
มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย
และรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง
ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการ
เรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)

ขั้นฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จาก
ขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled practice/ Directed

activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-controlled) การฝึกในขั้นนี้ มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำ รูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้น ครู ผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษาแล้ว ค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียนทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้จากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริงนอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดให้เหมือนดังการฝึกในขั้นการฝึก และการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้

กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 อ้างถึงใน พิมล ทองวิจารณ์, 2548, หน้า 28-30) ได้กล่าวถึงกิจกรรมว่า เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนภาษา กิจกรรมที่ดีขึ้นอยู่กับลักษณะและการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ลักษณะของกิจกรรม

- 1.1 กิจกรรมต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน
- 1.2 กิจกรรมต้องมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.3 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหาที่จะต้องใช้ภาษา
เพื่อการสื่อความหมาย

1.4 กิจกรรมที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลการสื่อความหมาย

1.5 กิจกรรมควรมีลักษณะท้าทายและน่าสนใจ

1.6 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหา รูปแบบภาษาที่ต้องการ

1.7 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่

2. ลักษณะของการจัดกิจกรรม

2.1 การจัดกิจกรรมแบบทำคนเดียว (Individual work) กิจกรรมแบบนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน กิจกรรมแบบทำคนเดียวเป็นงานที่ผู้เรียนแต่ละคนต้องคิดและทำด้วยตนเอง ดังนั้น กิจกรรมนี้ผู้สอนสามารถจัดให้ตรงกับความสามารถของแต่ละคนได้ และทำให้ผู้สอนเห็นความสามารถและจุดอ่อนของผู้เรียนแต่ละคนได้ชัดเจน นอกจากนี้กิจกรรมแบบทำคนเดียวยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมในรูปแบบที่ตนต้องการ กิจกรรมที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรมแบบนี้ เช่น การอ่านหรือฟังข้อความต่าง ๆ และทำแบบฝึกหัดที่ให้ไว้ การเขียนอธิบายรูปภาพหรือแผนภูมิต่าง ๆ การเล่นเกมประเภทปริศนาอักษรไขว้ เป็นต้น

2.2 การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) กิจกรรมแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมแบบคู่ เช่น การถามหาข้อมูลที่ขาดหายไปจากผู้เรียนที่เป็นคู่ของตน การทำตามคำสั่ง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นต้น

2.3 การจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ (Group work) กิจกรรมแบบนี้เป็นการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียน คือ ผู้เรียนต้องฟังผู้อื่น และมีการแสดงความคิดเห็น หรือการร่วมการตัดสินใจ การจัดกลุ่มควรให้มีผู้เรียน 3-6 คน ในแต่ละกลุ่ม กิจกรรมที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม เช่น การอภิปราย บทสนทนาสมมติ การเล่นเกม การช่วยกันหาข้อมูลเพื่อมาเขียนรายงาน เป็นต้น

2.4 การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) กิจกรรมแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนทำพร้อม ๆ กัน ทั้งชั้น กิจกรรมที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น เช่น การฝึกการอ่านออกเสียง การทำตามคำสั่งของผู้สอน การฟัง การอ่าน และการทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กันทั้งชั้นเรียน เป็นต้น

ดังนั้น การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนผู้สอนจึงควรคำนึงถึงลักษณะของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้มากขึ้น

กิจกรรมที่อาจจัดในชั้นเรียนได้ เช่น บทบาทสมมติ ซึ่งสเตอร์ริดจ์ (Sturtridge, 1984, pp. 126-130 อ้างถึงใน พิมล ทองวิจารณ์, 2548, หน้า 28-30) กล่าวถึง บทบาทสมมติ (Role play) ว่าเป็นกลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการสอน ภาษาตามแนวการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะ บทบาทสมมติจะช่วยให้การสื่อสารในชั้นเรียนมีความสมจริงมากขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการพูดและการสนทนากับผู้เรียนคนอื่น ๆ เป็นสิ่งที่มีความหมายในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้เรียนจะต้องมีอิสระในการเลือกในสิ่งที่จะพูด พอสมควร คือ ผู้เรียนสามารถจะเลือกภาษาที่จะใช้ และเลือกบทบาทหรือสถานการณ์ที่แต่ละคนต้องการได้ บทบาทสมมติต่างจากการฝึกสนทนาแบบมีการควบคุม (The controlled practice) กล่าวคือ การฝึกสนทนาแบบควบคุม ผู้เรียนไม่สามารถใช้ความคิดของตนเองเท่ากับบทบาทสมมติ เพราะการฝึกสนทนาแบบมีการควบคุม เพียงแต่ให้ผู้เรียนเติมคำในช่องว่าง หรือแทนที่คำที่กำหนดให้เท่านั้น

นอกจากกิจกรรมดังกล่าวแล้ว กิจกรรมอีกประการหนึ่งที่เหมาะสมในการจัดในชั้นเรียน ก็คือ เกม ซึ่ง มาเลย์ (Malcy, 1981, pp. 137-147 อ้างถึงใน พิมล ทองวิจารณ์, 2548, หน้า 28-30) กล่าวถึง การใช้เกมและเกมที่คล้ายเกมว่าทำให้เกิดการเรียนรู้อาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ข้อดีของเกมที่ต่างจากกิจกรรมอื่น ๆ ก็คือ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางภาษา ที่เป็นธรรมชาติ เกมเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ลักษณะเด่นของเกม คือ การเน้นการแก้ปัญหา และการใช้ประโยชน์จากช่องว่างของข้อมูล (Information gap) การจัดกิจกรรม โดยการใช้เกม ผู้เรียนต้องอาศัยการสังเกตความจำ การตีความ การเดา รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่ม นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องอาศัยการถ่ายโอนข้อมูล การตัดสินใจ และการคิดเชิงเหตุผล

นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนผู้สอนยังต้องคำนึงถึงสื่อที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ การใช้สื่อในการจัดกิจกรรมว่าควรใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) เพื่อแก้ไขปัญหาการที่นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมัก ใช้สื่อจริงในการสอน ผู้สอนอาจคัดข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จริง มาสอน และให้การบ้าน โดยให้ผู้เรียนฟังการพูดจากวิทยุหรือโทรทัศน์จริง เช่น การพยากรณ์อากาศ อย่างน้อยก็ควรเป็นสื่อที่นำมาจากภาษาที่ใช้จริงอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ คือ สื่อที่ไม่มีข้อความ หรือที่ไม่ต้องใช้ภาษามากนักแต่ต้องสามารถนำมาอภิปรายได้อย่างกว้างขวาง เช่น เมนูอาหาร ตารางเวลาเป็นต้น และเอเดลฮอฟ (Edelhof, 1981, pp. 49-62 อ้างถึงใน พิมล ทองวิจารณ์, 2548, หน้า 28-30) กล่าวถึง การสอนภาษาต่างประเทศว่าแต่เดิมนำความเรียงเป็นตอน ๆ มาใช้ในการสอน ถ้าเรื่องที่น่าสนใจเกินระดับของผู้เรียน ผู้สอนก็จะปรับให้สั้นลง

และเปลี่ยนไปใช้ภาษาที่ง่ายขึ้น ทำให้ผู้เรียนต้องเลียนแบบรูปแบบภาษาที่มีลักษณะไม่ต่อเนื่อง และขาดความสมจริงในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามแบบฉบับของเจ้าของภาษา เพราะฉะนั้น หนังสือที่ผู้สอนนำมาใช้สอนควรประกอบด้วย เนื้อหาหลาย ๆ ประเภท เพื่อสะท้อนภาพ การสื่อสารที่เป็นจริง ผู้สอนอาจคัดเลือกเนื้อหาจากวัสดุสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

รายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์	โทรเลข
โฆษณา	รายงานข่าวทางวิทยุ
รายงานการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์	บทสัมภาษณ์
รูปภาพ	บทวิจารณ์ภาพยนตร์
เรื่องสั้น	บทละครทางวิทยุ

วัสดุสารเหล่านี้ มีลักษณะของการสื่อสารที่สมจริง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนภาษา อย่างมีเป้าหมายเพราะผู้เรียนได้รับข้อมูลจากหลายแห่ง และสามารถนำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่น ได้นอกจากนี้ การนำสื่อผสม เช่น ภาพยนตร์ หรือ วิทยุทัศน์ มาใช้ก็จะให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนได้มาก เนื่องจากผู้เรียนจะเกิดการเคลื่อนไหวของการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ด้านภาพและเสียงเข้าด้วยกัน และผู้เรียนเห็นว่าผู้พูดคือใคร มีลักษณะอย่างไร แต่งกายอย่างไร มีอายุประมาณเท่าไร มีอารมณ์อย่างไร และกิริยาอาการ ที่แสดงออกมาสอดคล้องหรือขัดแย้งกับสิ่งที่พูดหรือไม่ สำหรับหนังสือประเภทตำรา ผู้ผลิต ควรจัดทำตำราที่มีเนื้อหาในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น มีบทความที่ตัดตอนมาจากหนังสือพิมพ์ ไปสเตอร์ ตัว ตารางเวลา ข้อเสนอแนะในการใช้เครื่องจักร โฆษณา แผนภูมิ เป็นต้น การใช้วัสดุสาร ดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ผ่านสื่อที่มีเนื้อหาตรงกับสภาพความเป็นจริง นอกจากนี้ การใช้วัสดุสารในการเรียนการสอนภาษายังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะนำ ความรู้ในการสื่อสารไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น ผู้เรียนอาจเขียนจดหมายโต้ตอบกับ เจ้าของภาษาได้ เป็นต้น

3. กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2538 , หน้า10-46 อ้างถึงใน สำเรียง งานเขียน, 2554, หน้า 74-76)

สรุปกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนี้

3.1 กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง

ในการพัฒนาทักษะการฟัง สิ่งสำคัญคือจะต้องไม่ลดความเร็วในการพูด ควรให้ผู้เรียนได้ฟังทำนอง เสียงสูงต่ำ การหยุด ความเร็วของเสียงที่ใช้ในการพูดในการพัฒนา ความสามารถด้านการฟังอาจจะใช้กิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1.1 ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู เช่น การถามคำถาม และกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม การฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครู เป็นภาษาที่เรียน เป็นต้น

3.1.2 ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปรื่อง หรือเล่าเรื่องต่าง ๆ

3.1.3 ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมุติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่าง ๆ

3.1.4 ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอก หรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง หรือปาฐกถาต่าง ๆ

3.1.5 ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาและจากโปรแกรม ทางโทรทัศน์

3.1.6 ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน

3.1.7 ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษา หรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาจีน

3.1.8 ให้เล่นเกมภาษาจีน

3.2 กิจกรรมการสอนทักษะการพูด

กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนจะต้องเลือกจัดให้เหมาะสมกับผู้เรียน แต่ละระดับ ดังนี้

3.2.1 ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม

3.2.2 บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง

3.2.3 ให้นักเรียนถามและตอบคำถามกับเพื่อน ๆ ในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน

3.2.4 ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ

3.2.5 ให้เล่าประสบการณ์ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ ได้

3.2.6 ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้ และเตรียมตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

3.2.7 จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ สถานีตำรวจ ธนาคาร เป็นต้น

3.2.8 ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา

3.2.9 ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ

3.2.10 ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์

3.2.11 ให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาที่เรียน โดยให้เตรียมถามและตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ทำด้วย

3.2.12 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.3 กิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน

กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการอ่านนั้น สรุปได้ดังต่อไปนี้

3.3.1 ให้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ทำก่อนการอ่าน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่ทำ

3.3.2 ให้ฝึกหาความยาวของคำศัพท์ที่ทำอ่านพบ แล้วให้หาคำตรงกันข้ามหรือคำที่มีความหมายคล้ายกัน

3.3.3 ให้หาคำสำคัญของอนุเจตที่ทำอ่าน

3.3.4 แจกกระดาษที่มีคำถามประมาณ 4-5 ข้อ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วให้เรียงลำดับคำถามเหล่านั้นตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มถามคำถามเพื่อนในกลุ่มอื่น โดยให้ตอบปากเปล่า หรือให้เขียนคำตอบบนกระดาน และให้เพื่อนคนอื่นแก้ไขข้อผิดพลาดที่เป็นต้น

3.3.5 ให้ตั้งคำถามจากอนุเจตที่ทำอ่าน แล้วผลัดกันถามเพื่อนในกลุ่มอื่น ๆ

3.3.6 ให้เล่าเรื่องจากเรื่องที่ทำด้วยคำพูดของตนเอง โดยใช้คำสำคัญที่ครูกำหนดให้

3.3.7 ให้เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่ทำอ่าน

3.3.8 ให้เขียนสรุปเรื่องที่ทำด้วยสำนวนของตนเอง

3.3.9 ให้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ทำเป็นกลุ่ม

3.3.10 ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องที่ทำ

3.4 กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน

กิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป อาจสรุปได้ดังนี้

3.4.1 กิจกรรมที่ฝึกองค์ประกอบสำคัญในการเขียน ได้แก่ การคัดลอกข้อความตามตัวอย่างที่กำหนดให้ ให้แทนคำลงในประโยคตัวอย่าง การเขียนคำจำกัดความของคำที่กำหนดให้ การเปลี่ยนรูปประโยค เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธ เป็นต้น การเชื่อมประโยค การขยายประโยคให้ได้ใจความละเอียดกว่าประโยคที่กำหนดให้ การเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง เป็นต้น

3.4.2 การเขียนตามคำบอกได้แก่ การเขียนตามคำบอกโดยทั่วไป การเขียนตามคำบอกแบบดิกโต - คอมป์ (Dicto-comp) ซึ่งนำการเขียนตามคำบอกและการเขียนเรียงความมารวมกัน โดยครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟังหลาย ๆ ครั้ง แล้ว จึงให้นักเรียนเขียนข้อความนั้นตามที่ได้ยิน โดยอาจจะใช้สำนวนของตนเองเขียนก็ได้ นอกจากนี้ยังมีการเขียนตามคำบอกที่เน้นเครื่องหมายวรรคตอน โดยผู้เขียนจะต้องใส่เครื่องหมายวรรคตอนของข้อความที่ได้ฟังด้วยตนเอง เป็นต้น

3.4.3 การเขียนเรียงความเพื่อฝึกการลำดับความคิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.4.3.1 การเขียนเรียงความแบบควบคุมและมีการชี้แนะ เช่น การเขียนเรียงตามภาพ การเขียนเรียงความจากคำถามที่ให้ไว้เป็นแนว การเขียนเรียงความจากบทสนทนา การลำดับประโยคเป็นความเรียง (Strip story) การเขียนเค้าโครงเรื่องจากเรื่องทีอ่าน เขียนสรุปหรือย่อเรื่องจากเรื่องทีอ่านหรือฟัง เป็นต้น

3.4.3.2 การเขียนเรียงความอิสระ เป็นการเขียนตามหัวเรื่องทีกำหนดให้ โดยใช้รูปแบบและโครงสร้างความคิดของตนเอง

3.4.4 การเขียนที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายธุรกิจ จดหมายในโอกาสต่าง ๆ เช่น จดหมายแสดงความยินดี เสียใจ ขอขอบคุณ เป็นต้น การเขียนบัตรเชิญ และบัตรอวยพร การกรอกแบบฟอร์ม การเขียนรายการต่าง ๆ การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นต้น

จากทีกล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กิจกรรมทีดีขึ้ขึ้นอยู่กับลักษณะและการจัดกิจกรรม กิจกรรมทีอาจจัดในชั้นเรียนได้ เช่น บทบาทสมมติ และเกม นอกจากนี้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้สอนยังต้องคำนึงถึงสื่อทีจะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ และสามารถพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับชุดกิจกรรม

ความหมายของชุดกิจกรรม

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542, หน้า 91) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม เป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่ง ซึ่เป็นชุดของสื่อประสม ซึ่หมายถึง การใช้สื่อการสอน ตั้งแต่ 2 ชนิด ขึ้นไป ร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามทีต้องการสื่อทีนำมาใช้ร่วมกันนี้จะช่วยเสริมประสบการณ์ซึ่กันและกันตามลำดับขั้นทีจัดเตรียมไว้ ตามหัวข้อ เนื้อหาของประสบการณ์ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

สายหยุด จันท์ธรรมา (2549, หน้า 30) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนที่มีลักษณะ เป็นสื่อประสมที่มีจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนการสอนเฉพาะเรื่อง โดยมีการวางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นระบบในด้านวิธีการ จัดการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน วิธีการใช้สื่อ และรวมถึงการวัดผลประเมินผล โดยจัดไว้เป็นชุด ๆ ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้เป็น เครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความคาดหวังต้องการ ของผู้เรียน

ณายษา อ่ำขำ วราภรณ์ วรณทอง และ สมใจ สุขแก้ว (2551, หน้า22) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่มีระบบ ขั้นตอนและสื่อการเรียนที่นักเรียนสามารถ ศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง และทราบความก้าวหน้าในการเรียนในทันทีที่จบ เพื่อให้ นักเรียน เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และถ้ายังไม่เข้าใจก็สามารถกลับไปศึกษาค้นคว้าใหม่ได้ ทั้งนี้ ครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือและเป็นທີ່ปรึกษาเท่านั้น

ปิยพงษ์ สุริยะพรหม (2546, หน้า 63 อ้างถึงใน SUN LIYUN, 2559, หน้า41) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรม หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้สื่อต่าง ๆ หลายชนิด เป็นองค์ประกอบเพื่อก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในตัวเอง ลักษณะของชุดการสอนก็จะแตกต่างกันไป ตามวัตถุประสงค์ของการสร้างแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ชุดการสอนสำหรับครู จะเน้นการร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนมาก บทบาทครูน้อยลง ชุดการเรียน จะเน้นให้ผู้เรียนได้มี การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ และชุดการเรียนสำหรับเอกัตภาพ เป็นชุดการเรียน ที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเป็นรายบุคคลตามความสนใจ ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรม จะประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์เนื้อหา สื่อ การวัดผลและประเมินผล เพื่อให้ผู้ใช้ชุดการเรียน หรือชุดกิจกรรมได้บรรลุเป้าหมายการเรียนที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาความหมายของชุดกิจกรรมที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมเป็น สื่อการสอนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นชุดของสื่อประสม ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความคาดหวังต้องการของผู้เรียน ชุดการสอน หรือชุดกิจกรรมจะประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์เนื้อหา สื่อ การวัดผลและประเมินผล

ประเภทของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมจัดเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่าง แพร่หลายในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียน มีประสิทธิภาพ นักการศึกษาจึงได้แยกประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุกิจ ศรีพรหม (2541, หน้า 68-69 อ้างถึงใน สิริวรรณ บุญมี, 2557, หน้า 13-14) เสนอว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบคำบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าชุดการสอน สำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนหลายชนิด เช่น แผ่นโปร่งใส สไลด์ เป็นต้น ให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดของคุณให้น้อยลงและเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนมากยิ่งขึ้น การสอนนี้เหมาะสำหรับการสอนเป็นกลุ่มใหญ่หรือนักเรียนทั้งชั้น

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับกิจกรรมกลุ่ม ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบนี้เน้นที่ตัวผู้เรียน ได้ประกอบกิจกรรมร่วมกันและอาจจัดในรูปแบบศูนย์การเรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่ม ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ย่อยจำนวนเท่ากับศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วยในแต่ละศูนย์ มีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น ให้นักเรียนหมุนเวียนทำกิจกรรมในชุดการสอนที่จัดไว้ประจำแต่ละกลุ่มหรือศูนย์ต่าง ๆ จนครบศูนย์ ผู้เรียนอาจต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากเคยชินกับวิธีการใช้แล้วผู้เรียนสามารถช่วยเหลือกันและกันได้เองระหว่างประกอบกิจกรรม หากมีปัญหาผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ เมื่อจบการเรียนแต่ละศูนย์แล้วผู้เรียนอาจจะสนใจการเรียนเสริมเพื่อเจาะลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้ได้อีกจากศูนย์สำรองที่ครูจัดเตรียมไว้เพื่อเป็นการไม่เสียเวลาที่จะต้องรอคอยบุคคลอื่น ๆ

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผลิตขึ้นสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคลผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองตามอัตราความสามารถของตนเอง และประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 119-120 อ้างถึงใน สิริวรรณ บุญมี, 2557, หน้า 13-14) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 3 ประเภท คือ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับครู (ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเภทคำบรรยาย) เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจพร้อม ๆ กัน ในเวลาเดียวกัน มีการกำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการสอนเพื่อเปลี่ยนแปลงบทบาทของคุณให้พูดน้อยลงและเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากยิ่งขึ้น โดยใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ซึ่งถ้าเป็นสื่อการสอนที่ไม่สามารถจัดไว้ในชุดการสอนได้ ก็จะกำหนดไว้ในสิ่งที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้าก่อนการเข้าสอน เช่น วีดีโอ เครื่องบันทึกเสียง แถบบันทึกเสียง เป็นต้น

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 5-7 คน โดยสื่อที่มีในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนและให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะ

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จัดระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองตามลำพังตามลำดับขั้นที่ระบุไว้ โดยมีห้องเรียนพิเศษที่เรียกว่าห้องเรียนรายบุคคล เมื่อศึกษาจบแล้วจะนำมาเป็นแบบทดสอบเพื่อประเมินผลความก้าวหน้า และศึกษาชุดอื่นต่อไป ตามลำดับ ผู้เรียนสามารถนำไปเรียนที่ใดก็ได้ เป็นการส่งเสริมนิสัยให้ผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาประเภทของชุดกิจกรรมตามที่กล่าวข้างต้น สรุปว่า ชุดกิจกรรมตามลักษณะการใช้เป็น 3 ประเภท คือ 1) ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม 2) นักเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม 3) เป็นประเภทเรียนรู้ตามอัธยาศัย

องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษา กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2545, หน้า 153) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับครูและผู้เรียน ตามลักษณะของชุดกิจกรรม คู่มือครูจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมไว้อย่างละเอียด ครูและผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด จึงจะสามารถใช้ชุดกิจกรรมนั้นได้อย่างได้ผล คู่มืออาจทำเป็นเล่มหรือเป็นแผ่น มีส่วนที่สำคัญคือ คำชี้แจงสำหรับครู บทบาทของครู การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผังแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกปฏิบัติ หรือกิจกรรม

2. บัตรคำสั่ง หรือคำแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่มีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่มหรือชุดกิจกรรมแบบรายบุคคล บัตรคำสั่งประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะเรียน คำสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม การสรุปบทเรียน อาจใช้การอภิปรายหรือการตอบคำถาม บัตรคำสั่งจะต้องมีถ้อยคำกะทัดรัด เข้าใจง่าย ชัดเจน ครอบคลุมกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ ผู้เรียนจะต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อนแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรม

3. เนื้อหาหรือประสบการณ์ ถูกบรรจุในรูปของสื่อต่าง ๆ อาจประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูป แถบบันทึกเสียง फिल्मสตริป แผ่นภาพโปรงใส วัสดุกราฟิก หุ่นจำลอง อุปกรณ์ตัวอย่าง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2545, หน้า 186) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. หัวเรื่อง คือ การแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วย แต่ละหน่วยแบ่งออกเป็นส่วนย่อย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยมุ่งเน้นให้เกิดความคิดรวบยอดในการเรียนรู้

2. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการใช้ชุดกิจกรรม จะต้องศึกษาก่อนที่ใช้ชุดกิจกรรม จากคู่มือให้เข้าใจเป็นสิ่งแรก เพื่อให้การใช้ชุดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมประกอบด้วยต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้
- 2.2 สิ่งที่คุณต้องเตรียมก่อนจัดกิจกรรม
- 2.3 บทบาทของนักเรียน
- 2.4 การจัดชั้นเรียน
- 2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

3. วัสดุประกอบการจัดกิจกรรม ได้แก่ สิ่งของ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า เช่น เอกสาร ตำรา รูปภาพ สิ่งเหล่านี้ควรมีความสมบูรณ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. บัตรงาน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรม ประกอบด้วย ชื่อบัตร กลุ่ม หัวเรื่อง คำสั่งที่จะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม และกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติ

5. กิจกรรมสำรอง จะต้องเตรียมไว้สำหรับผู้เรียนบางคนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนผู้อื่น จะได้มีกิจกรรมอย่างอื่นทำ เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กว้างและลึก ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

6. ขนาดรูปแบบของชุดกิจกรรม ไม่ควรใหญ่และเล็กเกินไป เพื่อความสะดวกในการใช้ ส่วนความหนาของชุดกิจกรรมขึ้นอยู่กับลักษณะของวิชา และสื่อการเรียนรู้ที่ใช้แต่ละหน่วย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2553, หน้า 120) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบ 4 ส่วน ได้แก่

1. คู่มือครูสำหรับใช้ชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ และคู่มือสำหรับผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม
2. เนื้อหาสาระ สื่อการเรียนรู้ โดยจัดให้อยู่ในรูปของสื่อแบบประสม หรือกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่ม และรายบุคคล ตามจุดประสงค์การเรียนรู้
3. คำสั่ง คำชี้แจง หรือการมอบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้กับผู้เรียน
4. การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน การค้นคว้า และผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดด้วยแบบทดสอบต่าง ๆ

จากการศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่กล่าวมา พบว่า องค์ประกอบของการจัดทำชุดกิจกรรมมีส่วนประกอบที่สำคัญแตกต่างกัน ในแต่ละชุดกิจกรรมต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนวคอดและเนื้อหาที่ตั้งไว้ตามที่คาดหวัง เพื่อให้การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการและขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรมเป็นการออกแบบการสอนที่อาศัยหลักการวิเคราะห์ระบบมาใช้เป็นหลักในการสร้าง ซึ่ง ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2522, หน้า 154 อ้างถึงใน ปริศนา วงศ์อินทร์อยู่, 2556, หน้า 39-41) ได้แบ่งขั้นตอนในการสร้างออกเป็น 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา ประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน ประมาณเนื้อหาวิชาที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้หน่วยละครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตัวเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย
4. กำหนดลักษณะและความคิดรวบยอด หลักการและความคิดรวบยอดที่กำหนดขึ้น จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวมแนวคิด สารและหลักเกณฑ์ ที่สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนวัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะ เป็นแนวทางเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ การทำการทดลองวิทยาศาสตร์ การเล่นเกม เป็นต้น
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากเรียนชุดกิจกรรม แบบศูนย์การเรียนรู้ แล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่
8. เลือกการผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ วิธีการที่ครูใช้จัดเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้
9. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย
10. การใช้ชุดกิจกรรมเป็นขั้นนำชุดกิจกรรมไปใช้ ซึ่งจำเป็นต้องมีการตรวจสอบ และปรับปรุงตลอดเวลา

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, หน้า 53-55 อ้างถึงใน ปริศนา วงศ์อินทร์อยู่, 2556, หน้า 39-41) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีขั้นตอนรายละเอียดในการผลิต ดังนี้

1. กำหนดเรื่องเพื่อทำชุดกิจกรรม อาจกำหนดตามเรื่องในหลักสูตรหรือกำหนดเรื่องใหม่ขึ้นมาก็ได้ การจัดแบ่งเรื่องย่อยจะขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาและลักษณะการใช้ชุดกิจกรรมนั้น ๆ การแบ่งเนื้อเรื่องเพื่อทำชุดกิจกรรมในแต่ละระดับย่อมไม่เหมือนกัน

2. กำหนดหมวดหมู่และเนื้อหาประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการแบบสหวิทยาการได้ตามความเหมาะสม
3. จัดเป็นหน่วยการสอน จะแบ่งเป็นกี่หน่วย หน่วยหนึ่งๆจะใช้เวลานานเท่าใดนั้นควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นผู้เรียน
4. กำหนดหัวข้อเรื่อง จัดแบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวข้อย่อย ๆ เพื่อสะดวกแก่การเรียนรู้ แต่ละหน่วยควรประกอบด้วยหัวข้อย่อย หรือประสบการณ์ในการเรียนรู้ ประมาณ 4-6 หัวข้อ
5. กำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือสามารถสรุปหลักการ แนวคิดอะไร ถ้าผู้สอนยังไม่ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง การกำหนดกรอบความคิดหรือหลักการก็จะไม่ชัดเจน ซึ่งจะรวมไปถึงการจัดกิจกรรมเนื้อหาสาระ สื่อและส่วนประกอบอื่น ๆ ก็จะไม่ชัดเจนตามไปด้วย
6. กำหนดวัตถุประสงค์การสอน หมายถึงจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมรวมทั้งการกำหนดเกณฑ์ การตัดสินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน
7. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเลือกและผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง การตอบคำถาม การเขียนภาพ การทดลอง การเล่นเกม การแสดงความคิดเห็น การทดสอบ เป็นต้น
8. กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยการสอบอิงเกณฑ์ (การวัดผลที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ โดยไม่มีการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด
9. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ผู้สอนใช้ถือเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนในแต่ละหัวข้อเรียบร้อยแล้ว ควรจัดสื่อการสอนเหล่านั้นแยกออกเป็นหมวดหมู่ในกล่อง/ แฟ้มที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปหาประสิทธิภาพเพื่อหาความตรง ความเที่ยงก่อนนำไปใช้ เราเรียกสื่อการสอนแบบนี้ว่า กิจกรรมโดยปกติรูปแบบของชุดกิจกรรมที่ดีควรมีขนาดมาตรฐานเพื่อความสะดวกในการใช้และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเก็บรักษา โดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ เช่น การใช้ประโยชน์ ความประหยัด ความคงทนถาวร ความน่าสนใจ ความทันสมัย ทันเหตุการณ์ ความสวยงาม เป็นต้น
10. สร้างข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมเฉลย การสร้างข้อสอบเพื่อทดสอบก่อนและหลังเรียน ควรสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดให้เกิดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ ข้อสอบไม่ควรมากเกินไปแต่ควรเน้น

กรอบความรู้ความสำคัญในประเด็นหลักมากกว่ารายละเอียดปลีกย่อย หรือถามเพื่อความจำเพียงอย่างเดียวและเมื่อสร้างเสร็จแล้วควรทำเฉลยไว้ให้พร้อมก่อนส่งไปหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

11. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เมื่อสร้างชุดกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องนำชุดกิจกรรมนั้นไปทดสอบโดยวิธีการต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง เช่น ทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมและความตรงของเนื้อหา เป็นต้น จากการศึกษาหลักการและขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนต่าง ๆ มาประยุกต์เข้าด้วยกันและสร้างชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมตาม 5 ขั้นตอน นี้

1.1 การศึกษาวิเคราะห์ (Analysis)

1.2 การออกแบบ (Design)

1.3 การพัฒนา (Development)

1.4 การนำไปใช้ (Implementation)

1.5 การประเมินผล (Evaluation)

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง ความจำเป็นที่ต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539, หน้า 134) กล่าวถึง การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียน มีความจำเป็น เพราะ

1. เป็นการประกันคุณภาพของชุดการเรียนว่าอยู่ในขั้นสูง เหมาะสมที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการหาประสิทธิภาพเสียก่อนเมื่อผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็ต้องทำใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและแรงงาน

2. ชุดการเรียนจะทำหน้าที่สอน โดยที่สร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งต้องช่วยครูผู้สอน บางครั้งต้องสอนแทนครู ดังนั้นก่อนนำชุดการเรียนไปใช้ครูจึงควรมั่นใจว่าชุดการเรียนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การหาประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้เราได้ชุดการเรียนที่มีคุณค่าทางการสอนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. การทดสอบหาประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจว่า เนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดการเรียนเหมาะสม เข้าใจง่ายอันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น และเป็นการประหยัด แรงสมอง แรงงาน เวลา และเงินทองในการเตรียมต้นฉบับ

อชิพร ศรียมก (2537 อ้างถึงใน ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2539, หน้า 114) กล่าวถึง ความจำเป็น ที่จะต้องหาประสิทธิภาพของชุดการเรียน ไว้ดังนี้

1. เพื่อความมั่นใจว่าชุดการเรียนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ
2. เพื่อความแน่ใจว่าชุดการเรียนนั้นทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ได้อย่างแท้จริง

3. ถ้าจะผลิตชุดการเรียนออกมาเป็นจำนวนมาก ทดสอบหาประสิทธิภาพ จะเป็นหลักประกันว่าผลิตออกมาแล้วใช้ได้ มิฉะนั้นจะเสียเงิน เสียแรง เสียเวลาเปล่า เพราะผลิตออกมาแล้วใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัย ได้สรุปว่า ชุดกิจกรรมการเรียนก่อนที่จะผลิตออกมา ควรตรวจประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้จริง เข้าใจง่าย และช่วยให้การแบ่งเบาภาระครูได้หรือเหล่า เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและเงินในการจัดเตรียม การสอน

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

เพ็ญศรี สร้อยเพชร (2542, หน้า 37-38) กล่าวถึง ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ ของชุดการสอนไว้ ดังนี้

1. แบบเดี่ยว (1:1) เป็นการนำชุดการเรียนไปทดลองใช้กับผู้เรียน 1-3 คน โดยทดลอง กับผู้เรียนที่มีสติปัญญาอ่อน ปานกลาง และเก่ง ตามลำดับ เพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียน และ สื่อการเรียนให้ดีขึ้น
2. แบบกลุ่ม (1:10) นำชุดการเรียนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน ที่มีความสามารถคละกัน และถ้าหากพบข้อบกพร่องก็ปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. ภาคสนาม (1:100) นำชุดก มีผู้เรียนตั้งแต่ 30-100 คน หากการทดลองภาคสนามนี้ ไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้จะต้องปรับปรุงชุดการเรียนและทำการหาประสิทธิภาพซ้ำอีก

จากการศึกษาขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สรุปได้ว่า ขั้นตอน การทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมมีทั้งหมด 3 ขั้นตอน คือ 1) แบบเดี่ยว 2) แบบกลุ่ม 3) ภาคสนาม

ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2521, หน้า 134-138) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีประโยชน์ คือ ช่วยอำนวยความสะดวกในการสอนของครู ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งเสริมการศึกษา เป็นรายบุคคลและความสนใจตามเวลาและ โอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียนซึ่งแตกต่างกันอันเป็น

หลักของการจัดการศึกษาที่ถูกต้อง ช่วยขจัดปัญหา การขาดแคลนครู โดยชุดการสอนทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้โดยอาศัยความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่จะเรียนด้วยตนเอง และจะทำให้ครูคนหนึ่งสามารถสอนนักเรียนได้จำนวนมากขึ้น และมีเวลาที่ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลได้มากยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ชุดกิจกรรมช่วยในการจัดการศึกษานอกระบบเพราะสามารถนำไปใช้เรียนได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

ความหมายของเจตคติ ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้
เทอร์สโตน (Thurstone, 1964 อ้างถึงใน อัญชลี นพภาภักย์, 2543, หน้า 8) กล่าวว่า เจตคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถสังเกตได้ง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงภายใน แสดงออกให้เห็นได้โดยพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และเจตคดียังเป็นเรื่องของความชอบไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

บุญเรียง ขจรศิลป์ (วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 2528) เจตคติ (Attitude) หมายถึง สภาพการแสดงออกของจิตใจในการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ความรู้สึก หรือความเชื่อในสิ่งต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ คือ เจตคติ จะเห็นได้ว่าเจตคตินั้นเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกที่ค่อนข้างจะสลับซับซ้อน ซึ่งเป็นการยากที่จะวัดเจตคติได้โดยตรง แต่เราสามารถวัดเจตคติโดยทางอ้อมได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทน โดยใช้ความคิดเห็นเป็นเครื่องชี้ หรือเป็นตัวกลางในการวัดเจตคติ

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2545 อ้างถึงใน YANG DAN, 2553, หน้า47) เจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ ความคิด (Ideas) เจตคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติบอกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติลบก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ และเป็นการแสดงออกค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาแล้วพอจะสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อ ความลำเอียง ชอบ ไม่ชอบ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เจตคตินี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่เราสามารถวัดเจตคติโดยทางอ้อมได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น หรือว่าสามารถวัดได้โดยการศึกษาพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา

ลักษณะของเจตคติ ชอว์ และไรท์ (Shaw & Wright, 1967, อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543, หน้า 57-58) ได้สรุปถึง ลักษณะของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติขึ้นอยู่กับการประเมินโนภาพของเจตคติแล้ว เกิดเป็นพฤติกรรมแรงจูงใจ เจตคติเป็นเพียงความรู้สึกโน้มเอียงจากการประเมิน ยังไม่ใช่พฤติกรรม ตัวเจตคติเองไม่ใช่แรงจูงใจ แต่เป็นตัวการทำ ให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม แต่ถ้าแสดงออกเป็นพฤติกรรม แล้วจะเป็นลักษณะ 4 กลุ่ม คือ Posilive-approach ตัวอย่างเช่น ความเป็นเพื่อน ความรัก ฯลฯ Negalive-approach ตัวอย่าง เช่น การโจมตี คำว่า ต่อสู้ ฯลฯ Negative-avoidance ตัวอย่าง เช่น ความกลัว ความเกลียด ฯลฯ ประเภทนี้เป็นเจตคติที่ไม่ดีแบบไม่ยอมพบเห็นหน้า คือ อยากรหลีกเลี่ยงให้ไกลนั่นเอง และอีกกลุ่มหนึ่ง คือ Positive-avoidance เป็นลักษณะเจตคติทางบวกแต่ก็อยากจะหลบหลีกเลี่ยง หรือไม่รับกวน ตัวอย่าง เช่น การปล่อยให้เขาอยู่เงียบ ๆ เมื่อเขามีทุกข์ เป็นต้น

2. เจตคติเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นตามแนวของทิศทาง ตั้งแต่บวกจนถึงลบนั้น คือ เป็นการแสดงความรู้สึกว่าไปทางบวกมากหรือน้อย ไปทางลบมากหรือน้อย ความเข้มข้นศูนย์ก็คือ ไม่รู้สึกนั่นเอง หรือเป็นกลางระหว่างบวกกับลบ แต่จุดที่เป็นกลางนั้นเป็นปัญหาต่อการแปลผล เพราะตามธรรมชาติจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการตอบ บางคนไม่คิดอะไร มักจะขีดลงตรงกลาง (Central error) ก็มีมาก

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่ามีมาเองแต่กำเนิด เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ สิ่งที่มีปฏิสัมพันธ์รอบตัวเรา ซึ่งเป็นเป้าเจตคติทั้งหลาย ถ้าเรียนรู้ว่าสิ่งนั้นมีคุณค่าก็จะเกิดเจตคติทางดี ถ้าเรียนรู้ว่าสิ่งนั้น ไม่มีคุณค่าก็จะเกิดเจตคติไม่ดี สิ่งใดเราไม่เคยรู้จัก ไม่เคยเรียนรู้เลยจะไม่เกิดเจตคติ เพราะไม่ได้ศึกษารายละเอียดของสิ่งนั้น การเรียนเป้าเจตคติอาจผ่านตัวจริงหรือผ่านสื่อทั้งหลายที่มีต่อเป้าเจตคติตัวจริงก็ได้ สามารถเกิดเจตคติขึ้นได้

4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือกลุ่มสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง สิ่งเร้าทั้งหลาย อาจเป็น คน สัตว์ สิ่งของ สถาบัน มโนภาพ อุดมการณ์ อาชีพหรือสิ่งอื่น ๆ ก็ได้ เจตคติจะมีลักษณะอย่างไร จึงขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติที่ได้สัมผัสเรียนรู้มามากน้อยแตกต่างกันเป็นสำคัญ เป้าเจตคติที่มีลักษณะเป็นกลุ่มใกล้เคียงกัน จะมีเจตคติแตกต่างจากเป้าเจตคติที่มีลักษณะของกลุ่มแตกต่างกันมาก

5. เจตคติมีค่าสหสัมพันธ์ภายในเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่ม นั่นคือ กลุ่มที่มีลักษณะเดียวกัน เจตคติจะมีความสัมพันธ์กันสูง กลุ่มที่มีลักษณะต่างกันเจตคติจะมีความสัมพันธ์กันต่ำ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่มีเจตคติดีต่อสิ่งเดียวกันย่อมมีความสัมพันธ์กันด้วย

6. เจตคติมีลักษณะมั่นคงและทนทานเปลี่ยนแปลงยาก นั่นคือ ถ้าเป็นเจตคติจริง ๆ แล้ว การเปลี่ยนแปลงจะช้าและทำได้ยาก เช่น เรารักใครคนหนึ่ง เมื่อรักแล้วก็ยังรักอยู่ไม่ว่าใครจะให้ข้อมูลไม่ดีอย่างไร หรือแม้แต่ว่าที่เราที่มีความผิดพลาดเรื่องใด เราก็ยังรักอยู่ แต่ถ้าพฤติกรรมของคนที่เรารักเบี่ยงเบนไปบ่อย ๆ นาน ๆ เข้าเจตคติก็เปลี่ยนแปลงจากรักไปเป็นเกลียดได้

ส.วาสนา ประवालพฤษ (2524 อ้างถึงใน อัญชลี นพภาภักย์, 2543, หน้า13) ได้สรุป ลักษณะของเจตคติที่สำคัญของเจตคติ ไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ซึ่งการเตรียมนั้น จะเป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

2. สภาวะของความพร้อม จะตอบสนองนั้นเป็นลักษณะที่ซ้ำซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยได้ และบางครั้งไม่มีเหตุผล

3. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก นึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

4. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรม ที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้

5. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกัน แตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคม ระดับ อายุ เยาว์ปัญญา เป็นต้น

6. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อประสบ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใหม่แตกต่างไปจากเดิม

องค์ประกอบของเจตคติ เจตคติมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้ (อรุณศรี นิภานันท์, 2556, หน้า14)

1. องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive component) มีส่วนย่อยประกอบด้วย ความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็น ที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ (Attitude object)

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective component) เป็นความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ หรือทำที่ที่ดี-ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) หมายถึง แนวโน้ม หรือความพร้อมที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของเจตคติ

สำหรับนักจิตวิทยามีความเชื่อในเรื่ององค์ประกอบของเจตคติแตกต่างกัน แบ่งได้เป็น 3 กลุ่มแนวคิด ดังนี้

1. กลุ่มที่เชื่อว่าเจตคติมี 3 องค์ประกอบ แนวคิดนี้ถือว่า เจตคติ ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ และด้านพฤติกรรม นักจิตวิทยาที่ศึกษา และมีอิทธิพลในแนวนี้ คือ เครชและคณะ ทริย์แอนดิส นักจิตวิทยาเหล่านี้ให้นิยามเจตคติ

โดยครอบคลุมทั้ง 3 องค์ประกอบ อย่างครบถ้วน และเห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อกันพอสมควร

2. กลุ่มที่เชื่อว่าเจตคติมี 2 องค์ประกอบ ตามแนวคิดนี้ เจตคติ ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านปัญญา และด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ โรเซนเบิร์กและโฮพลแลนด์ให้นิยามว่าองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีเมื่อถูกกระตุ้น โดยที่หมายของเจตคติ ส่วนองค์ประกอบด้านปัญญา หมายถึง กลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีว่าที่หมายของเจตคติจะเป็นตัวส่งเสริมหรือขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมของบุคคล แนวคิดของโรเซนเบิร์ก ถูกพัฒนาขึ้นเป็นทฤษฎีโครงสร้างทางพลวัตของเจตคติ (A structural theory of attitude dynamics) นักจิตวิทยาในกลุ่มแนวคิดนี้อีกคนหนึ่ง คือ แอทส์

3. กลุ่มที่เชื่อว่าเจตคติ มีองค์ประกอบเดียว คือ องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก มีแกนกลางอยู่ที่การประเมิน (Evaluation) กลุ่มนี้มองเจตคติเกิดจากการประเมินเป้าของเจตคติว่าชอบ หรือไม่ชอบ เจตคติ หมายถึง อารมณ์ความรู้สึกทางบวกหรือทางลบในทางสนับสนุนหรือต่อต้านที่หมายทางจิต นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ ออลพอด เทอร์สโตน อินสโก ฟิชบาย กับ ไอเซน

ประโยชน์ของการวัดเจตคติ การวัดเจตคติของบุคคลต่อเป้าหมายต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของบุคคล วัตถุ และสิ่งต่าง ๆ ล้วนให้เป็นประโยชน์แก่บุคคล หรือสังคมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (วรรณดี แสงประทีปทอง, 2536, หน้า 55-57 อ้างถึงใน อัญชลี นพภาภักย์, 2543, หน้า 21)

1. การวัดเจตคติเพื่อการทำนาย เจตคติของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นมีการกระทำไปในทำนองใด ดังนั้น การทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้ทำนายการกระทำของบุคคลได้ ความสามารถในการทำนายพฤติกรรมของผู้อื่น เป็นความต้องการของมนุษย์และสังคม เพราะจะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อบุคคลนั้น ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และอาจเป็นแนวทางให้ผู้อื่นสามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั้น ได้ด้วย

2. การวัดเจตคติเพื่อเข้าใจสาเหตุและผลเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น เปรียบเสมือนสาเหตุภายในซึ่งมีกำลังผลักดันให้บุคคลกระทำได้ต่าง ๆ กัน เจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนี้อาจได้รับสาเหตุมาจากผลภายนอกด้วยส่วนหนึ่ง และเจตคติของบุคคลอาจเป็นเครื่องกรองหรือหักเหอิทธิพลของสาเหตุจากภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลนั้น ได้ ดังนั้นการจะเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน บางกรณีจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่าง ๆ ต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

3. การวัดเจตคติเพื่อหาทางป้องกัน ในสังคมนั้น การที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างนั้นเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล แต่การที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมย่อมเป็นไปได้

เมื่อประชาชนมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันคล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือร่วมกันและไม่เกิดความแตกแยกขึ้นในสังคม

4. การวัดเจตคติเพื่อหาทางแก้ไขในสังคมประชาธิปไตย บุคคลสามารถจะมีเจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันไปได้มาก แต่ในบางเรื่องจำเป็นที่จะต้องได้รับความคิดเห็นและเจตคติที่สอดคล้องกัน เพื่อที่ประชาชนจะได้มีการกระทำที่พร้อมเพรียงกัน การวัดเจตคตินี้จึงอาจแสดงให้เห็นว่า บุคคลมีลักษณะที่เหมาะสมหรือไม่เพียงไร เพื่อประโยชน์ในการหาทางแก้ไข เจตคติที่ไม่ถูกต้องและปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อไป

การวัดเจตคติ เป็นสิ่งที่ยากเพราะเราไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรงแต่จะสังเกตจากสิ่งที่แสดงออกมาในรูปของการตอบสนอง ซึ่งอาจเป็นถ้อยคำหรือพฤติกรรมโดยสามารถตรวจสอบด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้ คือ (กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2530, หน้า 67 อ้างถึงใน YANG DAN, 2553, หน้า 50-51)

1. การสังเกตเป็นการศึกษาคุณลักษณะและพฤติกรรมและบุคคลรวมถึงปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อค้นหาความจริงโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของผู้สังเกต โดยตรงทำให้ได้ข้อมูลแบบปฐมภูมิ ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

2. การสัมภาษณ์ เป็นการสนทนาหรือพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่วางแผนไว้ล่วงหน้า การสัมภาษณ์ประกอบด้วยผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์นอกจากได้ข้อมูลตามความต้องการแล้วยังทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ถูกสัมภาษณ์ ในด้านปฏิกิริยาไหวพริบ ท่วงทิวจาและอุปนิสัยใจคอ

3. การใช้แบบวัดเจตคติโดยตรงหรือมาตราส่วนวัดเจตคติที่นิยมใช้แพร่หลาย คือ แบบวัดเจตคติของลิเกิร์ต (Likert) และแบบวัดเจตคติของเซอร์สโตน

4. การรายงานตนเอง เป็นการใช้ตนเองรายงานความรู้สึกที่มีต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นออกมาว่า ชอบหรือไม่ชอบ ด้วยการพูดหรือเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

5. โปรเจกทีฟเทคนิค เป็นการใช้สิ่งเร้าที่มีลักษณะที่ไม่ค่อยชัดเจนกระตุ้นให้บุคคลแสดงความรู้สึกออกมา เพื่อที่จะได้สังเกตว่ามีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีสิ่งเดียวกันอาจแตกต่างกัน

การสร้างแบบวัดลิเคอร์ทสเกล (Likert scale)

เครื่องมือวัดเจตคติแบบลิเคอร์ท บางทีเรียกว่า Summated rating method (ลิวัน สายยศ, 2543, หน้า 90) เป็นมาตรวัดเจตคติ หรือทัศนคติที่นิยมใช้กันมากวิธีหนึ่ง และพัฒนาเพื่อวัดด้านความรู้สึกได้หลายอย่าง การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติแบบนี้เป็นวิธีประเมินน้ำหนักความรู้สึก

ของข้อความในตอนหลัง คือ หลังจากเอาเครื่องมือไปสอบวัดแล้ว ซึ่งตรงข้ามกับเทอร์สโตนที่กำหนดค่าน้ำหนักของข้อความไว้ก่อนนำไปสอบ การสร้างข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อเป้าเจตคติ จะต้องให้ครอบคลุมและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ข้อความอาจจะเป็นทางบวกหมดหรือทางลบหมด หรือผสมกันก็ได้ ระดับเจตคติตามแบบวัตลิเคอร์ทนิยมแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (Scale) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าเป็นข้อความทางบวกจะมีคะแนน 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) ถ้าเป็นข้อความทางลบ จะมีคะแนน 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) การตอบจะให้ผู้ตอบตอบทุกข้อ โดยแต่ละข้อเลือกระดับที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงมากที่สุด ผู้ตอบได้คะแนนตามระดับที่เลือกตอบแต่ละข้อความ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยได้เป็นคะแนนเจตคติของผู้นั้น

ขั้นตอนการสร้างแบบวัตลิเคอร์ท มีดังนี้ (ล้วน สายยศ, 2543, หน้า 90-95)

1. เลือกชื่อเป้าเจตคติ (Attitude object) ก่อนเป้าของเจตคติอาจจะเป็นคน วัตถุ สิ่งของ องค์กร สถาบัน อาชีพ วิชา ฯลฯ แล้วแต่จะเลือก ยิ่งแคบก็ยิ่งดี ยิ่งกำหนดช่วงเวลาด้วยแล้ว การแปลผลก็จะทำให้มีความหมายดีขึ้น

2. เขียนข้อความแสดงความรู้สึกต่อเป้าเจตคติ โดยวิเคราะห์แยกแยะดูให้ครอบคลุมลักษณะของข้อความควรเป็นดังนี้

2.1 เป็นข้อความที่แสดงความเชื่อและรู้ถึงเป้าหมายที่ต้องการ

2.2 ไม่เป็นการแสดงถึงความเป็นจริง

2.3 มีความแจ่มชัด สั้น ให้ข้อมูลพอตัดสินใจได้

2.4 ควรหลีกเลี่ยงคำปฏิเสธซ้อน ข้อความอ้างอิงในอดีตที่ผ่านมา ข้อความที่มีคำว่า “ทั้งหมด” “เสมอ ๆ” “ไม่เคย” “ไม่มีเลย” “เพียงเท่านั้น”

2.5 ข้อความเดียวควรมีความเชื่อเดียว

3. การตรวจสอบข้อความ เป็นการตรวจสอบขั้นแรก เพื่อดูว่าข้อความนั้นเขียนไว้เหมาะสม

ดีหรือไม่ การตอบจะให้ตอบว่า ชอบ-ไม่ชอบ ดี-ไม่ดี หรือเห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ควรใช้มาตรา 3 มาตรา 4 หรือ 5 มาตรา เป็นต้น การเขียนการแสดงผลออกในมาตราวัดแบบวัตลิเคอร์ท นิยมใช้เช่น

() เห็นด้วยอย่างยิ่ง

() เห็นด้วย

() ไม่แน่ใจ

() ไม่เห็นด้วย

() ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แต่จะเป็นลักษณะอื่น ๆ ก็ได้ แล้วแต่ข้อความที่แสดงความรู้สึก โดยหลักการแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะต้องพบเห็นและมีประสบการณ์ ดังนั้นตัวคำตอบที่เราให้ตอบควรเป็นแบบคู่ ไม่ควรมีตรงกลาง เพราะเป็นไปไม่ได้ที่จะไม่เกิดความรู้สึกหรือไม่แน่ใจ นอกจากจะไม่ค่อยได้สัมผัสกับเป้าหมายนั้น การใช้ตัวเร้าคู่จึงเป็นการให้ตัดสินเพียง 2 อย่างใหญ่ ๆ คือ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ แล้วค่อยแปลงเป็น 4 หรือ 6 ตามความต้องการ เช่น

- () ชอบมาก
- () ชอบ
- () ไม่ชอบ
- () ไม่ชอบเลย

4. การให้น้ำหนักหรือการให้คะแนน เพื่อแทนระดับเจตคติตามวิธีการของลิเคอร์ท์ ในเชิงปฏิบัติ นิยมวิธีกำหนดค่าน้ำหนัก เป็นค่าประจำระดับของแต่ละระดับความเห็น คือ

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 5 หรือ 4
- เห็นด้วย กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 4 หรือ 3
- ไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 3 หรือ 2
- ไม่เห็นด้วย กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 2 หรือ 1
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กำหนดคะแนนหรือน้ำหนักความเห็นเป็น 1 หรือ 0

5. การทดลองคุณภาพเบื้องต้น ในระยะนี้ต้องการศึกษาว่าข้อความแต่ละข้อความ มีอำนาจจำแนกผู้ที่มีเจตคติสูง กับมีเจตคติต่ำแตกต่างกันหรือไม่ นั่นคือ พยายามหาว่าข้อความข้อนั้น ถ้าใครตอบมาตราสูงแสดงว่ามีเจตคติสูง ถ้าใครตอบมาตราต่ำจะเป็นคนมีเจตคติต่ำ โดยใช้สูตรการหาอำนาจจำแนกตามแนว Edwards โดยใช้ t -test ถ้า t มีค่ามากกว่า 1.75 ขึ้นไป เป็นข้อที่มีอำนาจจำแนกใช้ได้ วิธีของ t -test (ส้วน สายยศ, 2543, หน้า 93) สูตรการคำนวณดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t คือ ดัชนีอำนาจจำแนก

\bar{X}_H คือ คะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามนั้นของกลุ่มสูง

\bar{X}_L คือ คะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามนั้นของกลุ่มต่ำ

S_H^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนของข้อคำถามนั้นของกลุ่มสูง

S_L^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนของข้อคำถามนั้นของกลุ่มต่ำ

N_H คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

N_L คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

6. การจัดแบบทดสอบ เมื่อได้ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกดีแล้ว พิจารณาว่าจะกำหนดกี่ข้อ ตามหลักการถ้าข้อความมีคุณภาพสูงมากจะใช้ 10-15 ข้อก็ได้ แต่โดยทั่วไปแล้วจะมีตั้งแต่ 20 ข้อ ขึ้นไป เพราะถ้าจำนวนข้อน้อย ความเชื่อมั่นมักจะมีค่าน้อย ความเที่ยงตรงก็ไม่ดี อาจจะเป็น เพราะข้อความแสดงความรู้สึกหรือความเชื่อต่อเป้า อาจไม่ครอบคลุมทุกอย่างในเป้า แบบทดสอบ วัดเจตคติบางฉบับจึงเป็น 100 ข้อ การให้จำนวนข้อ ควรคำนึงกลุ่มตัวอย่างและระดับอายุ ความสามารถในการอ่าน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการตอบ ระดับเด็ก ๆ จึงไม่ควรมีหลายข้อ จนเกินไป

7. การตรวจให้คะแนน การให้คะแนนตามมาตรามีหลายข้อจนเกินไป ข้อความ เปลี่ยนมาเป็นตัวเลข แต่ถ้าเป็นตัวเลขแล้ว ก็นำตัวเลขที่ผู้ตอบเลือกมารวมเลข กรณีข้อความ เป็นความรู้สึกทางลบ จะต้องกลับตัวเลขกันกับข้อความที่เป็นไปทางบวก ถ้าตัวเลือก เป็นการอธิบายหรือบรรยาย เช่น

- () เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- () เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วย
- () ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จัดตอบตรงเห็นด้วยอย่างยิ่งก็เป็นคะแนน 4 ดังนี้ เป็นต้น ถ้าตัวเลือกกำหนด ตัวเลขเป็น (1) (2) (3) (4) จัดตอบ 4 ก็ได้คะแนน 4 คะแนน

8. การแปลคะแนน จะแปลจากผลรวมของทุกข้อก็ได้ เช่น แบบทดสอบมี 10 ข้อ มีมาตรา 4 มาตรา สอบเสร็จแล้วหาคะแนนเฉลี่ยได้ 25.0 คะแนน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ได้ 5.514 คะแนน จะต้องเทียบคะแนนจากคนสอบได้ต่ำสุด 10 คะแนน สูงสุด 40 คะแนน แต่ถ้าอยากแปลผลให้เป็นตัวเลขมาตรา 4 ก็ให้เอาจำนวนข้อ ไปหารจำนวนคะแนนเฉลี่ย และคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจะออกมาเหมือนกับคะแนนของคนสอบเพียงข้อเดียว นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ได้คะแนนเฉลี่ย 2.50 คะแนน คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.5514 คะแนน

9. การหาคุณภาพอื่น ๆ เช่น ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง

9.1 ความเชื่อมั่น หาได้โดยวิธี

9.1.1 สอบซ้ำ (Test-retest)

9.1.2 คู่ขนาน (Equivalent form or Parallel form)

9.1.3 แบ่งครึ่งฉบับ (Split-half)

9.1.4 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient)

9.2 ความเที่ยงตรง หาได้โดยวิธี

9.2.1 Construct validity

9.2.2 Concurrent validity

9.2.3 Predictive validity

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

YANG DAN (2553) ได้ทำการศึกษา พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกหัดท้ายชุดกิจกรรม แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.50/ 86.76 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในระดับมาก

SUN LIYUN (2559) ได้ทำการศึกษา พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า

2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สร้างขึ้น มีเกณฑ์ประสิทธิภาพเฉลี่ยทุกชุดกิจกรรม $E1/E2 = 80.54/ 92.04$

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อยู่ในระดับมาก

พิมล ทองวิจารณ์ (2548) ได้ทำการศึกษา ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 ชุด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 21 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.29/90.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ณัฐกานต์ ดันทิพย์ (2547) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 1 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t -test) ผลการวิจัยพบว่า

1. สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 คือเฉลี่ย ร้อยละ 86.25

2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมากที่สุด

ชไมพร ทองพันชาง (2555) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง “Public transportation” โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 5 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ เรื่อง “Public transportation” โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 97.23/98.49 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมในระดับมาก

นพรัตน์ ทองมาก (2558) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75.52/77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมและฝึกทักษะในการสื่อสารภาษาจีนแล้ว สรุปได้ว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนสามารถช่วยส่งเสริมและพัฒนาการเรียนของนักเรียนทางด้านการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมจะได้มีทักษะในการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวันให้ชัดเจน และคล่องแคล่ว มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แล้วยังส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงขึ้นด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แยกหัวข้อได้ดังนี้

1. ประชากร
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การพัฒนาและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนชัยศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560
จำนวนทั้งหมด 26 คน

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยครั้งนี้ เป็นรูปแบบการทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง
(One group pretest posttest design)

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลองแบบ One group pretest posttest design

กลุ่ม	pretest	treatment	posttest
กลุ่มทดลอง	O ₁	X	O ₂

เมื่อ O₁ หมายถึง สอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X หมายถึง การทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรม

O₂ หมายถึง สอบหลังการทดลอง (Posttest)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน
3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน

การพัฒนาและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาจีน และหนังสือเรียนวิชาภาษาจีน
2. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาจีนที่นักเรียนต้องเรียนในภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2560 และศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาจีน
3. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารภาษาจีนและการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
4. กำหนดสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยสร้างชุดกิจกรรมจำนวน 5 ชุด ดังนี้

ตารางที่ 3 กำหนดสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรม

ชุดที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
1	การทักทาย	1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายได้ 2. ฟังและพูดประโยค และบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายได้ 3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายได้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชุดที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
2	นี่คืออะไร	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับชื่อสิ่งของได้ 2. ฟังและพูดประโยค และบทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบ ชื่อสิ่งของได้ 3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่อสิ่งของได้ 4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการถามตอบชื่อสิ่งของไปสื่อสารได้
3	คุณชอบกินอะไร	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับชื่ออาหารและผลไม้ได้ 2. ฟังและพูดประโยค และบทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบ “คุณชอบกินอะไร” ได้ 3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่ออาหาร และผลไม้ได้ 4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการถามตอบ “คุณชอบกิน อะไร” ไปสื่อสารได้
4	เขาเป็นใคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ สมาชิกครอบครัวได้ 2. ฟังและพูดประโยค และบทสนทนาเกี่ยวกับการสอบถาม สมาชิกครอบครัวได้ 3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิก ครอบครัวได้ 4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการสอบถามสมาชิกครอบครัว ได้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชุดที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
5	คุณไปที่ไหน	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้ 2. ฟัง และพูดประโยค และบทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบสถานที่ได้ 3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้ 4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการถามตอบสถานที่ไปสื่อสารได้

5. กำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย คู่มือครู แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรม แบบประเมินย่อยท้ายบท แบบบันทึกผล

6. สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชุดกิจกรรม ๆ ละ 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวม 5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้เวลาจัดการเรียนการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาสอน 10 ชั่วโมง

7. นำชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

8. นำชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ศรีญาณลักษณ์ ดร.สิริยุพิน ศุภรัตน์ชัชภักชานา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร ดร.อุดม รัตนอัมพรโสภณ และดร.สมสิริ สิงห์ลพ เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องทางด้านเนื้อหาสาระ และความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนเป็นจัดอันดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 69-70) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541 , หน้า 100) มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

9. บันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วได้ผลการประเมิน

ความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 1-5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27

จัดว่าชุดกิจกรรม 5 ชุดนี้ มีความเหมาะสมมาก

10. นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งสรุปข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญได้ดังนี้

10.1 ตัวหนังสือไทยควรพิมพ์ให้ถูกต้อง

10.2 ปรับปรุงกิจกรรมในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความชัดเจน

และรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น

10.3 การออกเสียงแบบไทยในชุดกิจกรรมควรใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีน

ของราชบัณฑิตยสถาน

10.4 ปรับปรุงภาพบางภาพให้เหมาะสม

10.5 ตรวจสอบให้คะแนนรวมในแบบบันทึกผลให้ถูกต้อง

11. การทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยนำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไข
แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนชัยศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2560 โดยนำไปทดลอง ดังนี้

11.1 ทดลองแบบเดียว นำชุดกิจกรรมไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนรัตนชัยศึกษาที่เคยเรียนภาษาจีนมาแล้ว และในปัจจุบันก็ยังศึกษาภาษาจีนอยู่ ซึ่งไม่ได้เป็น
กลุ่มประชากร มีคะแนนการเรียนในระดับ สูง กลาง ต่ำระดับละ 1 คน เพื่อศึกษาความยากง่าย
ของเนื้อหาในชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนและความเหมาะสมของเวลาแล้วนำข้อบกพร่อง
มาปรับปรุงแก้ไข

11.2 ทดลองแบบกลุ่ม นำชุดกิจกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนชัยศึกษาที่เคยเรียนภาษาจีนมาแล้วและในปัจจุบันก็ยังศึกษาภาษาจีนอยู่ ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มประชากร มีคะแนนการเรียนในระดับ สูง กลาง ต่ำระดับละ 3 คน รวมทั้งหมด 9 คน เพื่อปรับปรุงชุดกิจกรรมให้สมบูรณ์

11.3 ทดลองภาคสนาม ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนชัยศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน

ผลการดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม พบว่า

1. เวลาในการทำกิจกรรมของนักเรียนมากกว่าเวลาที่กำหนดในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยต้องปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด
2. เมื่อทำกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนยังไม่ค่อยเข้าใจขั้นตอนการทำ ผู้วิจัยต้องปรับปรุงขั้นตอนการทำกิจกรรมให้ชัดเจนมากขึ้น และอธิบายขั้นตอนกิจกรรมให้นักเรียนด้วย
3. นักเรียนบางคนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพราะว่าไม่เก่งหรือไม่สนใจภาษาจีน ผู้วิจัยจึงต้องให้กำลังใจและช่วยเหลือคนที่ไม่เก่งภาษาจีนในการทำกิจกรรม ส่วนคนที่ไม่สนใจภาษาจีน ผู้วิจัยต้องใช้สื่อหลากหลายหรือว่ารางวัลเล็กๆมาดึงดูดนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น

แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษารวมถึง แนวทางการสร้างแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน
2. สร้างแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน จำนวน 1 ชุด รวมทั้งเนื้อหาที่ประกอบในชุดกิจกรรม ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน รวม
	4	3	2	1	
การเข้าใจ	เข้าใจ	เข้าใจ	เข้าใจ	เข้าใจความหมาย	4
ความหมาย	ความหมาย คำศัพท์ และประโยค ทั้งหมด	ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก และชัดเจน	ความหมาย คำศัพท์และ ประโยคโดย ส่วนมาก แต่ไม่บ่อย ชัดเจน	คำศัพท์ และ ประโยคเล็กน้อย และไม่ชัดเจน	
การออกเสียง ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลักการ ออกเสียง เน้นหนัก ในคำ/ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลักการ ออกเสียง มีเน้นหนัก ในคำ/ ประโยค เป็นส่วนมาก	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง เป็นส่วนมาก ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์/ ประโยคผิด หลักการออกเสียง ทำให้สื่อสารไม่ได้	4
การสื่อสาร คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้ดี	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ พอสื่อสารได้ แต่ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ สื่อสารไม่ได้	4

3. นำแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4. นำแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับผู้ตรวจสอบชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพในด้านความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของบทเรียน ความถูกต้องของคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนเป็นจัดอันดับคุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 69-70) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, หน้า 100) มีความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

5. บันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วได้ผลการประเมิน

ความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 จัดว่าแบบประเมิน

ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความเหมาะสมมาก

6. นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความสามารถ

ในการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งสรุปข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญได้ดังนี้

6.1 ควรมีคำอ่านในการอ่านประโยคให้ผู้เชี่ยวชาญทราบ

7. นำแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนไปทดลองหาคุณภาพ

ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนรัตนชัยศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

จำนวน 20 คน แล้วนำไปตรวจให้ค่าคะแนนโดยตามเกณฑ์ที่กำหนด

8. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินเป็นรายข้อ

โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson productmoment correlation coefficient) ซึ่งเป็นวิธี R_{xy} คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป

9. นำแบบประเมินที่คัดเลือกไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินส่วนที่ 1 กับส่วนที่ 2 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 แบบประเมิน

ส่วนที่ 3 คือ การจับคู่สนทนาเรื่องที่จับฉลากที่ได้ ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแล้ว
ไม่ต้องนำมาหาค่าความเชื่อมั่น

10. จัดทำแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้
ในการวิจัยต่อไป

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนา
ตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการพัฒนาแบบวัดเจตคติ
เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนที่สร้างโดยวิธีของลิเคิร์ต (Likert)
2. สร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้สึก
ของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. กำหนดคะแนนในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ตารางที่ 4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ ของแบบวัดเจตคติ

	คะแนน	
	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการให้ความหมาย
โดยใช้แนวคิดของเบสท์ (Best) ดังนี้

ข้อคำถามทางบวก

- 1.00-1.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 1.51-2.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย
- 2.51-3.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง
- 3.51-4.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก
- 4.51-5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อคำถามทางลบ

4.51-5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับน้อย

2.51-3.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

1.00-1.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมากที่สุด

4. นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน

เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5. นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของโครงสร้างคำถาม และความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นนำมาหาค่า IOC แล้วเลือกข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขแต่ละข้อให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

6. นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนชัยศึกษา จำนวน 20 คนที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร ตรวจสอบแบบวัดแล้วคำนวณค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson productmoment correlation coefficient) ซึ่งเป็นวิธี R_{xy} คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป

7. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .95

8. นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับกลุ่มประชากร

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดสอบ (Pre test) ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนกับกลุ่มประชากร โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มประชากร

3. ตอนที่นักเรียนจบชุดกิจกรรมแต่ละชุดแล้วให้นักเรียนทำแบบประเมินย่อยท้ายบทประจำ ชุดกิจกรรม เพื่อนำคะแนนไปหาประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก

4. ดำเนินการทดสอบ (Post test) หลังเสร็จการใช้ชุดกิจกรรมทั้งหมด โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์และหาประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง

5. ให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมา หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนและก่อนเรียน และนำคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

ในวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้เสนอผลการพัฒนาและผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล

- μ แทน ค่าเฉลี่ยทั้งหมด
- σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทั้งหมด
- E_1 แทน เกณฑ์มาตรฐานของชุดกิจกรรม 80 ตัวแรก
- E_2 แทน เกณฑ์มาตรฐานของชุดกิจกรรม 80 ตัวหลัง
- n แทน จำนวนนักเรียนประชากร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 ซึ่ง E_1/E_2 ไม่น้อยกว่า 80/80

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการพัฒนา

การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ทำให้ได้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง สวัสดิ์ค๊ะ/ ครับ ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง นี่คืออะไร ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง คุณชอบกินอะไร ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง เขาเป็นใคร และชุดกิจกรรมที่ 5 เรื่อง คุณไปที่ไหน

ชุดกิจกรรมที่ 1 การทักทาย

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดกิจกรรมที่ 1

ชุดกิจกรรมที่ 1 การทักทาย ประกอบด้วย 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สวัสดีค่ะ/ ครับ ชุดกิจกรรมที่ 1 มี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้ ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้องตามมารยาททางสังคมของการใช้ภาษาจีน และพัฒนา ความสามารถในการสื่อสารตามสถานการณ์จริง รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะ ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้

ส่วนประกอบสำคัญของชุดกิจกรรม

1. คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.1 สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
 - 1.3 เฉลยใบงาน
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ
3. แบบประเมินย่อยท้ายบท

คู่มือครู
ชุดกิจกรรมที่ 1 การทักทาย
(เวลา 2 ชั่วโมง)

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า

1.1 ครูต้องเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้ครบตามจำนวนนักเรียน

1.1.1 เอกสารที่คุณต้องเตรียม

1.1.1.1 คู่มือครู 1 ฉบับ

1.1.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ

1.1.1.3 ใบงาน

1.1.1.4 แบบประเมินย่อยท้ายบท

1.1.2 อุปกรณ์ที่คุณต้องเตรียม

1.1.2.1 บัตรคำพินอินและบัตรคำอักษรจีน

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรมดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดกิจกรรม

1.2.2 ศึกษาคู่มือครู และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ในชุดกิจกรรม

1.2.4 ศึกษาเอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการสอน

1.2.5 ทดลองใช้ อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมโดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมเอกสาร-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องจัดกิจกรรมให้ตรงตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง ครูผู้สอนต้องอธิบายถึงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกันและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูต้องควบคุมการทำกิจกรรม เน้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึก ให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือกัน ครูยังต้องช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียน

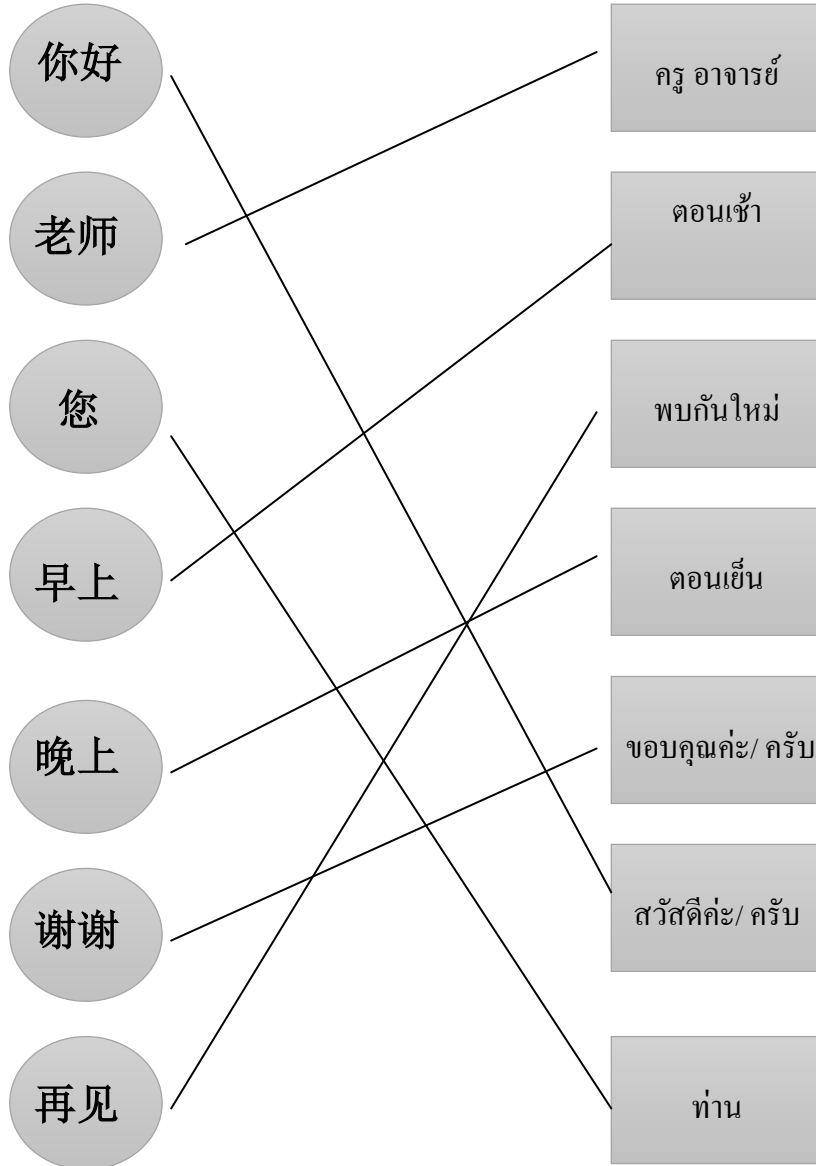
2.5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วให้เฉลยคำตอบ

2.6 จัดทำแบบประเมินย่อยท้ายบท เพื่อรู้ว่านักเรียนมีความสามารถทางการสื่อสารภาษาจีนที่เกี่ยวกับการทักทายหรือไม่

3. เฉลยใบงาน ชุดกิจกรรมที่ 1 การทักทาย

ใบงาน การทักทาย

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย

ชุดกิจกรรมที่ 1 การทักทาย
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง สวัสดีค่ะ/ ครับ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การทักทายเป็นการสื่อสารเบื้องต้นที่ต้องใช้สนทนาติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน
ดังนั้นจึงต้องฝึกการใช้คำศัพท์ ประโยคและบทสนทนาเพื่อที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายได้
2. ฟังและพูดประโยคและบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายได้
4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการทักทายไปสื่อสารได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

你好 สวัสดีค่ะ/ ครับ			
汉字 ตัวอักษร	拼音 พินอิน	泰式发音 การออกเสียงแบบไทย	翻译 แปล
你好	nǐ hǎo	หนี ห่าว	สวัสดีค่ะ/ ครับ
老师	lǎo shī	หล่าว ชือ	ครู อาจารย์
您	nín	หนิน	ท่าน
早上	zǎo shàng	จ่าว ชั่ง	ตอนเช้า
晚上	wǎn shàng	หวั่น ชั่ง	ตอนเย็น
谢谢	xiè xie	เซี่ย เซี่ย	ขอบคุณค่ะ/ ครับ
再见	zài jiàn	ไจ้ เจียน	พบกันใหม่

ประโยค

早上好。 zǎo shàng hǎo .

晚上好。 wǎn shàng hǎo .

你好吗？ nǐhǎo ma ?
我很好，谢谢。 wǒ hěn hǎo , xiè xie .
你呢？ nǐ ne ?
再见。 zài jiàn .

บทสนทนา

小美：你好！
xiǎo měi: nǐhǎo .
小东：你好！
xiǎo dōng: nǐhǎo .
小美：你好吗？
xiǎo měi: nǐhǎo ma ?
小东：我很好，谢谢。你呢？
xiǎo dōng: wǒ hěn hǎo , xiè xie. nǐ ne ?
小美：我也很好，谢谢！
xiǎo měi: wǒ yě hěn hǎo , xiè xie .
小东：再见！
xiǎo dōng: zài jiàn .
小美：再见！
xiǎo měi: zài jiàn .

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นก่อนการนำเสนอ

1. ครูและนักเรียนกล่าวคำทักทาย และสนทนาระหว่างกัน
ครู: 你好。(สวัสดีค่ะ/ ครับ)
นักเรียน: 你好。(สวัสดีค่ะ/ ครับ)
ครู: 你好吗？(สบายดีมั๊ยคะ/ ครับ)
นักเรียน: 我很好。(สบายดีค่ะ/ ครับ)
2. ครูให้นักเรียนกล่าวคำทักทายระหว่างเพื่อนด้วยกัน เป็นการทบทวนอีกครั้ง

แนะนำเสนอ

ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในหนังสือแบบฝึก โดยครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมอย่างละเอียด

1. ครูอ่านออกเสียงศัพท์แต่ละคำ รูปประโยค และบทสนทนาให้นักเรียนฟัง และอธิบายความหมายแต่ละคำ ประโยคให้ชัดเจน พร้อมให้นักเรียนออกเสียงตามครูให้ชัดเจน
2. นำบัตรคำศัพท์ภาษาจีนให้นักเรียนดู พร้อมออกเสียงให้นักเรียนฟัง
3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกันอย่างถูกต้องและชัดเจน ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนฝึกซ้ำเพื่อให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
4. สุ่มเรียกนักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคน ถ้าอ่านออกเสียงผิด ครูช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง
5. ครูอ่านออกเสียงรูปประโยค แปลความหมายรูปประโยคหมายถึงอะไร
6. ครูใช้ภาษาจีนทักทายนักเรียนแต่ละคน โดยนักเรียนแต่ละคนก็จะทักทายตอบ

ขั้นฝึกภาษา

1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาพร้อมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตอย่างใกล้ชิด
2. ครูสนทนากับนักเรียนโดยใช้ประโยคการทักทายโต้ตอบกันระหว่างครูและนักเรียน เพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์ในการสนทนา
3. นักเรียนแต่ละคนจับคู่สนทนาการทักทายระหว่างกัน
4. นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการทักทายให้ถูกต้อง

ขั้นนำไปใช้

1. ครูจับคู่มาเล่นบทบาทสมมติเรื่องการทักทายหน้าชั้นเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำใบงาน โดยให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย
3. ครูจัดให้นักเรียนทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
 - 3.1 นักเรียนอ่านคำศัพท์ และประโยคทีละคนให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก
 - 3.2 นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องการทักทายให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติตามกิจกรรมโดยนักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในระหว่างการจัดกิจกรรม

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การตกทาย
2. บัตรคำศัพท์
3. ใบงาน
4. แบบประเมินย่อยท้ายบท
5. แบบบันทึกผล

การวัดผลและการประเมินผล

1. จากการทำใบงาน
2. จากการทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
3. จากการสังเกตร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ใบงาน การทักทาย

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับตรงความหมาย

你好	ครู อาจารย์
老师	ตอนเช้า
您	พบกันใหม่
早上	ตอนเย็น
晚上	ขอบคุณค่ะ/ ครับ
谢谢	สวัสดิ์ค่ะ/ ครับ
再见	ท่าน

แบบประเมินย่อยท้ายบท

คำสั่งที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

1. 你好
2. 老师
3. 您
4. 早上
5. 晚上
6. 再见
7. 谢谢

คำสั่งที่ 2 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

1. 早上好。
2. 晚上好。
3. 你好吗？
4. 我很好，谢谢。
5. 你呢？
6. 再见。

คำสั่งที่ 3 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องการทักทาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน E1/E2 ซึ่ง E1/E2 ไม่น้อยกว่า 80/80 ปรากฏผลดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก (E1) ของชุดกิจกรรม การสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชุดกิจกรรม	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (μ)	ประสิทธิภาพของ การทำแบบฝึกหัด (E_1)
1	26	64	54.25	84.77
2	26	68	57.40	84.41
3	26	60	49.25	82.08
4	26	60	53.70	89.50
5	26	60	48.35	80.58
เฉลี่ย				84.27

คะแนนเต็ม คือ คะแนนรวมในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ การอ่านออกเสียงประโยค และการสนทนา

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนของนักเรียนในชุดกิจกรรม 5 ชุดมีค่าเฉลี่ยของร้อยละ คิดเป็น 84.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก

ตารางที่ 6 แสดงผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง (E₂) ของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดลองใช้	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (μ)	ประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง (E ₂)
แบบประเมิน ความสามารถ ในการสื่อสารภาษาจีน	26	240	194.10	80.88

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนของนักเรียนในการทำแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนมีค่าเฉลี่ยของร้อยละคิดเป็น 80.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

ตารางที่ 7 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชุดกิจกรรมที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E ₁)	ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E ₂)
1	84.77	
2	84.41	
3	82.08	
4	89.50	
5	80.58	
เฉลี่ย	84.27	80.88

จากตารางที่ 7 พบว่า ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.27/80.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย μ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ ปรากฏผลดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	μ	σ	ผลต่าง
ก่อนเรียน	26	145.35	24.81	48.75
หลังเรียน	26	194.10	13.09	

จากตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ยของเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน

ข้อความ	μ	σ	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาจีน	3.60	0.60	มาก
2. ข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียนภาษาจีน	3.70	0.66	น้อย
3. ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนง่าย ๆ	2.70	0.86	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนภาษาจีน	3.35	0.81	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่น่าสนใจ	3.60	0.75	มาก
6. ข้าพเจ้าชอบพูดภาษาจีน	3.00	0.65	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าไม่ชอบทำกิจกรรมในวิชาภาษาจีน	3.30	0.73	ปานกลาง
8. กิจกรรมที่เรียนทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น	3.55	0.83	มาก
9. กิจกรรมในวิชาภาษาจีนยากเกินไปสำหรับข้าพเจ้า	3.40	0.68	ปานกลาง
10. กิจกรรมวิชาภาษาจีนส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดสร้างสรรค์	3.00	0.65	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	μ	σ	ระดับ
11. ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เห็นผลงานของตัวเองแสดงไว้ในห้องเรียน	3.15	0.67	ปานกลาง
12. การฝึกสื่อสารภาษาจีนมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาจีนในระดับสูง	3.95	0.51	มาก
13. การฝึกสื่อสารภาษาจีนทำให้เกิดความเครียดเพราะยากมาก	2.85	0.88	ปานกลาง
14. ในการเรียนภาษาจีน ข้าพเจ้าหวังว่าจะสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดี	4.05	0.51	มาก
15. การฝึกการสื่อสารภาษาจีนช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทางด้านภาษาได้อย่างเต็มที่	3.60	0.50	มาก
16. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายมากเมื่อครูให้ฝึกการสื่อสารโดยใช้ภาษาจีน	3.55	0.89	น้อย
17. การใช้ชุดกิจกรรมเรียนประกอบในการฝึกการสื่อสารภาษาจีนทำให้การเรียนภาษาจีนน่าสนใจมากขึ้น	3.50	0.69	ปานกลาง
18. การใช้ชุดกิจกรรมช่วยให้มั่นใจในการสื่อสารภาษาจีนมากขึ้น	3.45	0.51	ปานกลาง
18. สนุกสนาน เพลิดเพลินในขณะที่ฝึกการสื่อสารจากชุดกิจกรรม	3.35	0.67	ปานกลาง
20. การใช้ชุดกิจกรรมช่วยในการสื่อสารทำให้สื่อสารได้ชัดเจนและคล่องแคล่วมากขึ้น	3.40	0.68	ปานกลาง
รวม	3.40	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ยของเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40

สรุปได้ว่า เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน โดยมีกลุ่มประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนชัยศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัย ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 10 ชั่วโมง ทำการสอนทั้งหมด 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครูของชุดกิจกรรมแต่ละชุด จำนวน 5 ชุด และนักเรียนดำเนินกิจกรรมตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยทำการประเมินเพื่อหาค่าตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก โดยเมื่อนักเรียนสิ้นสุดการเรียนการสอนของแต่ละชุดกิจกรรม นักเรียนต้องทำแบบประเมินย่อยท้ายบทของประจำชุดกิจกรรมแต่ละชุด และผู้วิจัยยังต้องทำการประเมิน เพื่อหาค่าตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง โดยเมื่อนักเรียนสิ้นสุดการเรียนการสอนของชุดกิจกรรมครบทั้ง 5 ชุด นักเรียนต้องทำแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 84.27/80.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน มีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.27/80.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการสอนที่เหมาะสมตามขั้นตอน ตั้งแต่การศึกษากระบวนการสร้างชุดกิจกรรม การศึกษาหลักสูตร การคัดเลือกเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาจีน รวมทั้งวิเคราะห์เนื้อหา จัดแบ่งเนื้อหา จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีน เวลาสอนในแต่ละชุด เพื่อนำมาวางแผนในการสร้างชุดกิจกรรม กำหนดรายละเอียดของแต่ละชุด และดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมแต่ละชุดตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ แล้วนำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องทางด้านเนื้อหาสาระ และความเหมาะสม นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อผ่านการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นยังต้องนำไปทดสอบประสิทธิภาพ เพื่อหาข้อบกพร่องในชุดกิจกรรมแต่ละชุด รวมทั้งด้านภาษา กิจกรรมเรียน เวลาในการทดลอง เพื่อให้ชุดกิจกรรมครบสมบูรณ์สร้างอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน จากเหตุผลดังกล่าวนี้เอง จึงเป็นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ MENG QIU (2555) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทยที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพ 83.28/88.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลงานวิจัยของ SUN LIYUN (2559) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พินูlobาเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัย

พบว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเฉลี่ยทุกชุดกิจกรรม $E1/E2 = 80.54/83.58$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้มีปัจจัยสำคัญ เพราะว่าการกิจกรรมในชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน ได้ฝึกให้นักเรียนกำหนดจุดประสงค์ในการสื่อสารภาษาจีนและดำเนินการพูดและสื่อสารกับคนอื่นโดยใช้ภาษาจีน กิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดในการเรียนการสอนที่สนุกสนานทำให้นักเรียนสนใจเรียนภาษาจีนและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สามารถเกิดความเข้าใจมากขึ้นในการเรียนภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิมล ทองวิจารณ์ (2548) ที่ศึกษาเรื่อง ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เสนอว่า กิจกรรมจะทำให้ครูและนักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกันในระหว่างเรียนจึงช่วยสร้างบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนี้ยังปลูกฝังนักเรียนให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาจีน สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตและการเรียนในขั้นสูงต่อไป นอกจากนี้ ผลจากการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรวรรณ ภูษจร (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนเท่ากับ 12.27 คะแนน และหลังเรียน 23.33 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน มีเจตคติต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาที่ยาก ต้องจดจำคำศัพท์มากมาย ทำให้นักเรียนไม่อยากจะเรียนภาษาจีน นอกจากนี้ นักเรียนก่อนเรียนภาษาจีนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน ส่วนมากไม่มีโอกาสใช้ภาษาจีนไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน เมื่อเรียนภาษาจีนไปแล้วก็ทิ้งไป เพราะที่ไม่มีใครพูดภาษาจีน และไม่ต้องการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันด้วย ดังนั้นการสื่อสารโดยใช้ภาษาจีน สำหรับนักเรียนยังยากอยู่ แต่เมื่อผู้วิจัยสร้างชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนขึ้นหลังจากศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนภาษาจีนและนำไปใช้กับนักเรียน นักเรียนก็มีเจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาจีนได้ดีขึ้นแล้ว แต่ยังมีบางคนที่ยังคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่ยากและไม่สนใจในการเรียนภาษาจีน แต่นักเรียนส่วนมากที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่น่าสนใจและมีความสุขในการเรียนภาษาจีน เพราะเมื่อผู้วิจัยใช้ชุดกิจกรรมให้กับนักเรียน นักเรียนได้มีโอกาสมากขึ้นที่สามารถใช้

ภาษาจีนไปสื่อสารกับเพื่อนๆ และครูผู้สอน ทำให้นักเรียนฝึกสื่อสารภาษาจีนได้ดีขึ้นและไม่เบื่อเรียนภาษาจีน สอดคล้องกับแนวคิดของ YANG DAN (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 เสนอว่าชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ และเรียนรู้อย่างสนุก มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อสาร เรียนรู้ที่หลากหลายและประเมิณผลเหมาะสมค่อนักเรียน นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออก มีการเคลื่อนไหว สามารถร่วมกันปรึกษาหารือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้วยความสนุกสนานพร้อมกับได้เรียนรู้ไปกับเพื่อน ๆ จากการทำกิจกรรม ได้มีโอกาสผลัดเปลี่ยนกันทำกิจกรรมด้วยความเต็มใจ และสมัครใจ จึงช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และจดจำได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนที่นำชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ ครูผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อม โดยศึกษาคู่มือครูให้เข้าใจ เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้ครบตามจำนวนนักเรียน และศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรม

1.2 เมื่อนำชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ ครูผู้สอนต้องดำเนินการสอนตามขั้นตอนอย่างครบถ้วน การจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนที่ระบุไว้ และอธิบายหรือชี้แจงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในการทำกิจกรรมและทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ครูผู้สอนต้องมีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาจีนเป็นอย่างดี เพราะว่ามีเมื่อนักเรียนมีคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับภาษาจีน ครูผู้สอนต้องสามารถตอบคำถาม หรือข้อสงสัยของนักเรียนได้อย่างดี นอกจากนี้ ครูผู้สอนก็ต้องเป็นผู้เผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมจีน ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการทดลองใช้ชุดกิจกรรมทั้ง 5 ชุดนี้ ได้ชุดกิจกรรมที่ 4 ที่เป็นชุดที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะว่าชุดที่ 4 เป็นชุดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวสามารถเอาไปใช้ในทุกวัน นักเรียนสนใจในการเรียนการสอนชุดกิจกรรมนี้ ดังนั้นควรมีการสร้างหรือพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนเนื้อหาที่น่าสนใจ และมีกิจกรรมที่สนุกสนาน

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบการสอนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชุดนี้กับวิธีการสอนอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3 ควรมีการนำชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไป ทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนหลายโรงเรียนที่มีบริบทและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพื่อได้ข้อสรุปผลงานวิจัยที่กว้างขวางมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ .
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย .
- ขจรวรรณ ภู่อจร. (2554). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- คณางค์นุช อัมพรมุณี. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เรื่อง ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวัน (Daily life English)*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ชไมพร ทองพันชาง. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ในงานอาชีพ เรื่อง “Public transportation” โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน สำหรับนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์*. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ชัยขงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2553). *สื่อการสอนระดับประถมศึกษา*. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยขงค์ พรหมวงศ์. (2539). *เทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2545). *การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยพัฒนาพานิช.
- ณัฐกานต์ ดันทิพย์. (2547). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

- ณัชยา อ่ำขำ วราภรณ์ วรรณทอง และ สมใจ สุขแก้ว. (2551). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องระบบจำนวนเต็ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธีระ ฉายสุริยะ. (2547). การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพรัตน์ ทองมาก. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นฤมล เลียบสวัสดิ์. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิค โครงสร้างระดับย่อยกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล อารัญ. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะการสื่อสาร เรื่อง “Time” โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นางวราพร ไชยเขียว. (2548). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นาถอนงค์ วงค์ขันแก้ว. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเขื่อนสุนทร จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- บุญเกื้อ ควหาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2528). การสร้างแบบวัดเจตคติ. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 2(2).
- เบญจมาศ ขำสกุล. (2558). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. เข้าถึงได้จาก
<https://sites.google.com/site/thaicommunication83/bth-thi-1-kar-suxsar>
- ปริศนา วงศ์อินทร์อยู่. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง *Going shopping* กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เฟิง บิน บิน. (2554). ปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษา
พื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพ็ญศรี สร้อยเพชร. (2542). ชุดการเรียนการสอน. นครปฐม: คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2550). *หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีนและภาษาฮินดี*. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน.
- ล้วน สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. ภาควิชาการวัดผลการศึกษา.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *การวิจัยทางการศึกษา*. เข้าถึงได้จาก
http://yalor.yru.ac.th/~runglawan/ch5_5.htm
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรม โดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟัง
และพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนมารีวิทยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิษุฒดา กรุงศรี. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง *Plants for Life*
โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2521). *พัฒนาหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2545). *พัฒนาหลักสูตรการสอนมิติใหม่*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา.(2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับชั้น
ประถม-มัธยมศึกษา*, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายหยุด จันทร์มา. (2549). *การสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง
“Food for Health” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปรินญานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบ
การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ:
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ลำเรียง งานเจื่อง. (2554). *การพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดสองเป็นฐาน
ตามหลักการของเคน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สิริพร โอพารจันทโรทัย. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง
My favorite food โดยประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สิริวรรณ บุญมี. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการ (เห็นซ) กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เทพสตรี.
- สุริรัตน์ หอมเอี่ยม. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อรุณศรี นิภานันท์. (2556). *การพัฒนาแบบวัดเจตคติของครูต่อการสอนเด็กพิเศษตามทฤษฎี
ของพีชบาย และไอเซน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัญชลี นพภาภักย์. (2543). *การพัฒนาแบบวัดเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- อัมพาพร อุดอิว. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง *My health* โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (*Cooperative learning*) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- Lawrey, E. B. L.(2001). *The effects of four drill and practice times units on the decoding performances of students with specific learning disabilities*. NewYork. McGraw-Hill.
- LI YANG. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- MENG QIU. (2555). การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative leaning: Theory, research and practice*. Boston: Allyn and Bacon.
- SUN LIYUN. (2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Trutman, A. P., & Leitenberg, B. K. (1995). *Cooperative learning: Effective interaction in mathematics: A good learning*. Pacific Grove: Brooks/ Cloe.
- YANG DAN. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
2. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
3. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
4. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

รายนามรายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ศรีญาณลักษณ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน
2. ดร.สิริยุพิน สุภรณ์ชัชภักชานา โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ
มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติและวิจัย
4. ดร.อุดม รัตนอัมพร โสภณ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ
มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านชุดกิจกรรม
5. ดร.สมสิริ สิงห์หลพ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ
มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร
และการเรียนการสอน

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โทร. ๒๐๖๕
ที่ ศธ ๖๒๑๘/ว.๒๕๔๘ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย

เรียน

ด้วย Miss Zhong Bingling นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ในความควบคุมดูแลของ ดร.ชูชาติ พิณพาทย์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยให้กับนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘/ ๒๐๕๖

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนรัตนชัยศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Miss Zhong Bingling นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พิณพาทย์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์จึงขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตได้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ โครงการวิจัยดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๑๐๔๓

ผู้วิจัยโทร ๐๕-๕๗๗๓-๓๐๘๔

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๒๑๘/ ๒๐๕๖

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนรัตนชัยศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย Miss Zhong Bingling นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พิณพาทย์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์จึงขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตได้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ระหว่างวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน-๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ โครงการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ)

เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๖๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๕-๑๐๔๓

ผู้วิจัยโทร ๐๕-๕๗๗๓-๓๐๘๔

ภาคผนวก ข

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 1-5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
2. ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
3. ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
4. ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
5. ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
6. ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
7. ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
8. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติ
9. ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบวัดความสามารถทางการเรียนตามชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
10. ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
11. คะแนนสอบวัดความสามารถทางการเรียน ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน

ตารางที่ 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 1-5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ชุดกิจกรรมที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					X	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5		
การทักทาย	3.78	3.96	5.00	4.67	3.81	4.24	เหมาะสมมาก
นี่คืออะไร	3.78	3.85	5.00	4.78	3.93	4.27	เหมาะสมมาก
คุณชอบกินอะไร	3.78	3.85	5.00	4.70	4.07	4.28	เหมาะสมมาก
เขาเป็นใคร	3.78	3.85	5.00	4.74	4.11	4.30	เหมาะสมมาก
คุณไปที่ไหน	3.78	3.85	5.00	4.74	4.04	4.28	เหมาะสมมาก
ภาพรวม	3.78	3.87	5.00	4.73	3.99	4.27	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
1. ด้านคำชี้แจง						
1.1 ตารางการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6
1.2 วัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรมชัดเจน สามารถบรรลุได้	4	4	5	5	3	4.2
1.3 ส่วนประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วนเพียงพอ	4	5	5	4	4	4.4
2. ด้านคู่มือครู						
2.1 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
2.2 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน	4	4	5	4	5	4.4
2.3 สามารถชี้แนะแนวทางให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายและสรุปผล ได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
2.4 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ละเอียดครบถ้วน	4	4	5	5	4	4.4

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
3. ด้านแผนการเรียน						
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	3	4.2
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	3	4	5	5	4	4.2
3.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย	3	4	5	5	3	4
3.6 กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้	3	4	5	5	3	4
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม	4	4	5	4	5	4.4
4. ด้านสื่อการเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
4.1 คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย						
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
4.4 เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	5	4	4.4
4.5 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านความรู้ทักษะทางการเรียนภาษาจีน	4	4	5	5	4	4.4
5. ด้านการประเมิน	4	4	5	5	3	4.2
5.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	3	4
5.3 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	4	3	3.8
5.4 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4	4	5	4	3	4

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
6. ด้านภาษา						
6.1 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำชี้แจง	3	4	5	5	4	4.2
6.2 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหาของชุดกิจกรรม	3	4	5	5	4	4.2
6.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรจีน	4	4	5	5	4	4.4
6.4 คำที่ใช้สื่อความหมายในเนื้อหาของชุดกิจกรรมถูกต้องชัดเจน	3	4	5	5	4	4.2

ตารางที่ 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
1. ด้านคำชี้แจง						
1.1 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8
1.2 วัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรมชัดเจนสามารถบรรลุได้	4	5	5	5	4	4.6
1.3 ส่วนประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วนเพียงพอ	4	4	5	5	4	4.4
2. ด้านคู่มือครู	4	4	5	4	4	4.2
2.1 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้						
2.2 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน	4	4	5	4	4	4.2
2.3 สามารถชี้แนะแนวทางให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายและสรุปผล ได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
2.4 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ละเอียดครบถ้วน	4	4	5	5	4	4.4
3. ด้านแผนการเรียน						
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	3	4.2
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	3	3	5	4	4	3.8
3.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย	3	4	5	5	3	4
3.6 กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้	3	4	5	5	3	4
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม	4	4	5	5	4	4.4
4. ด้านสื่อการเรียนรู้						
4.1 คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	5	4	4	4.2
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
4.4 เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	5	4	4.4
4.5 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านความรู้ทักษะทางการเรียนภาษาจีน	4	4	5	5	4	4.4
5. ด้านการประเมิน						
5.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	3	4
5.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	3	4

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
5.3 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	3	4
5.4 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4	3	5	4	3	3.8
6. ด้านภาษา	3	4	5	5	5	4.4
6.1 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำชี้แจง						
6.2 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหาของชุดกิจกรรม	3	4	5	5	5	4.4
6.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรจีน	4	4	5	5	5	4.6
6.4 คำที่ใช้สื่อความหมายในเนื้อหาของชุดกิจกรรมถูกต้องชัดเจน	3	4	5	5	5	4.4

ตารางที่ 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
1. ด้านคำชี้แจง						
1.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.5
1.2 วัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรมชัดเจนสามารถบรรลุได้	4	4	5	5	4	4.4
1.3 ส่วนประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วนเพียงพอ	4	4	5	4	4	4.2
2. ด้านคู่มือครู						
2.1 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
2.2 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน	4	4	5	4	4	4.2
2.3 สามารถชี้แนะแนวทางให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายและสรุปผลได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
2.4 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ละเอียดครบถ้วน	4	4	5	4	4	4.2
3. ด้านแผนการเรียนรู้						
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	3	4.2
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	3	4	5	5	4	4.2
3.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย	3	4	5	5	3	4
3.6 กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้	3	4	5	5	4	4.2
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม	4	4	5	5	4	4.4
4. ด้านสื่อการเรียนรู้						
4.1 คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	5	4	4	4.2
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
4.4 เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.6
4.5 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านความรู้ทักษะทางการเรียนภาษาจีน	4	4	5	5	4	4.4

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
5. ด้านการประเมิน						
5.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	4	4.2
5.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	4	4.2
5.3 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	4	4	4
5.4 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4	3	5	4	3	3.8
6. ด้านภาษา						
6.1 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำชี้แจง	3	4	5	5	5	4.4
6.2 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหาของชุดกิจกรรม	3	4	5	5	5	4.4
6.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรจีน	4	4	5	5	5	4.6
6.4 คำที่ใช้สื่อความหมายในเนื้อหาของชุดกิจกรรมถูกต้องชัดเจน	3	4	5	5	5	4.4

ตารางที่ 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
1. ด้านคำชี้แจง						
1.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.5
1.2 วัดจุดประสงค์ของชุดกิจกรรมชัดเจนสามารถบรรลุได้	4	4	5	5	4	4.4

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
1.3 ส่วนประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วน เพียงพอ	4	4	5	5	4	4.4
2. ด้านคู่มือครู						
2.1 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
2.2 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ละเอียดครบถ้วน เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน	4	4	5	4	4	4.2
2.3 สามารถชี้แนะแนวทางให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายและสรุปผล ได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
2.4 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ละเอียดครบถ้วน	4	4	5	4	4	4.2
3. ด้านแผนการเรียน						
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	3	4	5	5	4	4.2
3.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย	3	4	5	5	3	4
3.6 กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้	3	4	5	5	4	4.2
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม	4	4	5	5	4	4.4
4. ด้านสื่อการเรียนรู้						
4.1 คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	4	4	4.2
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
4.4 เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	5	4	4.4
4.5 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านความรู้	4	4	5	5	5	4.6
ทักษะทางการเรียนภาษาจีน						
5. ด้านการประเมิน						
5.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	4	4.2
5.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	4	4.2
5.3 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	4	4	4
5.4 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4	3	5	4	3	3.8
6. ด้านภาษา						
6.1 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำชี้แจง	3	4	5	5	5	4.4
6.2 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหาของชุดกิจกรรม	3	4	5	5	5	4.4
6.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรจีน	4	4	5	5	5	4.6
6.4 คำที่ใช้สื่อความหมายในเนื้อหาของชุดกิจกรรมถูกต้องชัดเจน	3	4	5	5	5	4.4

ตารางที่ 15 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
1. ด้านคำชี้แจง						
1.1 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.5
1.2 วัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรมชัดเจนสามารถบรรลุได้	4	4	5	5	4	4.4
1.3 ส่วนประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วนเพียงพอ	4	4	5	4	4	4.2
2. ด้านคู่มือครู						
2.1 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
2.2 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน	4	4	5	4	4	4.2
2.3 สามารถชี้แนะแนวทางให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายและสรุปผล ได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.2
2.4 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ละเอียดครบถ้วน	4	4	5	5	4	4.4
3. ด้านแผนการเรียนรู้						
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.2 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสารการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	3	4	5	5	4	4.2
3.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย	3	4	5	5	3	4

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
3.6 กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้	3	4	5	5	4	4.2
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม	4	4	5	5	4	4.4
4. ด้านสื่อการเรียนรู้						
4.1 คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	5	4	4	4.2
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.4
4.4 เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	5	4	4.4
4.5 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านความรู้ทักษะทางการเรียนภาษาจีน	4	4	5	5	4	4.4
5. ด้านการประเมิน						
5.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	4	4.2
5.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	3	4
5.3 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	4	4	4
5.4 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4	3	5	4	3	3.8
6. ด้านภาษา						
6.1 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำชี้แจง	3	4	5	5	5	4.4
6.2 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหาของชุดกิจกรรม	3	4	5	5	5	4.4
6.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรจีน	4	4	5	5	5	4.6
6.4 คำที่ใช้สื่อความหมายในเนื้อหาของชุดกิจกรรมถูกต้องชัดเจน	3	4	5	5	5	4.4

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						แปลผล
	คน	คน	คน	คน	คน	เฉลี่ย	
	ที่	ที่	ที่	ที่	ที่		
1	2	3	4	5			
15. การฝึกการสื่อสารภาษาจีนช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทางด้านภาษาได้อย่างเต็มที่	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
16. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายมากเมื่อครูให้ฝึกการสื่อสารโดยใช้ภาษาจีน	1	1	1	1	-1	.60	ใช้ได้
17. การใช้ชุดกิจกรรมเรียนประกอบในการฝึกการสื่อสารภาษาจีนทำให้การเรียนภาษาจีนน่าสนใจมากขึ้น	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
18. การใช้ชุดกิจกรรมช่วยให้มั่นใจในการสื่อสารภาษาจีนมากขึ้น	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
18. สนุกสนานเพลิดเพลินในขณะที่ฝึกการสื่อสารจากชุดกิจกรรม	1	0	1	1	1	.80	ใช้ได้
20. การใช้ชุดกิจกรรมช่วยในการสื่อสาร ทำให้สื่อสารได้ชัดเจนและคล่องแคล่วมากขึ้น	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบวัดความสามารถทางการเรียนตามชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่า r	ผลการพิจารณา
1	.28	คัดเลือกไว้
2	.41	คัดเลือกไว้
3	.63	คัดเลือกไว้
4	.51	คัดเลือกไว้
5	.74	คัดเลือกไว้
6	.40	คัดเลือกไว้
7	.60	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า r	ผลการพิจารณา
8	.36	คัดเลือกไว้
9	.42	คัดเลือกไว้
10	.73	คัดเลือกไว้
11	.67	คัดเลือกไว้
12	.63	คัดเลือกไว้
13	.71	คัดเลือกไว้
14	.79	คัดเลือกไว้
15	.66	คัดเลือกไว้
16	.25	คัดเลือกไว้
17	.36	คัดเลือกไว้
18	.72	คัดเลือกไว้
19	.51	คัดเลือกไว้
20	.75	คัดเลือกไว้
21	.64	คัดเลือกไว้
22	.84	คัดเลือกไว้
23	.56	คัดเลือกไว้
24	.51	คัดเลือกไว้
25	.74	คัดเลือกไว้
26	.53	คัดเลือกไว้
27	.44	คัดเลือกไว้
28	.76	คัดเลือกไว้
29	.58	คัดเลือกไว้
30	.71	คัดเลือกไว้
31	.38	คัดเลือกไว้
32	.69	คัดเลือกไว้
33	.35	คัดเลือกไว้
34	.61	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า r	ผลการพิจารณา
35	.43	ตัดเลือกไว้
36	.62	ตัดเลือกไว้
37	.66	ตัดเลือกไว้
38	.64	ตัดเลือกไว้
39	.75	ตัดเลือกไว้
40	.27	ตัดเลือกไว้
41	.78	ตัดเลือกไว้
42	.85	ตัดเลือกไว้
43	.80	ตัดเลือกไว้
44	.67	ตัดเลือกไว้
45	.66	ตัดเลือกไว้
46	.60	ตัดเลือกไว้
47	.81	ตัดเลือกไว้
48	.58	ตัดเลือกไว้
49	.80	ตัดเลือกไว้
50	.85	ตัดเลือกไว้
51	.66	ตัดเลือกไว้
52	.78	ตัดเลือกไว้
53	.80	ตัดเลือกไว้
54	.67	ตัดเลือกไว้
55	.80	ตัดเลือกไว้
56	.85	ตัดเลือกไว้
57	.72	ตัดเลือกไว้

หมายเหตุ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (α) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียน
โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน

ข้อที่	ค่า r	ผลการพิจารณา
1	.80	คัดเลือกไว้
2	.64	คัดเลือกไว้
3	.70	คัดเลือกไว้
4	.78	คัดเลือกไว้
5	.72	คัดเลือกไว้
6	.50	คัดเลือกไว้
7	.42	คัดเลือกไว้
8	.81	คัดเลือกไว้
9	.54	คัดเลือกไว้
10	.62	คัดเลือกไว้
11	.80	คัดเลือกไว้
12	.69	คัดเลือกไว้
13	.48	คัดเลือกไว้
14	.86	คัดเลือกไว้
15	.63	คัดเลือกไว้
16	.67	คัดเลือกไว้
17	.55	คัดเลือกไว้
18	.85	คัดเลือกไว้
19	.76	คัดเลือกไว้
20	.82	คัดเลือกไว้

หมายเหตุ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

ตารางที่ 20 คะแนนสอบวัดความสามารถทางการเรียน ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสาร
ภาษาจีน

จำนวนนักเรียน คนที่	แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน		
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
	คะแนนเต็ม 240	คะแนนเต็ม 240	
1	160	205	45
2	169	208	39
3	140	202	62
4	199	223	24
5	125	188	63
6	134	196	62
7	120	184	64
8	120	185	65
9	195	216	21
10	143	194	51
11	127	180	53
12	156	204	48
13	117	176	59
14	180	206	26
15	130	187	57
16	144	193	49
17	115	178	63
18	152	187	35
19	143	190	47
20	138	180	42
21	142	178	36
22	135	198	63

ตารางที่ 20 (ต่อ)

จำนวนนักเรียน คนที่	แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน		ผลต่าง
	ก่อนเรียน คะแนนเต็ม 240	หลังเรียน คะแนนเต็ม 240	
23	140	194	54
24	138	190	52
25	160	200	40
26	157	204	47
เฉลี่ย	145.35	194.10	48.75

ภาคผนวก ค

1. ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน
3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
4. แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
5. แบบประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
6. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดย ZHONG BINGLING

ชุดกิจกรรมที่ 1
การตกทาย

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดกิจกรรมที่ 1

ชุดกิจกรรมที่ 1 การทักทาย ประกอบด้วย 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สวัสดีค่ะ/ ครับ ชุดกิจกรรมที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้ภาษา ที่ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้องตามมารยาททางสังคมของการใช้ภาษาจีน และพัฒนา ความสามารถในการสื่อสารตามสถานการณ์จริง รวมทั้งเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะ ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้

ส่วนประกอบสำคัญของชุดกิจกรรม

1. คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.1 สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
 - 1.3 เฉลยใบงาน
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ
3. แบบประเมินย่อยท้ายบท

คู่มือครู
ชุดกิจกรรมที่ 1 การตกทาย
(เวลา 2 ชั่วโมง)

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า

1.1 ครูต้องเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้ครบตามจำนวนนักเรียน

1.1.1 เอกสารที่คุณต้องเตรียม

1.1.1.2 คู่มือครู 1 ฉบับ

1.1.1.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ

1.1.1.4 ใบงาน

1.1.1.5 แบบประเมินย่อยท้ายบท

1.1.2 อุปกรณ์ที่คุณต้องเตรียม

1.1.2.3 บัตรคำพินอินและบัตรคำอักษรจีน

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรม ดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดกิจกรรม

1.2.2 ศึกษาคู่มือครู และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ในชุดกิจกรรม

1.2.4 ศึกษาเอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการสอน

1.2.5 ทดลองใช้ อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมเอกสาร-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องจัดกิจกรรมให้ตรงตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง ครูผู้สอนต้องอธิบายถึงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจตรงกันและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูต้องควบคุมการทำกิจกรรม เน้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึก ให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือกัน ครูยังต้องช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียน

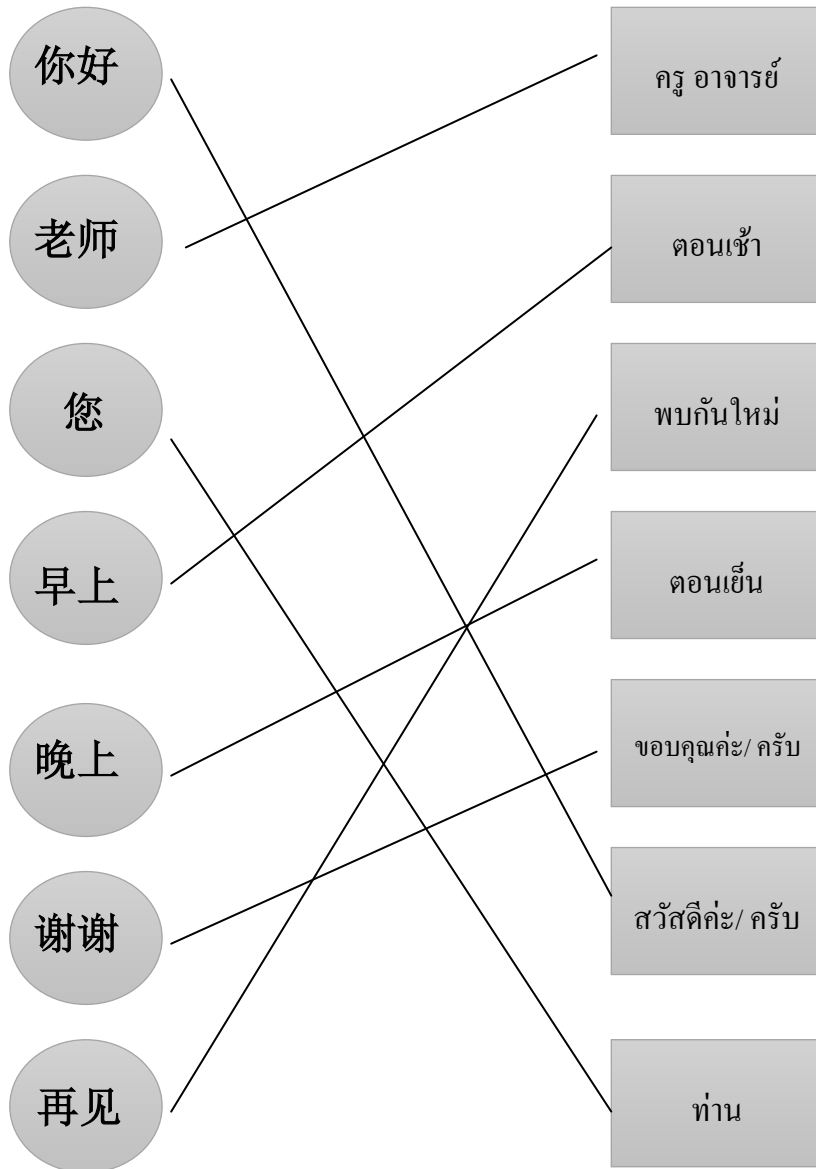
2.5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วให้เฉลยคำตอบ

2.6 จัดทำแบบประเมินย่อยท้ายบท เพื่อรู้ว่านักเรียนมีความสามารถทางการสื่อสารภาษาจีนที่เกี่ยวกับการทักทายหรือไม่

3. เฉลยใบงาน ชุดกิจกรรมที่ 1 การทักทาย

ใบงาน การทักทาย

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับตรงความหมาย

ชุดกิจกรรมที่ 1 การทักทาย

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง สวัสดีค่ะ/ ครับ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การทักทายเป็นการสื่อสารเบื้องต้นที่ต้องใช้สนทนาติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงต้องฝึกการใช้คำศัพท์ ประโยคและบทสนทนาเพื่อที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายได้
2. ฟังและพูดประโยคและบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายได้
4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการทักทายไปสื่อสารได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

你好 สวัสดีค่ะ/ ครับ			
汉字 ตัวอักษร	拼音 พินอิน	泰式发音 การออกเสียงแบบไทย	翻译 แปล
你好	nǐ hǎo	หนี ห่าว	สวัสดีค่ะ/ครับ
老师	lǎo shī	หล่าว ชือ	ครู อาจารย์
您	nín	หนิน	ท่าน
早上	zǎo shàng	จ่าว ชั่ง	ตอนเช้า
晚上	wǎn shàng	หวั่น ชั่ง	ตอนเย็น
谢谢	xiè xie	เซี่ย เซี่ย	ขอบคุณค่ะ/ครับ
再见	zài jiàn	ไจ้ เจียน	พบกันใหม่

ประโยค

早上好。 zǎo shàng hǎo.

晚上好。 wǎn shàng hǎo .

你好吗? nǐhǎo ma ?

我很好，谢谢。 wǒ hěn hǎo , xiè xie .

你呢? nǐ ne ?

再见。 zài jiàn .

บทสนทนา

小美： 你好！

xiǎo měi: nǐhǎo .

小东： 你好！

xiǎo dōng: nǐhǎo .

小美： 你好吗？

xiǎo měi: nǐhǎo ma ?

小东： 我很好， 谢谢。 你呢？

xiǎo dōng: wǒ hěn hǎo , xiè xie. nǐ ne ?

小美： 我也很好， 谢谢！

xiǎo měi: wǒ yě hěn hǎo, xiè xie .

小东： 再见！

xiǎo dōng: zài jiàn .

小美： 再见！

xiǎo měi : zài jiàn .

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นก่อนการนำเสนอ

1. ครูและนักเรียนกล่าวคำทักทาย และสนทนาระหว่างกัน

ครู: 你好。(สวัสดีค่ะ/ ครับ)

นักเรียน: 你好。(สวัสดีค่ะ/ ครับ)

ครู: 你好吗? (สบายดีมี๊ยะ/ ครับ)

นักเรียน: 我很好。(สบายดีค่ะ/ ครับ)

2. ครูให้นักเรียนกล่าวคำทักทายระหว่างเพื่อนด้วยกัน เป็นการทบทวนอีกครั้ง

แนะนำเสนอ

ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในหนังสือแบบฝึก โดยครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมอย่างละเอียด

1. ครูอ่านออกเสียงศัพท์แต่ละคำ รูปประโยค และบทสนทนาให้นักเรียนฟัง และอธิบายความหมายแต่ละคำ ประโยคให้ชัดเจน พร้อมให้นักเรียนออกเสียงตามครูให้ชัดเจน
2. นำบัตรคำศัพท์ภาษาจีนให้นักเรียนดู พร้อมออกเสียงให้นักเรียนฟัง
3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกันอย่างถูกต้องและชัดเจน ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้องครูผู้สอนฝึกซ้ำเพื่อให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
4. สุ่มเรียกนักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคน ถ้าอ่านออกเสียงผิด ครูช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง
5. ครูอ่านออกเสียงรูปประโยค แปลความหมายรูปประโยคหมายถึงอะไร
6. ครูใช้ภาษาจีนทักทายนักเรียนแต่ละคน โดยนักเรียนแต่ละคนก็จะทักทายตอบ

ขั้นฝึกภาษา

1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาพร้อมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตอย่างใกล้ชิด
2. ครูสนทนากับนักเรียนโดยใช้ประโยคการทักทายโต้ตอบกันระหว่างครูและนักเรียนเพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์ในการสนทนา
3. นักเรียนแต่ละคนจับคู่สนทนาการทักทายระหว่างกัน
4. นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการทักทายให้ถูกต้อง

ขั้นนำไปใช้

1. ครูจับคู่มาเล่นบทบาทสมมติเรื่องการทักทายหน้าชั้นเรียน
 2. ครูให้นักเรียนทำใบงาน โดยให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย
 3. ครูจัดให้นักเรียนทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
- 3.1 นักเรียนอ่านคำศัพท์ และประโยคทีละคนให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก

- 3.2 นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องการทักทายให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติตามกิจกรรมโดยนักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในระหว่างการจัดกิจกรรม

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การทักทาย
2. บัตรคำศัพท์
3. ใบงาน
4. แบบประเมินย่อยท้ายบท
5. แบบบันทึกผล

การวัดผลและการประเมินผล

1. จากการทำใบงาน
2. จากการทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
3. จากการสังเกตร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ใบงาน การทักทาย

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย

你好	ครู อาจารย์
老师	ตอนเช้า
您	พบกันใหม่
早上	ตอนเย็น
晚上	ขอบคุณค่ะ/ ครับ
谢谢	สวัสดีค่ะ/ ครับ
再见	ท่าน

แบบประเมินย่อยท้ายบท

คำสั่งที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

1. 你好	2. 老师	3. 您	4. 早上
5. 晚上	6. 再见	7. 谢谢	

คำสั่งที่ 2 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

1. 早上好。	2. 晚上好。	3. 你好吗？
4. 我很好，谢谢。	5. 你呢？	6. 再见。

คำสั่งที่ 3 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องการทักทาย

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ชุดที่ 1

คะแนน เลขที่	你好				老师				您				早上				晚上				再见				谢谢				รวม (28)				
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1					
1																																	
2																																	
3																																	
4																																	
5																																	
6																																	
7																																	
8																																	
9																																	
10																																	
11																																	
12																																	
13																																	
14																																	
15																																	
16																																	
17																																	
18																																	
19																																	
20																																	
21																																	
22																																	
23																																	
24																																	
25																																	
26																																	
รวม (104)																																	

- หมายเหตุ
1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนเป็นรายชื่อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ประเภทใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
 2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงประโยค ชุดที่ 1

เลขที่ ประโยค/ คะแนน	①				②				③				④				⑤				⑥				รวม (24)				
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1					
1																													
2																													
3																													
4																													
5																													
6																													
7																													
8																													
9																													
10																													
11																													
12																													
13																													
14																													
15																													
16																													
17																													
18																													
19																													
20																													
21																													
22																													
23																													
24																													
25																													
26																													
รวม (104)																													

- หมายเหตุ 1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงประโยคของนักเรียนเป็นรายชื่อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงประโยคใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

แบบบันทึกผลการจับคู่สนทนา ชุดที่ 1

ค่ะแนน เลขที่	การปฏิบัติตามคำสั่ง				การออกเสียงถูกต้อง				ความคล่องแคล่วในการพูด				รวม (12)
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
25													
26													
รวม (104)													

หมายเหตุ วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
การเข้าใจ ความหมาย	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และ ประโยค ทั้งหมด	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และ ประโยคโดย ส่วนมาก และ ชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และ ประโยคโดย ส่วนมากแต่ไม่ ค่อยชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และ ประโยค เล็กน้อย และ ไม่ชัดเจน	4
การออกเสียง ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเน้นหนัก ในคำ/ ประโยค เป็นส่วนมาก	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนมาก ขาดการ ออกเสียง เน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์/ ประโยคผิด หลักการออก เสียง ทำให้ สื่อสารไม่ได้	4
การสื่อสาร คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้ดี	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ พอสื่อสารได้ แต่ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ สื่อสารไม่ได้	4

ชุดกิจกรรมที่ 2
นี่คืออะไร

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดกิจกรรมที่ 2

ชุดกิจกรรมที่ 2 นี้คืออะไร ประกอบด้วย 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง
นี่คืออะไร ชุดกิจกรรมที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และสนทนา
ที่เกี่ยวกับการถามตอบชื่อสิ่งของอยู่ในห้องเรียน เนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนอยู่ที่ห้องเรียน
ทำความเข้าใจกับสิ่งของที่ใกล้ ๆ ตัว จะช่วยนักเรียนมีความสนใจและเรียนภาษาจีนได้ง่ายขึ้น
จากนั้นนักเรียนสามารถใช้คำถามตอบมาสื่อสารตามสถานการณ์จริง รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียน
ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติ
และลักษณะของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้

ส่วนประกอบสำคัญของชุดกิจกรรม

1. คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.1 สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
 - 1.3 เฉลยใบงาน
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ
3. แบบประเมินย่อยท้ายบท

คู่มือครู
ชุดกิจกรรมที่ 2 นี้คืออะไร
(เวลา 2 ชั่วโมง)

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า

1.1 ครูต้องเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้ครบตามจำนวนนักเรียน

1.1.1 เอกสารที่ครูต้องเตรียม

1.1.1.1 คู่มือครู 1 ฉบับ

1.1.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ

1.1.1.3 ใบงาน

1.1.1.4 แบบประเมินย่อยท้ายบท

1.1.2 อุปกรณ์ที่ครูต้องเตรียม

1.1.2.1 บัตรคำพินอินและบัตรคำอักษรจีน

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรมดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดกิจกรรม

1.2.2 ศึกษาคู่มือครู และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ในชุดกิจกรรม

1.2.4 ศึกษาเอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการสอน

1.2.5 ทดลองใช้ อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมโดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมเอกสาร-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องจัดกิจกรรมให้ตรงตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง ครูผู้สอนต้องอธิบายถึงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกันและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 ขณะทำกิจกรรม ครูต้องควบคุมการทำกิจกรรม เน้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึก ให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือกัน ครูยังต้องช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียน

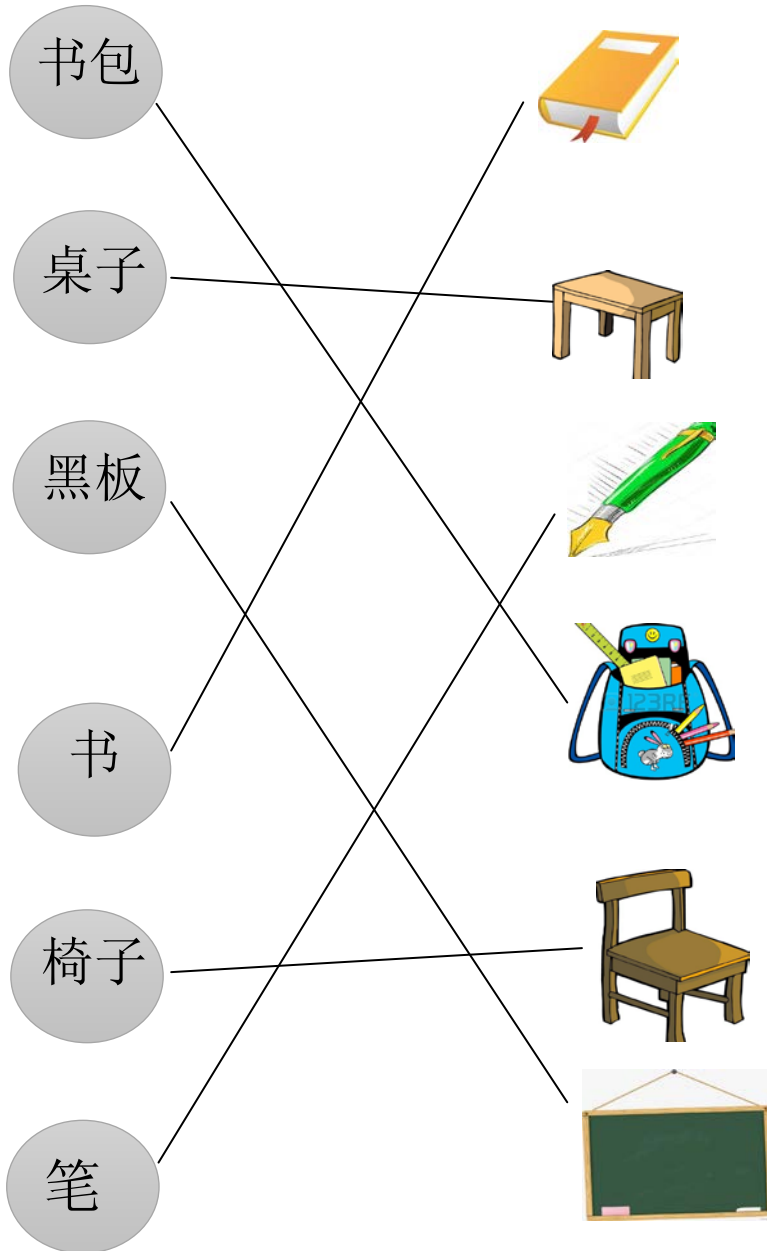
2.5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วให้เฉลยคำตอบ

2.6 จัดทำแบบประเมินย่อยท้ายบท เพื่อรู้ว่านักเรียนมีความสามารถทางการสื่อสารภาษาจีนที่เกี่ยวกับการถามตอบชื่อสิ่งของที่ห้องเรียนหรือไม่

3. เฉลยใบงาน ชุดกิจกรรมที่ 2 นี้คืออะไร

ใบงาน นี้คืออะไร

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ

ชุดกิจกรรมที่ 2 นี้คืออะไร แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง นี้คืออะไร

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามตอบชื่อสิ่งของเป็นการสื่อสารเบื้องต้นที่ต้องใช้สนทนาติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงต้องฝึกการใช้คำศัพท์ ประโยคและบทสนทนาเพื่อที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับชื่อสิ่งของได้
2. ฟัง พูด ประโยคและบทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบชื่อสิ่งของได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่อสิ่งของได้
4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการถามตอบชื่อสิ่งของไปสื่อสารได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

这是什么 นี้คืออะไร			
汉字 ตัวอักษร	拼音 พินอิน	泰式发音 การออกเสียงแบบไทย	翻译 แปล
这	zhè	เจ้อ	นี่ นี่
是	shì	ชือ	คือ เป็น ใช่
什么	shén me	เฉิน เมอะ	อะไร
那	nà	น่า	นั่น นั่น โน่น โน้น
黑板	hēi bǎn	เฮย์ ป่าน	กระดาน
书	shū	ชู	หนังสือ
书包	shū bāo	ชู เปา	กระเป๋านักเรียน
笔	bǐ	ปี้	ปากกา
桌子	zhuō zi	จัว จี	โต๊ะ
椅子	yǐ zi	อี้ จี	เก้าอี้

ประโยค

这是什么？ zhè shì shén me ?

那是什么？ nà shì shén me ?

这是书。 zhè shì shū.

那是黑板。 nà shì hēi bǎn.

บทสนทนา

小美：这是什么？

xiǎo měi: zhè shì shén me ?

小东：这是书包。

xiǎo dōng: zhè shì shū bāo .

小美：那是什么？

xiǎo měi: nà shì shén me ?

小东：那是桌子。

xiǎo dōng: nà shì zhuō zi .

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นก่อนการนำเสนอ

1. ครูและนักเรียนกล่าวคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ นี่คืออะไร และสนทนาระหว่างกัน

ครู: 这是什么？ (นี่คืออะไรคะ/ ครับ) ครูชี้หนังสือถามนักเรียน

นักเรียน: 这是书。 (นี่คือหนังสือค่ะ/ ครับ)

ครู: 那是什么？ (นั่นคืออะไรคะ/ ครับ) ครูชี้กระดานถามนักเรียน

นักเรียน: 那是黑板。 (นั่นคือกระดานค่ะ/ ครับ)

2. ครูให้นักเรียนกล่าวคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ นี่คืออะไร ระหว่างเพื่อนด้วยกัน

เป็นการทบทวนอีกครั้ง

ขั้นนำเสนอ

ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในหนังสือแบบฝึก โดยครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม

อย่างละเอียด

1. ครูอ่านออกเสียงศัพท์แต่ละคำ รูปประโยค และบทสนทนาให้นักเรียนฟัง และอธิบายความหมายแต่ละคำ ประโยคให้ชัดเจน พร้อมให้นักเรียนออกเสียงตามครูให้ชัดเจน

2. นำบัตรคำศัพท์ภาษาจีนให้นักเรียนดู พร้อมออกเสียงให้นักเรียนฟัง
3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกันอย่างถูกต้องและชัดเจน ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนฝึกซ้ำเพื่อให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
4. สุ่มเรียกนักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคน ถ้าอ่านออกเสียงผิด ครูช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง
5. ครูอ่านออกเสียงรูปประโยค แปลความหมายรูปประโยคหมายถึงอะไร
6. ครูใช้ภาษาจีนชี้สิ่งของถามนักเรียนแต่ละคน โดยนักเรียนแต่ละคนก็จะ

ตอบคำถามครู

ขั้นฝึกภาษา

1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาพร้อมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตอย่างใกล้ชิด
2. ครูสนทนากับนักเรียนโดยใช้ประโยคคำถามชื่อสิ่งของโต้ตอบกันระหว่างครูและนักเรียนเพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์ในการสนทนา
3. นักเรียนแต่ละคนจับคู่สนทนาถามชื่อสิ่งของระหว่างกัน
4. นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการถามชื่อสิ่งของให้ถูกต้อง

ขั้นนำไปใช้

1. ครูจับคู่มาเล่นบทบาทสมมติเรื่อง นี้คืออะไร หน้าชั้นเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำใบงาน โดยให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย
3. ครูจัดให้นักเรียนทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
- 3.1 นักเรียนอ่านคำศัพท์ และประโยคทีละคนให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก

- 3.2 นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่อง นี้คืออะไร ให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติตามกิจกรรมโดยนักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในระหว่างการจัดกิจกรรม

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง นี้คืออะไร
2. บัตรคำศัพท์
3. ใบงาน

4. แบบประเมินย่อยท้ายบท
5. แบบบันทึกผล

การวัดผลและการประเมินผล

1. จากการทำใบงาน
2. จากการทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
3. จากการสังเกตร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ใบงาน นี้คืออะไร

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ

书包

桌子

黑板

书

椅子

笔

แบบประเมินย่อยท้ายบท

คำสั่งที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

1. 这	2. 是	3. 什么	4. 那
5. 黑板	6. 书	7. 书包	8. 笔
9. 桌子	10. 椅子		

คำสั่งที่ 2 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

1. 这是什么?	2. 那是什么?
3. 这是书。	4. 那是黑板。

คำสั่งที่ 3 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องการถามตอบชื่อสิ่งของ

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ชุดที่ 2

คะแนน เลขที่	这				是				什么				那				黑板				书				书包				笔				桌子				椅子				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																																									
2																																									
3																																									
4																																									
5																																									
6																																									
7																																									
8																																									
9																																									
10																																									
11																																									
12																																									
13																																									
14																																									
15																																									
16																																									

คะแนน เลขที่	这				是				什么				那				黑板				书				书包				笔				桌子				椅子				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
17																																									
18																																									
19																																									
20																																									
21																																									
22																																									
23																																									
24																																									
25																																									
26																																									
รวม																																									

หมายเหตุ

1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนเป็นรายชื่อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ประเภทใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน

2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงประโยค ชุดที่ 2

เลขที่ ประโยค/ คะแนน	1				2				3				4				รวม (16)
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																	
2																	
3																	
4																	
5																	
6																	
7																	
8																	
9																	
10																	
11																	
12																	
13																	
14																	
15																	
16																	
17																	
18																	
19																	
20																	
21																	
22																	
23																	
24																	
25																	
26																	
รวม (104)																	

- หมายเหตุ
1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงประโยคของนักเรียนเป็นรายชื่อ เพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงประโยคใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
 2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

แบบบันทึกผลการจับคู่สนทนา ชุดที่ 2

คะแนน เลขที่	การปฏิบัติตามคำสั่ง				การออกเสียงถูกต้อง				ความคล่องแคล่วในการพูด				รวม (12)
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
25													
26													
รวม (104)													

หมายเหตุ วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
การเข้าใจ ความหมาย	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค ทั้งหมด	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก และชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก แต่ไม่ค่อยชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค เล็กน้อย และไม่ชัดเจน	4
การออกเสียง ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง มีเน้นหนัก ในคำ/ ประโยค เป็นส่วนมาก	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง เป็นส่วนมาก ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์/ ประโยค ผิดพลาด การออกเสียง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	4
การสื่อสาร คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูด ชัดเจน ทำให้ สื่อสารได้ดี	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังสามารถ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ พอสื่อสารได้ แต่ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ สื่อสารไม่ได้	4

ชุดกิจกรรมที่ 3
คุณชอบกินอะไร

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดกิจกรรมที่ 3

ชุดกิจกรรมที่ 3 คุณชอบกินอะไร ประกอบด้วย 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คุณชอบกินอะไร ชุดกิจกรรมที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และสนทนาที่เกี่ยวกับการถามตอบอาหารหรือผลไม้ที่ชอบ เนื่องมาจากอาหารกันกินเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญในชีวิตของเรา การใช้ภาษาที่เกี่ยวกับการถามตอบอาหารหรือผลไม้ที่ชอบจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่อยู่ข้าง ๆ ของชีวิตตนเอง จากนั้นนักเรียนสามารถใช้คำถามตอบมาสื่อสารตามสถานการณ์จริง รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ และสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้

ส่วนประกอบสำคัญของชุดกิจกรรม

1. คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.1 สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
 - 1.3 เฉลยใบงาน
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ
3. แบบประเมินย่อยท้ายบท

คู่มือครู
ชุดกิจกรรมที่ 3 คุณชอบกินอะไร
(เวลา 2 ชั่วโมง)

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า

1.1 ครูต้องเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้ครบตามจำนวนนักเรียน

1.1.1 เอกสารที่คุณต้องเตรียม

1.1.1.1 คู่มือครู 1 ฉบับ

1.1.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ

1.1.1.3 ใบงาน

1.1.1.4 แบบประเมินย่อยท้ายบท

1.1.2 อุปกรณ์ที่คุณต้องเตรียม

1.1.2.1 บัตรคำพินอินและบัตรคำอักษรจีน

1.1.2.2 บัตรรูปภาพเกี่ยวกับอาหารและผลไม้

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรม ดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดกิจกรรม

1.2.2 ศึกษาคู่มือครู และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ในชุดกิจกรรม

1.2.4 ศึกษาเอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการสอน

1.2.5 ทดลองใช้ อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมโดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมเอกสาร-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องจัดกิจกรรมให้ตรงตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง ครูผู้สอนต้องอธิบายถึงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจนเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกันและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูต้องควบคุมการทำกิจกรรม เน้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือกัน ครูยังต้องช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียน

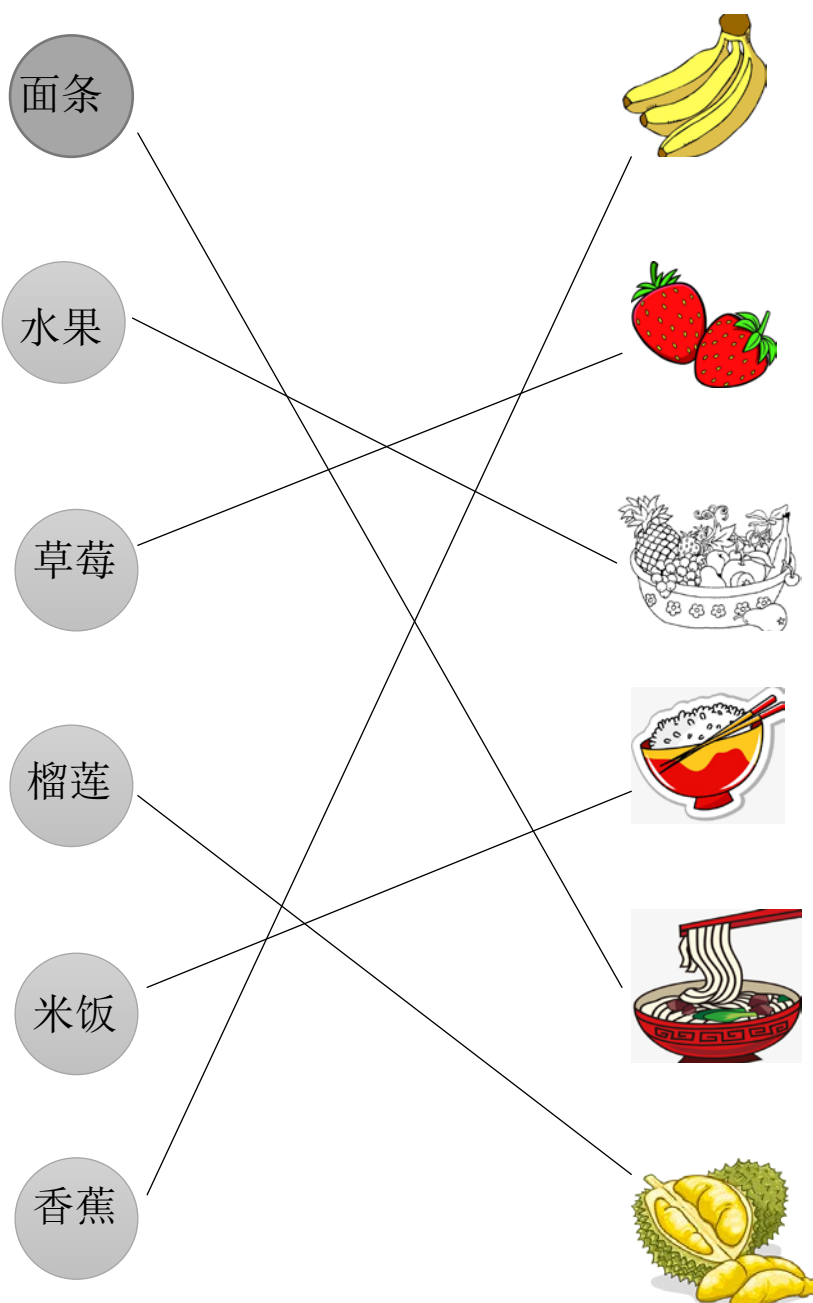
2.5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วให้เฉลยคำตอบ

2.6 จัดทำแบบประเมินย่อยท้ายบท เพื่อรู้ว่าคุณนักเรียนมีความสามารถทางการสื่อสารภาษาจีนที่เกี่ยวกับการถามตอบ “คุณชอบกินอะไร” หรือไม่

7. เฉลยใบงาน ชุดกิจกรรมที่ 3 คุณชอบกินอะไร

ใบงาน คุณชอบกินอะไร

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ

ชุดกิจกรรมที่ 3 คุณชอบกินอะไร

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง คุณชอบกินอะไร

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามตอบเรื่องอาหารกินเป็นการสื่อสารที่ใช้บ่อยมากในชีวิตประจำวัน ทุกวันนี้เราต้องรับประทานอาหารหรือผลไม้ที่เราชอบกิน ดังนั้นจึงต้องฝึกการใช้คำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาเพื่อที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับชื่ออาหารและผลไม้ได้
2. ฟัง พูดประโยคและบทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบ “คุณชอบกินอะไร” ได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่ออาหารและผลไม้ได้
4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการถามตอบ “คุณชอบกินอะไร” ไปสื่อสารได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

这是什么 นี้อะไร			
汉字 ตัวอักษร	拼音 พินอิน	泰式发音 การออกเสียงแบบไทย	翻译 แปล
你	nǐ	หนี	คุณ เธอ หนู
我	wǒ	หว่า	ฉัน ดิฉัน ผม
喜欢	xǐ huān	ซี่ หวาน	ชอบ รัก
吃	chī	ชือ	กิน ทาน รับประทาน
米饭	mǐ fàn	หมี่ ฟาน	ข้าวสวย
面条	miàn tiáo	เมี่ยน เตี้ยว	ก๋วยเตี๋ยว
水果	shuǐ guǒ	นุ่ย กั่ว	ผลไม้
榴莲	liú lián	หลิว เหลียน	ทุเรียน
草莓	cǎo méi	เฉ่าเหมย์	สตรอเบอร์รี่
香蕉	xiāng jiāo	เซียงเจียว	กล้วย

ประโยค

你喜欢吃什么？ nǐ xǐ huān chī shén me ?

我喜欢吃水果。 wǒ xǐ huān chī shuǐ guǒ.

บทสนทนา

小美：你喜欢吃什么？

xiǎo měi: nǐ xǐ huān chī shén me ?

小东：我喜欢吃面条。你呢？

xiǎo dōng: wǒ xǐ huān chī miàn tiáo. nǐ ne ?

小美：我喜欢吃水果。

xiǎo měi: wǒ xǐ huān chī shuǐ guǒ.

小东：你喜欢吃什么水果？

xiǎo dōng: nǐ xǐ huān chī shén me shuǐ guǒ

小美：我喜欢吃榴莲。你呢？

xiǎo měi: wǒ xǐ huān chī liú lián. nǐ ne ?

小东：我喜欢吃香蕉。

xiǎo dōng: wǒ xǐ huān chī xiāng jiāo .

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นก่อนการนำเสนอ

1. ครูและนักเรียนกล่าวคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่อง คุณชอบกินอะไร และสนทนาระหว่างกัน

ครู: 这是什么？ (นี่คืออะไรคะ/ ครับ) ครูชี้บัตรรูปภาพชิ้นหนึ่งเกี่ยวกับ
อาหารหรือผลไม้

นักเรียน: 这是.....。 (นี่คือ.....ค่ะ/ ครับ)

ครู: 你喜欢吃什么？ (คุณชอบกินอะไรคะ/ ครับ)

นักเรียน: 我喜欢吃.....。 (ฉันชอบกิน.....ค่ะ/ ครับ)

2. ครูให้นักเรียนกล่าวคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่อง คุณชอบกินอะไร ระหว่างเพื่อนด้วยกัน

เป็นการทบทวนอีกครั้ง

แนะนำเสนอ

ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในหนังสือแบบฝึก โดยครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมอย่างละเอียด

1. ครูอ่านออกเสียงศัพท์แต่ละคำ รูปประโยค และบทสนทนาให้นักเรียนฟัง และอธิบายความหมายแต่ละคำ ประโยคให้ชัดเจน พร้อมให้นักเรียนออกเสียงตามครูให้ชัดเจน
2. นำบัตรคำศัพท์ภาษาจีนให้นักเรียนดู พร้อมออกเสียงให้นักเรียนฟัง
3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกันอย่างถูกต้องและชัดเจน ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้องครูผู้สอนฝึกซ้ำเพื่อให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
4. สุ่มเรียกนักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคน ถ้าอ่านออกเสียงผิด ครูช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง
5. ครูอ่านออกเสียงรูปประโยค แปลความหมายรูปประโยคหมายถึงอะไร
6. ครูใช้ภาษาจีนถามนักเรียนแต่ละคนชอบกินอะไร โดยนักเรียนแต่ละคนก็จะ

ตอบคำถามครู

ขั้นฝึกภาษา

1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาพร้อมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตอย่างใกล้ชิด
2. ครูสนทนากับนักเรียนโดยใช้ประโยคคำถามตอบเรื่อง คุณชอบกินอะไร และโต้ตอบกันระหว่างครูและนักเรียนเพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์ในการสนทนา
3. นักเรียนแต่ละคนจับคู่สนทนาการถามตอบเรื่อง คุณชอบกินอะไร ระหว่างกัน
4. นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการถามตอบเรื่อง คุณชอบกินอะไร ให้ถูกต้อง

ขั้นนำไปใช้

1. ครูจับคู่มาเล่นบทบาทสมมติเรื่อง คุณชอบกินอะไร หน้าชั้นเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำใบงาน โดยให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย
3. ครูจัดให้นักเรียนทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
 - 3.1 นักเรียนอ่านคำศัพท์ และประโยคทีละคนให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก
 - 3.2 นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่อง คุณชอบกินอะไร ให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติตามกิจกรรมโดยนักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในระหว่างการจัดกิจกรรม

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การถามตอบข้อสิ่งของ
2. บัตรคำศัพท์และบัตรรูปภาพเกี่ยวกับอาหารและผลไม้
3. ใบงาน
4. แบบประเมินย่อยท้ายบท
5. แบบบันทึกผล

การวัดผลและการประเมินผล

1. จากการทำใบงาน
2. จากการทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
3. จากการสังเกตร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ใบงาน ชุดกิจกรรมที่ 3

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ

面条

水果

草莓

榴莲

米饭

香蕉

แบบประเมินย่อยท้ายบท

คำสั่งที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

1. 你	2. 我	3. 喜欢	4. 吃
5. 米饭	6. 面条	7. 水果	8. 榴莲
9. 草莓	10. 香蕉		

คำสั่งที่ 2 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

1. 你喜欢吃什么？ 2. 我喜欢吃水果。

คำสั่งที่ 3 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องการถามตอบ “คุณชอบกินอะไร ”

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ชุดที่ 3

คะแนน เลขที่	你				我				喜欢				吃				米饭				面条				水果				榴莲				草莓				香蕉				4 0
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																																									
2																																									
3																																									
4																																									
5																																									
6																																									
7																																									
8																																									
9																																									
10																																									
11																																									
12																																									
13																																									
14																																									
15																																									

คะแนน เลขที่	你				我				喜欢				吃				米饭				面条				水果				榴莲				草莓				香蕉				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
16																																									
17																																									
18																																									
19																																									
20																																									
21																																									
22																																									
23																																									
24																																									
25																																									
26																																									

- หมายเหตุ 1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนเป็นรายชื่อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ประเภทใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

เลขที่ ประโยค/ คะแนน เลขที่	①				②				รวม (8)
	4	3	2	1	4	3	2	1	
23									
24									
25									
26									
รวม (104)									

- หมายเหตุ 1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงประโยคของนักเรียนเป็นรายข้อ
เพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงประโยคใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุง
และพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

แบบบันทึกผลการจับคู่สนทนา ชุดที่ 3

คะแนน เลขที่	การปฏิบัติตามคำสั่ง				การออกเสียงถูกต้อง				ความคล่องแคล่วในการพูด				รวม (12)
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
25													
26													
รวม (104)													

หมายเหตุ วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
การเข้าใจ ความหมาย	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค ทั้งหมด	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก และชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก แต่ไม่ค่อย ชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค เล็กน้อย และไม่ชัดเจน	4
การออกเสียงถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง เน้นหนักในคำ / ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง มีเน้นหนัก ในคำ / ประโยค เป็นส่วนมาก	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง เป็นส่วนมาก ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์/ ประโยค ผิดพลาดการ ออกเสียง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	4
การสื่อสาร คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัด พูด ชัดเจน ทำให้ สื่อสารได้ดี	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ พอสื่อสารได้ แต่ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ สื่อสารไม่ได้	4

ชุดกิจกรรมที่ 4
เขาเป็นใคร

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดกิจกรรมที่ 4

ชุดกิจกรรมที่ 4 เขาเป็นใคร ประกอบด้วย 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เขาเป็นใครชุดกิจกรรมที่ 4 มี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และสนทนา ที่เกี่ยวกับการถามตอบ “เขาเป็นใคร” ได้เรียนรู้สมาชิกครอบครัวที่เป็นภาษาจีนเรียกขานใด เนื่องจากนักเรียนทุกคนต้องใช้ชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวทุกวัน และต้องเรียกสมาชิกในครอบครัวทุกวัน บางครั้งยังต้องแนะนำสมาชิกในครอบครัวให้คนอื่นรู้จัก จากนั้นนักเรียนสามารถใช้คำถามตามสื่อสารตามสถานการณ์จริง รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความสนใจ และสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้

ส่วนประกอบสำคัญของชุดกิจกรรม

1. คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.1 สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
 - 1.3 เฉลยใบงาน
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ
3. แบบประเมินย่อยท้ายบท

คู่มือครู
ชุดกิจกรรมที่ 4 เขาเป็นใคร
(เวลา 2 ชั่วโมง)

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า

1.1 ครูต้องเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้ครบตามจำนวนนักเรียน

1.1.1 เอกสารที่คุณต้องเตรียม

1.1.1.1 คู่มือครู 1 ฉบับ

1.1.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ

1.1.1.3 ใบงาน

1.1.1.4 แบบประเมินย่อยท้ายบท

1.1.2 อุปกรณ์ที่คุณต้องเตรียม

1.1.2.1 บัตรคำพินอินและบัตรคำอักษรจีน

1.1.2.2 บัตรรูปภาพเกี่ยวกับสมาชิกของครอบครัว

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรม ดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดกิจกรรม

1.2.2 ศึกษาคู่มือครู และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ในชุดกิจกรรม

1.2.4 ศึกษาเอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการสอน

1.2.5 ทดลองใช้ อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมโดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมเอกสาร-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องจัดกิจกรรมให้ตรงตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง ครูผู้สอนต้องอธิบายถึงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกันและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูต้องควบคุมการทำกิจกรรม เน้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือกัน ครูยังต้องช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียน

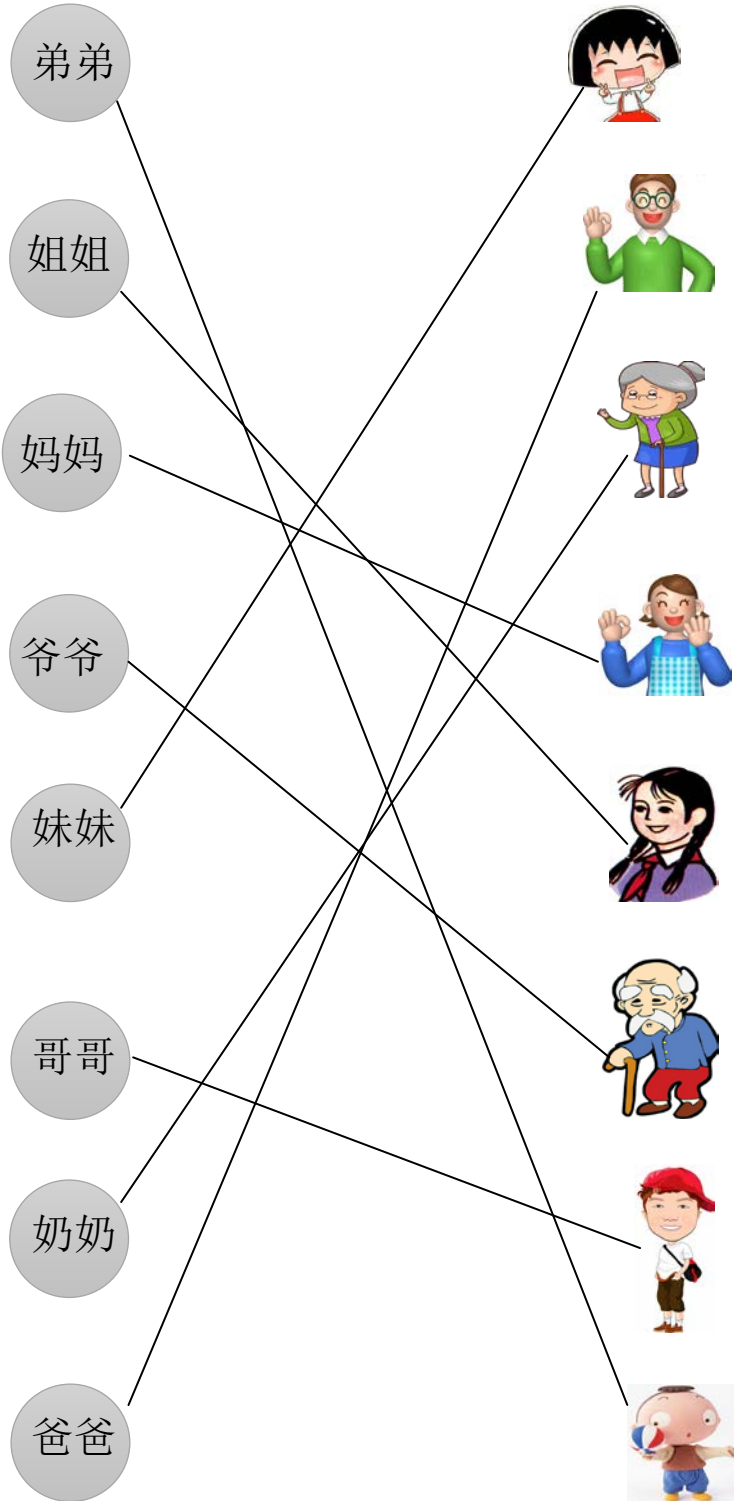
2.5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วให้เฉลยคำตอบ

2.6 จัดทำแบบประเมินย่อยท้ายบท เพื่อรู้ว่านักเรียนมีความสามารถทางการสื่อสารภาษาจีนที่เกี่ยวกับการถามตอบ“ เขาเป็นใคร ” หรือไม่

3. เฉลยใบงาน ชุดกิจกรรมที่ 4 เขาเป็นใคร

ใบงาน เขาเป็นใคร

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ

ชุดกิจกรรมที่ 4 เขาเป็นใคร

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง เขาเป็นใคร

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามตอบสมาชิกของครอบครัวเป็นการสื่อสารที่ใช้บ่อยมากในชีวิตประจำวัน เราต้องเรียกสมาชิกในครอบครัวทุกวัน และบางครั้งก็โดนคนอื่นถามว่า “เขาเป็นใคร” ดังนั้น จึงต้องฝึกการใช้คำศัพท์ ประโยคและบทสนทนาเพื่อที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้
2. ฟัง พูดประโยคและบทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบ “เขาเป็นใคร” ได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้
4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการถามตอบ “เขาเป็นใคร” ไปสื่อสารได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

他是谁 เขาเป็นใคร			
汉字 ตัวอักษร	拼音 พินอิน	泰式发音 การออกเสียงแบบไทย	翻译 แปล
他/她	tā	ทา	เขา/เธอ
谁	shuí	นุย	ใคร
爷爷	yé ye	เหย เหยะ	คุณปู่
奶奶	nǎi nai	หน่าย นาย	คุณย่า
爸爸	bà ba	ป่า ปะ	คุณพ่อ
妈妈	mā ma	มา หมะ	คุณแม่
哥哥	gē ge	เกอ เกอ	พี่ชาย
姐姐	jiě jie	เจ็ย เจ็ย	พี่สาว
弟弟	dì di	ตี้ ตี	น้องชาย
妹妹	mèi mei	เม้ย เม้ย	น้องสาว

ประโยค

他/她是谁? tā shì shuí?

他是我的爸爸。 tā shì wǒ de bà ba.

บทสนทนา

小美: 他/她是谁?

xiǎo měi: tā shì shuí?

小东: 她是我的妈妈。

xiǎo dōng: tā shì wǒ de mā ma.

小美: 他/她呢?

xiǎo měi: tā ne ?

小东: 他是我的哥哥。

xiǎo dōng: tā shì wǒ de gē ge.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นก่อนการนำเสนอ

1. ครูและนักเรียนกล่าวคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่อง เขาเป็นใคร และสนทนาระหว่างกัน

ครู: 他/她是谁? (เขาเป็นใคร) ครูชี้บัตรรูปภาพชิ้นหนึ่งเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

นักเรียน: 他/她是我的.....。 (เขาเป็น.....ของฉัน/ ผม)

2. ครูให้นักเรียนกล่าวคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่อง เขาเป็นใคร ระหว่างเพื่อนด้วยกัน

เป็นการทบทวนอีกครั้ง

ขั้นนำเสนอ

ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในหนังสือแบบฝึก โดยครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมอย่างละเอียด

1. ครูอ่านออกเสียงศัพท์แต่ละคำ รูปประโยค และบทสนทนาให้นักเรียนฟัง และอธิบายความหมายแต่ละคำ ประโยคให้ชัดเจน พร้อมให้นักเรียนออกเสียงตามครูให้ชัดเจน

2. นำบัตรคำศัพท์ภาษาจีนให้นักเรียนดู พร้อมออกเสียงให้นักเรียนฟัง

3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกันอย่างถูกต้องและชัดเจน ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนฝึกซ้ำเพื่อให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน

4. สุ่มเรียกนักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคน ถ้าอ่านออกเสียงผิด ครูช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง
5. ครูอ่านออกเสียงรูปประโยค แปลความหมายรูปประโยคหมายถึงอะไร
6. ครูใช้ภาษาจีนถามนักเรียนแต่ละคนว่าเขาเป็นใคร โดยนักเรียนแต่ละคน

ก็จะตอบคำถามครู

ขั้นฝึกภาษา

1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาพร้อมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตอย่างใกล้ชิด

2. ครูสนทนากับนักเรียนโดยใช้ประโยคคำถามตอบเรื่อง เขาเป็นใคร และได้ตอบกันระหว่างครูและนักเรียนเพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์ในการสนทนา

3. นักเรียนแต่ละคนจับคู่สนทนาการถามตอบเรื่อง เขาเป็นใคร ระหว่างกัน

4. นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการถามตอบเรื่อง เขาเป็นใคร ให้ถูกต้อง

ขั้นนำไปใช้

1. ครูจับคู่มาเล่นบทบาทสมมติเรื่องการถามตอบเรื่อง เขาเป็นใคร หน้าชั้นเรียน

2. ครูให้นักเรียนทำใบงาน โดยให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย

3. ครูจัดให้นักเรียนทำแบบประเมินย่อยท้ายบท

3.1 นักเรียนอ่านคำศัพท์ และประโยคทีละคนให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก

3.2 นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่อง เขาเป็นใคร ให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมินในแบบบันทึก

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติตามกิจกรรมโดยนักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในระหว่างการจัดกิจกรรม

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การถามตอบ “ เขาเป็นใคร ”
2. บัตรคำศัพท์และบัตรรูปภาพเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
3. ใบงาน
4. แบบประเมินย่อยท้ายบท
5. แบบบันทึกผล

การวัดผลและการประเมินผล

1. จากการทำใบงาน
2. จากการทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
3. จากการสังเกตร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ใบงาน เขาเป็นใคร

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ

弟弟

姐姐

妈妈

爷爷

妹妹

哥哥

奶奶

爸爸

แบบประเมินย่อยท้ายบท

คำสั่งที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

1. 他/她	2. 谁	3. 爷爷	4. 奶奶
5. 爸爸	6. 妈妈	7. 哥哥	8. 姐姐
9. 弟弟	10. 妹妹		

คำสั่งที่ 2 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

1. 他/她是谁?
2. 他是我的爸爸。

คำสั่งที่ 3 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องการถามตอบ “เขาเป็นใคร”

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ชุดที่ 4

คะแนน เลขที่	他/她				谁				爷爷				奶奶				爸爸				妈妈				哥哥				姐姐				弟弟				妹妹				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																																									
2																																									
3																																									
4																																									
5																																									
6																																									
7																																									
8																																									
9																																									
10																																									
11																																									
12																																									
13																																									
14																																									
15																																									

คะแนน เลขที่	他她				谁				爷爷				奶奶				爸爸				妈妈				哥哥				姐姐				弟弟				妹妹				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
16																																									
17																																									
18																																									
19																																									
20																																									
21																																									
22																																									
23																																									
24																																									
25																																									
26																																									

- หมายเหตุ 1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนเป็นรายข้อเพื่อให้รู้ว่าคุณนักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ประเภทใดไม่ได้
สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

- หมายเหตุ
1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงประโยคของนักเรียนเป็นรายชื่อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงประโยคใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
 2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

แบบบันทึกผลการจับคู่สนทนา ชุดที่ 4

คะแนน เลขที่	การปฏิบัติตามคำสั่ง				การออกเสียงถูกต้อง				ความคล่องแคล่วในการพูด				รวม (12)
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
25													
26													
รวม (104)													

หมายเหตุ วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
การเข้าใจ ความหมาย	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค ทั้งหมด	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก และชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก แต่ไม่ค่อย ชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค เล็กน้อย และไม่ชัดเจน	4
การออกเสียง ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง เน้นหนัก ในคำ/ ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง มีเน้นหนัก ในคำ/ ประโยค เป็นส่วนมาก	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง เป็นส่วนมาก ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์/ ประโยคผิด หลักการออก เสียง ทำให้ สื่อสารไม่ได้	4
การสื่อสาร คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูด ชัดเจน ทำให้ สื่อสารได้ดี	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ พอสื่อสารได้ แต่ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ สื่อสารไม่ได้	4

ชุดกิจกรรมที่ 5
คุณไปไหน

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดกิจกรรมที่ 5

ชุดกิจกรรมที่ 5 คุณไปที่ไหน ประกอบด้วย 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คุณไปที่ไหน ชุดกิจกรรมที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และสนทนา ที่เกี่ยวกับการถามตอบ “คุณไปที่ไหน” ได้เรียนรู้การถามตอบสถานที่ เนื่องจากนักเรียนทุกวันนี้ ต้องไปสถานที่ที่ไม่เหมือนกัน จากนั้นนักเรียนสามารถใช้คำถามตอบมาสื่อสารตามสถานการณ์จริง รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรม ที่สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความสนใจ และสนุกสนาน ไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้

ส่วนประกอบสำคัญของชุดกิจกรรม

1. คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.1 สิ่งที่คุณต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
 - 1.3 เฉลยใบงาน
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ
3. แบบประเมินย่อยท้ายบท

คู่มือครู
ชุดกิจกรรมที่ 5 คุณไปที่ไหน
(เวลา 2 ชั่วโมง)

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า

1.1 ครูต้องเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้ครบตามจำนวนนักเรียน

1.1.1 เอกสารที่ครูต้องเตรียม

1.1.1.1 คู่มือครู 1 ฉบับ

1.1.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ฉบับ

1.1.1.3 ใบงาน

1.1.1.4 แบบประเมินย่อยท้ายบท

1.1.2 อุปกรณ์ที่ครูต้องเตรียม

1.1.2.1 บัตรคำพินอินและบัตรคำอักษรจีน

1.1.2.2 บัตรรูปภาพเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรม ดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดกิจกรรม

1.2.2 ศึกษาคู่มือครู และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ในชุดกิจกรรม

1.2.4 ศึกษาเอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการสอน

1.2.5 ทดลองใช้ อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมเอกสาร-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องจัดกิจกรรมให้ตรงตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 ก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง ครูผู้สอนต้องอธิบายถึงวิธีการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกันและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4 ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูต้องควบคุมการทำกิจกรรม เน้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือกัน ครูยังต้องช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียน

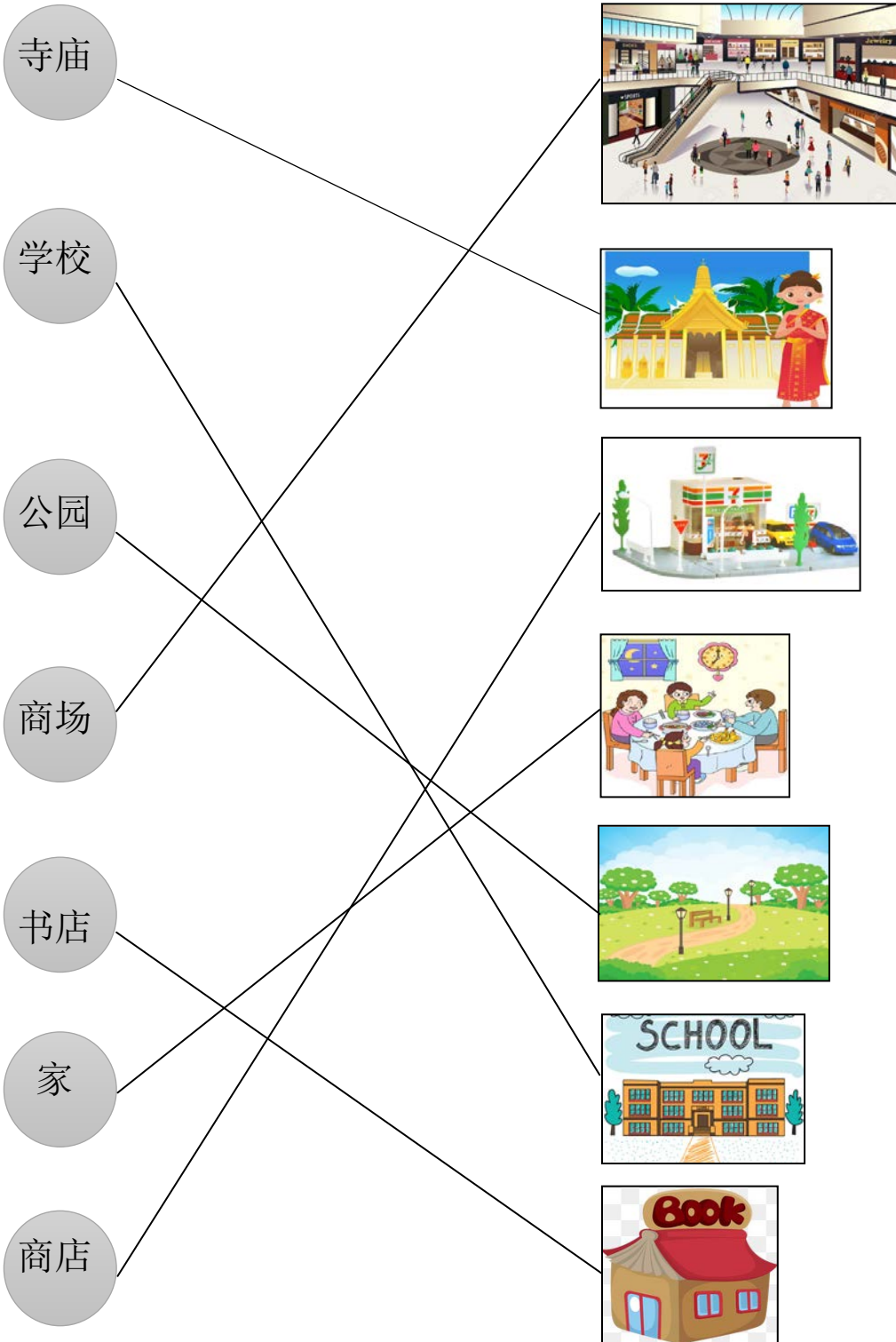
2.5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วให้เฉลยคำตอบ

2.6 จัดทำแบบประเมินย่อยท้ายบท เพื่อรู้ว่าคุณนักเรียนมีความสามารถทางการสื่อสารภาษาจีนที่เกี่ยวกับการถามตอบ“ คุณไปที่ไหน ” หรือไม่

3. เฉลยใบงาน ชุดกิจกรรมที่ 5 คุณไปที่ไหน

ใบงาน คุณไปที่ไหน

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ

ชุดกิจกรรมที่ 5
คุณไปที่ไหน

ชุดกิจกรรมที่ 5 คุณไปที่ไหน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง คุณไปที่ไหน

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามตอบคำถามที่ต่าง ๆ ที่เราจะไปเป็นการสื่อสารที่ใช้บ่อยมากในชีวิตประจำวัน เราต้องไปทำงาน เรียน หรือเที่ยวที่สถานที่ต่าง ๆ ในทุกวันนี้ และบางครั้งก็โดนคนอื่นถามว่า “คุณไปที่ไหน” ดังนั้น จึงต้องฝึกการใช้คำศัพท์ ประโยคและบทสนทนาเพื่อที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ และเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ได้
2. ฟัง พูดประโยคและบทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบ “คุณไปที่ไหน” ได้
3. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ได้
4. สามารถใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการถามตอบ “คุณไปที่ไหน” ไปสื่อสารได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์

你去哪 คุณไปที่ไหน			
汉字 ตัวอักษร	拼音 พินอิน	泰式发音 การออกเสียงแบบไทย	翻译 แปล
去	qù	ชู่	ไป
哪儿/哪里	nǎr/ nǎ lǐ	หน่า เออร์/ หน่า หลี่	ที่ไหน
回	huí	หุย	กลับ
家	jiā	เจีย	บ้าน
学校	xué xiào	เซว เซี่ยว	โรงเรียน
书店	shū diàn	ชู เตียน	ร้านหนังสือ
商店	shāng diàn	ชัง เตียน	ร้านขายของ
商场	shāng chǎng	ชัง ฉ่าง	ห้างสรรพสินค้า
公园	gōng yuán	กง เหยวิน	สวนสาธารณะ
寺庙	sì miào	ซื่อ เมี่ยว	วัด

ประโยค

你去哪儿? nǐ qù nǎr ?

我去学校。 wǒ qù xué xiào.

บทสนทนา

小美: 你去哪儿?

xiǎo měi: nǐ qù nǎr ?

小东: 我回家。 你呢?

xiǎo dōng: wǒ huí jiā. Nǐ ne ?

小美: 我去书店。 再见。

xiǎo měi: wǒ qù shū diàn. zài jiàn.

小东: 再见。

xiǎo dōng: zài jiàn.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นก่อนการนำเสนอ

1. ครูและนักเรียนกล่าวคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง คุณไปที่ไหน และสนทนาระหว่างกัน

ครู: 这是哪儿? (อันนี้คือตรงไหนคะ/ ครับ) ครูชี้บัตรรูปภาพชิ้นหนึ่ง
ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่

นักเรียน: 这是..... (อันนี้คือ.....คะ/ ครับ)

ครู: 你去哪儿? (คุณไปที่ไหนคะ/ ครับ)

นักเรียน: 我去..... (ฉัน/ ผมไป.....คะ/ ครับ)

2. ครูให้นักเรียนกล่าวคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง คุณไปที่ไหน ระหว่างเพื่อนด้วยกัน

เป็นการทบทวนอีกครั้ง

ขั้นนำเสนอ

ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในหนังสือแบบฝึก โดยครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม
อย่างละเอียด

1. ครูอ่านออกเสียงศัพท์แต่ละคำ รูปประโยค และบทสนทนาให้นักเรียนฟัง
และอธิบายความหมายแต่ละคำ ประโยคให้ชัดเจน พร้อมให้นักเรียนออกเสียงตามครูให้ชัดเจน

2. นำบัตรคำศัพท์ภาษาจีนให้นักเรียนดู พร้อมออกเสียงให้นักเรียนฟัง
3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์พร้อมกันอย่างถูกต้องและชัดเจน ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนฝึกซ้ำเพื่อให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน
4. สุ่มเรียกนักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคน ถ้าอ่านออกเสียงผิด ครูช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง
5. ครูอ่านออกเสียงรูปประโยค แปลความหมายรูปประโยคหมายถึงอะไร
6. ครูใช้ภาษาจีนถามนักเรียนแต่ละคนว่า คุณไปที่ไหน โดยนักเรียนแต่ละคน

ก็จะตอบคำถามครู

ขั้นฝึกภาษา

1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาพร้อมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตอย่างใกล้ชิด
2. ครูสนทนากับนักเรียนโดยใช้ประโยคคำถามตอบเรื่อง คุณไปที่ไหน และได้ตอบกันระหว่างครูและนักเรียนเพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์ในการสนทนา
3. นักเรียนแต่ละคนจับคู่สนทนาถามตอบเรื่อง คุณไปที่ไหน ระหว่างกัน
4. นักเรียนฝึกเขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการถามตอบเรื่อง คุณไปที่ไหน ให้ถูกต้อง

ขั้นนำไปใช้

1. ครูจับคู่มาเล่นบทบาทสมมติเรื่อง คุณไปที่ไหน หน้าชั้นเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำใบงาน โดยให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับความหมาย
3. ครูจัดให้นักเรียนทำแบบประเมินย่อยท้ายบท

3.1 นักเรียนอ่านคำศัพท์ และประโยคทีละคนให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมิน

ในแบบบันทึก

- 3.2 นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่อง คุณไปที่ไหน ให้ครูฟัง ครูบันทึกผลประเมิน

ในแบบบันทึก

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติตามกิจกรรมโดยนักเรียนช่วยกัน แสดงความคิดเห็นในระหว่างการจัดกิจกรรม

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การถามตอบ “คุณไปที่ไหน”
2. บัตรคำศัพท์และบัตรรูปภาพเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ
3. ใบงาน
4. แบบประเมินย่อยท้ายบท
5. แบบบันทึกผล

การวัดผลและการประเมินผล

1. จากการทำใบงาน
2. จากการทำแบบประเมินย่อยท้ายบท
3. จากการสังเกตร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

2. ปัญหาอุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ใบงาน คุณไปที่ไหน

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดโยงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ

寺庙

学校

公园

商场

书店

家

商店

แบบประเมินย่อยท้ายบท

คำสั่งที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

1. 去	2. 哪儿/哪里	3. 回	4. 家
5. 学校	6. 书店	7. 商店	8. 商场
9. 公园	10. 寺庙		

คำสั่งที่ 2 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

1. 你去哪儿?
2. 我去学校。

คำสั่งที่ 3 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องการถามตอบ“คุณไปที่ไหน”

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ชุดที่ 5

คะแนน เลขที่	去				哪儿哪里				回				家				学校				书店				商店				商场				公园				寺庙				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																																									
2																																									
3																																									
4																																									
5																																									
6																																									
7																																									
8																																									
9																																									
10																																									
11																																									
12																																									
13																																									
14																																									
15																																									

คะแนน เลขที่	去				哪儿/哪里				回				家				学校				书店				商店				商场				公园				寺庙				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
16																																									
17																																									
18																																									
19																																									
20																																									
21																																									
22																																									
23																																									
24																																									
25																																									
26																																									

- หมายเหตุ 1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนเป็นรายข้อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ประเภทใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

- หมายเหตุ
1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงประโยคของนักเรียนเป็นรายชื่อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงประโยคใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
 2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

แบบบันทึกผลการจับคู่สนทนา ชุดที่ 5

คะแนน เลขที่	การปฏิบัติตามคำสั่ง				การออกเสียงถูกต้อง				ความคล่องแคล่วในการพูด				รวม (12)
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
25													
26													
รวม (104)													

หมายเหตุ วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
การเข้าใจความหมาย	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค ทั้งหมด	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก และชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก แต่ไม่ค่อย ชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค เล็กน้อย และไม่ชัดเจน	4
การออกเสียงถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง เน้นหนัก ในคำ/ ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง มีเน้นหนัก ในคำ/ ประโยค เป็นส่วนมาก	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง เป็นส่วนมาก ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์/ ประโยค ผิดพลาดการ ออกเสียง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้	4
การสื่อสาร คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูด ชัดเจน ทำให้ สื่อสารได้ดี	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังสามารถ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ พอสื่อสารได้ แต่ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ สื่อสารไม่ได้	4

แบบประเมิน
ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำสั่งที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้

เลขที่ ศัพท์	1	2	3	4	5	6	7			
คำศัพท์	您	你好	早上	谢谢	老师	晚上	再见			
เลขที่ ศัพท์	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
คำศัพท์	什么	是	书包	笔	椅子	这	那	黑板	书	桌子
เลขที่ ศัพท์	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
คำศัพท์	榴莲	你	吃	面条	我	米饭	水果	喜欢	草莓	香蕉
เลขที่ ศัพท์	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
คำศัพท์	哥哥	爸爸	谁	爷爷	他 她	妈妈	妹妹	姐姐	弟弟	奶奶
เลขที่ ศัพท์	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47
คำศัพท์	寺庙	家	去	商店	公园	商场	学校	哪儿哪里	回	书店

คำสั่งที่ 2 ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้

1. 你去哪儿?
2. 他/她是谁。
3. 早上好。
4. 这是书。
5. 那是什么?
6. 我很好，谢谢。
7. 我去学校。
8. 你好吗?
9. 他是我的爸爸。
10. 我喜欢吃水果。

คำสั่งที่ 3 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องที่จับฉลากที่ได้

เรื่องที่ 1 การตกทาย	เรื่องที่ 2 นี่คืออะไร
เรื่องที่ 3 คุณชอบกินอะไร	เรื่องที่ 4 เขาเป็นใคร
เรื่องที่ 5 คุณไปที่ไหน	

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงคำศัพท์

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
1	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
2	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
3	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
4	4																											
	3																											
	2																											
	1																											

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
5	4																										
	3																										
	2																										
	1																										
6	4																										
	3																										
	2																										
	1																										
7	4																										
	3																										
	2																										
	1																										
8	4																										
	3																										
	2																										
	1																										
9	4																										
	3																										
	2																										
	1																										

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
10	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
11	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
12	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
13	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
14	4																											
	3																											
	2																											
	1																											

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
15	4																										
	3																										
	2																										
	1																										
16	4																										
	3																										
	2																										
	1																										
17	4																										
	3																										
	2																										
	1																										
18	4																										
	3																										
	2																										
	1																										
19	4																										
	3																										
	2																										
	1																										

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
20	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
21	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
22	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
23	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
24	4																											
	3																											
	2																											
	1																											

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
25	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
26	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
27	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
28	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
29	4																											
	3																											
	2																											
	1																											

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
30	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
31	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
32	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
33	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
34	4																											
	3																											
	2																											
	1																											

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
35	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
36	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
37	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
38	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
39	4																											
	3																											
	2																											
	1																											

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
40	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
41	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
42	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
43	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
44	4																											
	3																											
	2																											
	1																											

คำ ที่	คะ แนน	เลขที่นักเรียน																										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
45	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
46	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
47	4																											
	3																											
	2																											
	1																											
คะแนน รวม																												

- หมายเหตุ 1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนเป็นรายชื่อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ประเภทใดไม่ได้ สำหรับใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนนแบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงประโยค

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียงประโยค

คะแนน เลขที่	ประโยคที่ 1				ประโยคที่ 2				ประโยคที่ 3				ประโยคที่ 4				ประโยคที่ 5				ประโยคที่ 6				ประโยคที่ 7				ประโยคที่ 8				ประโยคที่ 9				ประโยคที่ 10				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																																									
2																																									
3																																									
4																																									
5																																									
6																																									
7																																									
8																																									
9																																									
10																																									
11																																									
12																																									
13																																									
14																																									
15																																									

คะแนน เลขที่	ประโยคที่ 1				ประโยคที่ 2				ประโยคที่ 3				ประโยคที่ 4				ประโยคที่ 5				ประโยคที่ 6				ประโยคที่ 7				ประโยคที่ 8				ประโยคที่ 9				ประโยคที่ 10				40
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
16																																									
17																																									
18																																									
19																																									
20																																									
21																																									
22																																									
23																																									
24																																									
25																																									
26																																									
รวม																																									

- หมายเหตุ 1. ให้บันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงประโยคของนักเรียนเป็นรายชื่อเพื่อให้รู้ว่านักเรียนอ่านออกเสียงประโยคประเภทใดไม่ได้ สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการอ่านของนักเรียน
2. วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

แบบบันทึกผลการจับคู่สนทนา

คะแนน เลขที่	การปฏิบัติตามคำสั่ง				การออกเสียงถูกต้อง				ความคล่องแคล่วในการพูด				รวม (12)
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
25													
26													
รวม(104)													

หมายเหตุ วิธีการบันทึก ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับคะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
การเข้าใจ ความหมาย	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค ทั้งหมด	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก และชัดเจน	เข้าใจ ความหมาย คำศัพท์ และประโยค โดยส่วนมาก แต่ไม่ค่อย ชัดเจน	เข้าใจความหมาย คำศัพท์ และประโยค เล็กน้อย และไม่ชัดเจน	4
การออกเสียง ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง มีเน้นหนัก ในคำ/ ประโยค เป็นส่วนมาก	ออกเสียง คำศัพท์ และประโยค ได้ถูกต้อง เป็นส่วนมาก ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำศัพท์/ ประโยคผิด หลักการ ออกเสียง ทำให้ สื่อสารไม่ได้	4
การสื่อสาร คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูด ชัดเจน ทำให้ สื่อสารได้ดี	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังสามารถ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ พอสื่อสารได้ แต่ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ สื่อสารไม่ได้	4

แบบวัดเจตคติต่อการเรียน
โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามที่ต้องการทราบความรู้สึก และความคิดเห็น บางประการเกี่ยวกับการเรียนภาษาจีน ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ และพิจารณาตอบ ตามความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองให้มากที่สุด โดยเขียน เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง คะแนน ได้แก่ 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 เห็นด้วย 3 ไม่แน่ใจ 2 ไม่เห็นด้วย 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ระดับเจตคติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
1. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาจีน					
2. ข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียนภาษาจีน					
3. ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนง่าย ๆ					
4. ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนภาษาจีน					
5. ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่น่าสนใจ					
6. ข้าพเจ้าชอบพูดภาษาจีน					
7. ข้าพเจ้าไม่ชอบทำกิจกรรมในวิชาภาษาจีน					
8. กิจกรรมที่เรียนทำให้ข้าพเจ้า มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น					
9. กิจกรรมในวิชาภาษาจีนยากเกินไป สำหรับข้าพเจ้า					
10. กิจกรรมวิชาภาษาจีนส่งเสริมให้ข้าพเจ้า ได้แสดงความคิดสร้างสรรค์					
11. ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เห็นผลงานของตัวเอง แสดงไว้ในห้องเรียน					
12. การฝึกสื่อสารภาษาจีนมีประโยชน์ต่อ การเรียนภาษาจีนในระดับสูง					
13. การฝึกสื่อสารภาษาจีนทำให้เกิดความเครียด เพราะยากมาก					
14. ในการเรียนภาษาจีน ข้าพเจ้าหวังว่าจะ สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดี					

ข้อความ	ระดับเจตคติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
15. การฝึกการสื่อสารภาษาจีนช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทางด้านภาษาได้อย่างเต็มที่					
16. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายมากเมื่อครูให้ฝึกการสื่อสารโดยใช้ภาษาจีน					
17. การใช้ชุดกิจกรรมเรียนประกอบในการฝึกการสื่อสารภาษาจีนทำให้การเรียนภาษาจีนน่าสนใจมากขึ้น					
18. การใช้ชุดกิจกรรมช่วยให้มั่นใจในการสื่อสารภาษาจีนมากขึ้น					
19. สนุกสนาน เพลิดเพลินในขณะที่ฝึกการสื่อสารจากชุดกิจกรรม					
20. การใช้ชุดกิจกรรมช่วยในการสื่อสารทำให้สื่อสารได้ชัดเจนและคล่องแคล่วมากขึ้น					

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชุดกิจกรรมที่
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้จากชุดกิจกรรม ซึ่งมีจำนวน 5 ชุด
2. โปรดพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โปรดแสดงความคิดเห็น โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามระดับดังนี้
 - 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 - 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
 - 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
 - 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
 - 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านคำชี้แจง					
1.1 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.2 วัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรมชัดเจน สามารถบรรลุได้					
1.3 ส่วนประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วนเพียงพอ					
2. ด้านคู่มือครู					
2.1 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้					
2.2 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ละเอียดครบถ้วนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน					
2.3 สามารถชี้แนะแนวทางให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายและสรุปผล ได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
2.4 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ละเอียดครบถ้วน					
3. ด้านแผนการเรียน					
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้					
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้					
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน					
3.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
3.6 กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม					
4. ด้านสื่อการเรียนรู้					
4.1 คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
4.4 เหมาะสมกับผู้เรียน					
4.5 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านความรู้ทักษะทางการเรียนภาษาจีน					
5. ด้านการประเมิน					
5.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.3 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.4 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
6. ด้านภาษา					
6.1 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำชี้แจง					
6.2 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหาของชุดกิจกรรม					
6.3 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษรจีน					
6.4 คำที่ใช้สื่อความหมายในเนื้อหาของชุดกิจกรรมถูกต้องชัดเจน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2560

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการประเมินครั้งนี้

ZHONG BINGLING

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความเหมาะสมของแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โปรดแสดงความคิดเห็น โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ตามระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อสอบข้อที่	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์					
2. ให้นักเรียนอ่านประโยค					
2.1 你去哪儿? 你去哪儿					
2.2 他/她是谁。他是谁					
2.3 早上好。早上好					
2.4 这是书。这是书					
2.5 那是什么? 那是什么					
2.6 我很好, 谢谢。ฉัน/ผมสบายดีค่ะ/ครับ ขอบคุณค่ะ/ครับ					
2.7 我去学校。ฉัน/ผมไปโรงเรียนค่ะ/ครับ					
2.8 你好吗? คุณสบายดีไหมคะ					
2.9 他是我的爸爸 他是我的爸爸 他是我的爸爸 他是我的爸爸					

ข้อสอบข้อที่	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
2.10 我喜欢吃水果。ฉัน/ ผมชอบกินผลไม้ ค่ะ/ ครับ					
3. ให้นักเรียนจับคู่สนทนาเรื่องที่จับฉลากที่ได้					
3.1 เรื่องที่ 1 การตกทาย					
3.2 เรื่องที่ 2 นี่คืออะไร					
3.3 เรื่องที่ 3 คุณชอบกินอะไร					
3.4 เรื่องที่ 4 เขาเป็นใคร					
3.5 เรื่องที่ 5 คุณไปที่ไหน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2560

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการประเมินครั้งนี้

ZHONG BINGLING

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการเรียน
โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาแบบวัดเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วลงความเห็น ว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่ารายการนั้นสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ารายการนั้นสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด
- 1 เมื่อแน่ใจว่ารายการนั้นไม่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาจีน			
2. ข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียนภาษาจีน			
3. ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนง่ายๆ			
4. ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนภาษาจีน			
5. ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่น่าสนใจ			
6. ข้าพเจ้าชอบพูดภาษาจีน			
7. ข้าพเจ้าไม่ชอบทำกิจกรรมในวิชาภาษาจีน			
8. กิจกรรมที่เรียนทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น			
9. กิจกรรมในวิชาภาษาจีนยากเกินไปสำหรับข้าพเจ้า			
10. กิจกรรมวิชาภาษาจีนส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดสร้างสรรค์			
11. ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เห็นผลงานของตัวเองแสดงไว้ในห้องเรียน			
12. การฝึกสื่อสารภาษาจีนมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาจีนในระดับสูง			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
13. การฝึกสื่อสารภาษาจีนทำให้เกิดความเครียด เพราะยากมาก			
14. ในการเรียนรู้ภาษาจีน ข้าพเจ้าหวังว่าจะสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดี			
15. การฝึกการสื่อสารภาษาจีนช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทางด้านภาษา ได้อย่างเต็มที่			
16. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายมากเมื่อครูให้ฝึกการสื่อสารโดยใช้ภาษาจีน			
17. การใช้ชุดกิจกรรมเรียนประกอบในการฝึกการสื่อสารภาษาจีนทำให้การเรียนรู้ภาษาจีนน่าสนใจมากขึ้น			
18. การใช้ชุดกิจกรรมช่วยให้มั่นใจในการสื่อสารภาษาจีนมากขึ้น			
19. สนุกสนาน เพลิดเพลินในขณะที่ฝึกการสื่อสารจากชุดกิจกรรม			
20. การใช้ชุดกิจกรรมช่วยในการสื่อสารทำให้สื่อสารได้ชัดเจนและคล่องแคล่วมากขึ้น			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2560

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการประเมินครั้งนี้

ZHONG BINGLING